

கல்கி

KALKI 6.8.89

₹. 2.50

குழந்தை நட்சத்திரங்கள்:

அன்று முதல் இன்றுவரை!

புத்துணர்ச்சியும் பொலிவும் வழங்கும்
ஹமாம்!

கண்டொன்றிற் றமாம் புதிய ஞாயந்த,
நிதான காந்த கூடுதல் புத்துணர்ச்சியும்
பொலியும் உமக்கு, புதுமை குங்குமம்
நித்தலும் மலும் தழைதம், சொகுசான
புறமணம்—வழங்கும் என் றும் புதுமைபுற
ஹமாம், புத்துணர்ச்சியையும்
பொலியையும் உனருமி.

ஹமாம்
குடும்ப சோப்

பட்டா தயாரிப்பு

இரண்டாவது சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

பிரபாகரனுக்கு வீர வணக்கம் செலுத்த வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டதா இல்லையா தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று நிச்சயம் அவர் காலமான செய்தி உண்மையாகியின் ராணுவ மரியாதைபுடன் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டியவர்.

பிரபாகரன் என்று சொன்னாலே ஆயிரக்கணக்கான தமிழர் உள்ளங்கள் பூரித்துப் போவதும் மெய்ச்சிரித்துப் போவதும் நிறும் அமைதிப்படையை வெளிப்பெற்றாழ் அரகடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதும் அயிர்த்தலிங்கம் போன்ற தமிழர் தலைவர்களைக் கொல்வதும் சரியல்ல என்று பிரபாகரன் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவேதான் மத்தையா பிரிவினரால் கடப்பீட்டார் என்று செய்திகள் கூறுகின்றன.

இதற்கு முன்பும் 1984 - இல் ஒரு முறை பிரபாகரன் சிங்கள ராணுவத்தால் கடப்பீட்டு இறந்து விட்டதாகச் செய்தி வந்தது. அப்போது மிகுந்த வருத்தமடைந்த நெடுமாறன் வாசலில் ஜீப் சத்தம் கேட்க, "யார் இந்த வேளையில்?" என்று எண்ணிக் கொண்டே வாசலுக்குப் போனார். "தான் தான் வந்திருக்கேன். என் ஆய் அவர்!" என்று கூறியபடியே பிரபாகரன் இறங்கி விட்டுக்குள் வந்தார்! "அந்த நிழல்செய்யும் ஒரு முறை நடக்கக் கூடாதா?" என்று ஏங்குகிறார் நெடுமாறன்.

வாசிவிட்டது துறையில் இருப்பவர்கள் குடும்பம் ரொம்பப் பிரசித்தி. அதில் நேர்த்த வேறுப்பின்னை பிரபாகரன் தமது முன்னோர்களைப் போலவே இறை உணர்வு மிக்கவர். முருக பக்தர், வாரியாரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். அவரைவிட ஒரு படி அதிகமாகப் பிரபாகரனின் மதிப்பில் உயர்ந்தவர் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ்!

பத்தாம் வகுப்புடன் படிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்த பிரபாகரனின் பன்மீத் தோழர் தான் மத்தையா என்னும் மகேந்திர ராஜா. இருவரும் கொரில்லாப் போர் முறை களைப் பவிவற்று விசய நாட்டில்.

பிரபாகரனின் மனைவி மதிவதனி. இது காதல் திருமணம் மட்டுமல்ல, கலப்புத் திருமணமும் கூட. இயக்கத்தின் அனுமதி பெற்று மணந்தார். மதிவதனியும் புலி கூக்கு

ஆதரவாகப் பல போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டவர். ஆண் குழந்தைக்கு, இயக்கத் தோழரில் ஒருவராக இருந்து மரணமடைந்த சார்வன் அன்றை எண்பவரின் பெயரைச் சூட்டினார். பிரபாகரன், மகள் துவாரகா 1987 - இல் கடுமையான தோல்வாய்ப்பட்ட போதும், மரணத்தைத் தழுவின போதும் காட்டில் தலைமறைவாக இருந்த பிரபாகரனாம் இறுதிச் சடங்குகளுக்குக் கூட வர முடியாமல் போய்விட்டது.

பிரபாகரனின் கொள்கைகள், செயல் முறைகள் ஆகியன பலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தலட்சிய வீரரைப் பிடிக்காதவர் யாரும் இருக்க முடியாது! இன்று உலகம் கவங்காத தமிழர் எவரும் இல்லை.

— கௌசல்யா.

* 'கவிஞர் பாய்ஸ்' (1972) படத்தில் லட்சுமி - பேபி ஸ்ரீதேவி.

குழந்தை

* 'கவியோ பாய்ஸ்' (1989) படத்தில் பேபி சரோஜா.

"தொல்லும் மழலையிலே, கண் கண்மா! துன்பங்கள் நீர்த்திடுவாம்! மூல்லைச் சிரிப்பாலே - எனது நூர்க்கத் தவிர்த்திடுவாய்!" என்ற கவிதின் லக்ஷணமாகப் பொருத்தமான இளம் சரோஜா மலரை நினைவூட்டும் முகக்களை, நான்கு பிராவ் தாவிருக்கும், முகத்தில் என்ன குருகுருப்பு! மார்க்கி மாதக் காலையிலே பச்சைப் பந்தலிடையே பாலசூரியனின் வரவை எதிர் நோக்கி மலர்த்திருக்கும் மூல்லைக் கொத்தத நினைவூட்டும் சிரிப்பு, வெடுக் வெடுக் கென்ற பேச்சு, நம் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டு விடுகிறது பேபி சரோஜா."

— இது "பாலயோகினி" படத்தைப் பற்றி, இலக்ஷி எடு "மணிக்கொடி" 31.1.1937 இதழில், பிரகாசகியுள்ள விமர்சனத்தில், அதில் நடித்த பேபி சரோஜா குறித்துக் காணப்படும் பாராட்டுப் பகுதியாகும்.

தமிழ் சினிமாவின் வரலாற்றில், முதல் முதலில், அனைத்துப் பத்திரிகைகளாலும் விவரித்து பாராட்டப்பட்ட குழந்தை நட்சத்

திரம் இந்த பேபி சரோஜாதான்.

பேபி சரோஜா, பேபி பாலசூர்யவதி... இன்னும் பல பேபிகளோடு "பாலயோகினி" படத்தை டிரக்டரி கே. கப்ரமணி யம் 1937 - இல் உருவாக்கினார். ஆனால், பெயரைத் தட்டிக் கொண்டது பேபி சரோஜாதான்.

அப்போது, 'கல்வி' நிகழ்வுகளை ஸ்ரீதேவி ஆதர்ப்பு விடும் பத்திரிகையில் ஆசிரியராக இருந்தார். அப்பத்திரிகையில் 14.6.1938 இதழில் சினிமாப் பகுதியில் இந்தச் செய்தி காணப்படுகிறது: "ஸ்ரீமதி எஸ். பி. கப்பலட்சுமி, பாபநாசம் சிவன், பேபி சரோஜா இந்த மூன்று நட்சத்திரங்களும் பிரகாசிப்பதற்காகவென்றே 'கல்வி' இக்கதையைச் செலுத்தி இருக்கிறார்."

அந்தக் கதை —

"திராசுபுரி."

தொடர்கதையாக "ஆனந்த விடை" எட்டில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த போதே படப்பிடிப்பு நடத்தி இருக்கிறது. திரைப்படத் தின் புகைப்படக்கலை, தொடர்கதைக் குரிய சித்திரங்களாக வெளிவிடப்பட்டுள்ளன.

1939 - ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த "திராசுபுரி" திரைப்படமும் பேபி சரோஜாவின் புகழைப் பம்மடங்கு உயர்த்தியது. அந்த ஆண்டிலும், அடுத்த சில ஆண்டு

நட்சத்திரங்கள்:

அன்று முதல் இன்று வரை!

பாலகிரா (திரைப்படம்)

* ஷர்மி டெம்பிள்

* பேபி வாஸந்தி

* 'மருமகன்'
(1953) படத்தில்
பேபி சரஸ்வதி

களிலும் தமிழர்தம் இயல்புகளில் பிறந்த நுழைதகள் பலவற்றிற்கு "சரோஜா" என்னும் பெயரே சூட்டப்பட்டதாம். "பேபி சரோஜா ஸ்கூல்", "பேபி சரோஜா முகப்பவுடர்," "பேபி சரோஜா குளியல் சோப்" தோன்றிய செய்திகளும் அந்நாளைய செய்திகளில் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் சினிமாவுக்கு வெற்றிகரமான தேர்வு பேபியை உருவாக்கிக் காட்ட கேட்புமணியத்திற்கு ஆதர்சமாக இருந்தவர்கள் - 1. ஷர்மி டெம்பிள், 2. வாஸந்தி. முப்பதுகளில் இத்தியாவுக்குள் வந்த ஆங்கிலப் படங்களின் மூலம் இயற்குள்ள ரசிகர்களின் இதயங் கவர்ந்தவள் - பேபி ஷர்மி டெம்பிள்.

அதே காலத்தில் தமிழகத்திற்குள் வந்த இத்திப் படங்களின் மூலம் தமிழர்களின் அன்பைப் பெற்றவள் - பேபி வாஸந்தி.

பேபி சரோஜாவுக்கு முன்னரே ஒரு பேபி; நுங்கம்பாக்கம் ஜாஸதி என்னும் துணை தழைகளின் மகளான அந்தச் சிறுமி

N.S.K.

ரியல் எஸ்டேட்ஸ்

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற வீட்டு மனைகள்.
சென்னை நகரின் சுற்றுப்புறத்தில் எல்லா
வசதிகளும் நிறைந்த வீட்டு மனைகள்
விற்பனைக்கு உள்ளன.

N.S.K. நகர், திருநின்றுர்: சென்னை - பம்பாய் இரயில் மார்க்கத்தில்
ஆவடிக்கு அருகாமையில் திருநின்றுர் இரயில் நிலையத்தி-
லிருந்து சுமார் 3 கி.மீ. அளவில் அமைந்துள்ளது N.S.K. நகர்.

1. MMDA அரசு அங்கீகாரம் பெற்றது. எண் PPD/LQ/10/87
2. 54A பஸ் மார்க்கம் - 3 நிமிடத்திற்கொரு மின்னார இரயில் மற்றும்
பஸ் வசதிகள்.
3. பஸ்விகள், கோவில் மற்றும் கலாதார நிலையங்கள்.
4. 10' ஆழத்தில் கைவலான குடிநீர்.
5. 1800 சதுர அடி மனையில் விலை ரூ. 25000/-.
6. மூலையில் ரூ. 15000/- செலுத்தி மீதியை 5 மாத தவணையில்
செலுத்தலாம்.
7. முழுத்தொகையை உடனே செலுத்துவோருக்கு 5% தள்ளுபடி
செய்யப்படும்.

ஸ்ரீ ராகவேந்திரா நகர்: வங்கல்கோட்டை - சென்னை - பெங்களூர்
பஸ் மார்க்கத்தில் ஸ்ரீ பெரும்புதூர் அருகே அமைந்துள்ளது
ஸ்ரீ ராகவேந்திரா நகர்.

1. D.T.P. அரசு அங்கீகாரம் பெற்றது எண்: LP/DTCP 474/89.
2. 5 நிமிடங்களுக்கொரு பஸ்.
3. புழல்பெற்ற வங்கல்கோட்டை மூலகம் கோவில் அருகாமையில்
உள்ளது.
4. கைவலான குடிநீர்.
5. 1800 சதுர அடி மனையில் விலை ரூ. 6000/- மட்டுமே.
6. மூலையில் ரூ. 3000/- செலுத்தி மீதியை 5 மாத தவணையில்
செலுத்தலாம்.
7. முழுப்பணத்தை செலுத்துவோருக்கு 5% தள்ளுபடி செய்யப்படும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

N.S.K. ரியல் எஸ்டேட்ஸ்

ரும் தெ. 108 அறையே காட்டி. (செம்பூர் இரயில் நிலையம் அருகில்).

(ரவால் பஜார்) பம்பாய் - 71. தொலைபேசி எண்: அலுவலகம் : 5553717.

சென்னை அலுவலகம்: 38-2, பரமேஸ்வரன், சென்னை-17. டிடி: 5558842/5553777.

தொலைபேசி எண்: 445252/442108.

அபிவிருத்தி நடைபயணம்

“ஆடுகள் வயகப் வயதான இப்படி அமர்க்களப்படுத்துகிறாள்? என்று வயது வித்தியாசமின்றிப்பார்ப்பவர்கள் அத்தனை பேரின் மனதையும் சாத்தமாய்க் கவருகிறார்கள் விட்டில் கட்டார் சிம்பு, படத்துக்குப் படம் ரசிகர்களிடையே பெரிசென ஒரு வேதப்புப் பெற்று வரும் சிம்பு, இப்போது டாக் பாஸ்கோவின் முதல் வகுப்பில் படிக்கிறான்.

“படிப்பு, தடிப்பு இரண்டையும் ஒன்றோடொன்று குறுக்கிடாமல் பார்த்துக் கொள்வீரோம், பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்தபின் நான் இவன் சம்பந்தமான காதலிகள் எடுக்கப்படும், படுபுத்திரசாலி, எதையும் ஒரு தடவை சொன்னாலே போதும் சட்டெனப் பிடித்துக் கொள்வான்!” என்று சொல்கிறார் உஷா ராஜேந்தர்.

ஒரு சமயம், ரஜினி செட் ஒன்றில் சிம்பு திண்டு கொண்டிருக்க, ஓர் உதவிபாளர் அவனை அணுப்பிவிடக் கூறு, “நம்பீ, இங்கே திறக்கக் கூடாது, இது காமிரா கம்பீ” என்று கூற, சிம்பு ஒரு தோட்டம்

விட்டுவிட்டு, காமிராமேனைப் பார்த்து, “அங்கிள்! நான் திறகுமிடம் காமிரா கம்பீயா? இருக்க முடியுமா?” என்று கேட்க, செட்டும் அனைவரும் வாயடைத்துப் போனார்கள்.

“மற்றவர்கள் படங்களில் சிம்புவை நடிக்க அனுமதிக்கும் என்ன முண்டா?”

“இவ்வளவு நான் சிம்புவைக்கென்றே பாத்திரங்கள் அமைத்து, அவன் ‘ஓடு’க்கு ஏற்பப் படமெடுப்பேன். ஆனால் அந்த மாதிரி மற்றவர்கள் விஷயத்தில் எதிர்பார்க்க முடியுமா?” என்கிறார் டி. ராஜேந்தர்.

சிம்புவின் தங்கை தமிழ் இவர்களையா, இந்த லாண்ட் வயதுக் குழந்தையும் நடிக்க வந்து ரசிகர்களின் உள்வங்களைக் கொண்டன கொண்டு விட்டது. “பிரபல பள்ளியில் இவர்களையுக்குப் பிரிசே, திக்கு சிட்டிக்கு முயற்சி செய்தேன், அரசியல் காரணங்களுக்காக சிட்டி மறுக்கப்பட்டு விட்டது” என்கிறார் டி. ராஜேந்தர்.

சத்திப்பு: நமது நிகுபர்.

மணம் கமழ்த்தது.

அதே பேரே “16 வயதிலே” (1977) படத்திலும் வெறுங்கால்களைக் காட்டினார், வீரசமரம் இருந்தது.

“துணைவன்” படத்தில் போது பெயர் - பேரே ஸ்ரீதேவி; இப்போது இத்தியாவின் புஷ்பிக்க கவர்ச்சிக் கதாநாயகியாக விளங்குகிறார், பெயர் - ஸ்ரீதேவி.

இப்போது, என்பதுகளில் கோலத்திலும் தமிழகத்திலும் புஷ்பெற்ற பேரே - ஷானி.

இப்போதுக்குப் பின்னர், தமிழ் சென் மாவில் தோன்றிய பேரேகளும் போது நடிக்கிறும் பல சத்திப்பங்களில் இவ்வளவு அல்லாமல் அவர்களது வயக்கது தீரிய சாகசங்களைச் செய்பவர்களாகவே நமது பட அறிபர்களாலும் டைரக்டர்களாலும் நடிக்க வைக்கப்படுகிறார்கள்.

பழைய தமிழ் ஏடுகளின் திரைப்பட விமர்சனங்களைத் தேடித் தேடிப் படிக்கிற போது, அப்போதைய பேரேகள் பேரேகளுக்கும் சூரிய சூனங்களுடனேயே நடிக்க வைக்கப்பட்டதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியிறது.

இதோ —
பாலு யோகின்” படத்தில் நடித்த பேரே சரோஜாவின் நடிப்பு பற்றி, “கல்வி” மிகுந்தவராகித் தழுவின விமர்சனம்...

“அப்படிக்குச் சொல்ல முடியாதபடி, தமிழ் டாக்கியில், முதன் முதலாக வெற்றி பெற்றிருப்பது இந்த சரோஜா கண்ணு நான்! இந்தக் குழந்தைவின் நடிப்பில் எங்கேயாவது ஓட்டத்தில் ‘கொஞ்சம் வீரசமரம் இருந்தது’ என்று சொல்வதற்கு இடம் வேண்டுமோ! கிடையாது.” (‘ஆனந்த

விடை” 21.2.1937).

பேரே சரோஜா, “தொழில்” (1960) முதலான படங்களில் நடித்த பேரே உமா, “குழந்தைக்காக” (1968) முதலிய படங்களில் நடித்த பேரே ராணி போன்றோர் பேரேக வாகவே திரையுலகிலிருந்து விலகிக் கொண்டார்கள்.

எனவே —

அவர்கள் என்றென்றும் பேரேகளாகவே நம் இதயங்களில் மூலம் மொழிகளை உதித்துக் கொண்டு நிரந்தரம் பெற்று விடுகிறார்கள்.

பேரே சரோஜாவின் நடிப்பைப் பாராட்டி விட்டு “கல்வி” தொடர்ந்து எழுதினார்: “அமைக்கு அடுத்த தலைமுறையில் வரப் போகும் நமது சத்திகளின் விருதவை பெற்ற தேசத்தில் வீரசத்திரத்துடன் வாழப் போகிறார்கள் என்று நாமெல்லாம் நம்பிவிருக்கிறோமல்லவா? அதுபோலவே கலைச் செயல்திறமும் அவர்கள் தம்மைவிட, சத்தி கையோ மேம்பட்டு விளங்கப் போகிறார்கள் என்பதில் எனக்கு இப்போது என் னாலும் சந்தேகமில்லை” (‘ஆனந்த விடை” 21.2.1937)

பேரேசிரியர் “கல்வி”-இன் எதிர்பார்ப்பை யும் நம்பிக்கையையும் திரை உலகம் பல விதங்களில் பூர்த்தி செய்கிறதாலும் குழந்தை நட்சத்திரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் செயற்கைத் தன்மை அதிகரித்திருப்ப தாகவே தோன்றுகிறது. இது ஒரு விளைவ் என்றும் இந்தப் போக்கு மீண்டும் திரை மாலும் என்றும் எதிர்பார்ப்போம்.

— அரந்தை நாராயணன்.

சிறுசுவாமிநாதர் எழுந்தருளியுள்ள கோயிலைப் போட்டுக் கொண்டு என் மானத்தைப் பேசுவதற்குத் தயார்!

சிறுசுவாமிநாதர்

சிறுசுவாமிநாதர், உன் கட்டடத்தைத் தான் என்ன வாங்குவது?

1959 ஆகஸ்ட் 6
மலர் 48 இதழ் 1
கல்வ ஆடி 22

எதிர்க்கட்சி எம். பிக்கனின் ராஜினாமா

பேரன்போரஸ் பிரதமர்த்வி ராஜீவ் காந்தி போட்டு வந்த வேல்கள் பலமுறை கணக்கப்பட்டு விட்டன. கடைசி முகமுடிவையும் தரட்டின் பிரதம கணக்காளரின் அறிக்கை விதித்தெறித்து கோரமான உண்மைச் சொற்பத்தை அம்பலப்படுத்திவிடுகிறது. ஜனநாயக நாடகரிகம் அலருகடைய ராஜினாமாஸல் கோருகிறது. ஆனால் அனாதர் செய்ய அவர் தயாராக இல்லை. மனச்சாட்சி உண்மையர்க்குக்குத்தரவே தலைவருளியு ஏற்படும்? அனாதர் கொண்டு விட்டயர்க்கிடம் ராஜினாமாவை எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்?

'பேரன்போரஸ் பேரத்தல் கமிஷன் விடையாது என்றார். கமிஷன் தரப்பட்டதாக திருபணம் ஆய்ந்து. 'அது கமிஷன் அவல்; பணி முடிப்புத் தொகை' என்றார். இல்லை, கமிஷனேதான் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் விவரியாயின. கமிஷன் தரப்பட்டிருக்கலாம்; ஆனால் எந்த இத்தியரும் பெறவில்லை' என்றார். இத்தியர்க்குக்கே வழங்கப்பட்டிருப் பதாக ஆவணங்கள் பிரகரமாயின. 'பேரன்போரஸ் மிகச் சிறந்த பிரய்மி; தாட்டின் பாதுகாப்பை உத்தேசிக்கும்போது இதைவிடச் சிறந்த பிரய்மிவைப் பெற்றிருக்க முடியாது; இதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும்' என்றார். இத்தக் கூறும் தலநாஸது என்று பிரதம கணக்காயர் அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது; இதை விடச் சிறந்த பிரய்மிகள் என்று முதலில் வகுப்பிட்ட பிரதேசுக் பிரய்மிகளை ஒதுக்கி விட்டுத் திருமென ஸ்விஷ்ஷ் பிரய்மிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சரியான காரணங்கள் இல்லை! முன்னதை விடப் பின்னதைச் சிறந்தது என்று கருதப் போதிய ஆதாரங்கள் இல்லை.

பேரன்போரஸ் பேரத்தை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பல திருக்கிடச் செய்யும் தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார் பிரதம கணக்காயர்; பேரன்போரஸ் பிரய்மிகளின் ஆற்ற லும் குன்றடி; இவைத் தயக்கங்கள் இருத்திருக்கிறார்கள்; அதனால் விளைவும் கருதலாவி யிருக்கிறது; வரி செலுத்தும் மக்களுக்குப் பல கோடி ரூபாய் தஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

விழுமுல்வர்கள், அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள், வஞ்ச கணுல்கள் எல்லாபிடி அம்பலமாகியுள்ளன. ஆனால் பிரதமரும் அவரது தோழர்க்கும் பாதிக்கப்பட்டாகவே தெரியவில்லை. தெருசை நிமிர்ந்திப் போகிறார்கள். பிரதம கணக்காவருக்கே உந்தோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள். அவர் அதிகார வரம்புகளை மீறியதாக அவதூறு கமத்தி. அவரது நீர்ப்பகையே அவட்சியம் செய்யவும் துணிவிதார்கள். அநாவது, அரசியல் சாணத்தையே அவமதித்து. ஜனநாயகப் படுகொலை செய்கிறார்கள். எல்லாம் மெஜாரிடி பலம் தரும் துணிக்கலினால்தான்.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் என்பது மெஜாரிடி பலம் என்கிற ஆமாம் சாமிகளின் அடிப்படையில் மட்டும் இயங்குதல். மனச்சாட்சினைக் கொண்டு விட்டும் முறுகெலும் ஸ்பக் கழற்றி வைத்து விட்டும் துப்பினர்கள் நடந்து கொண்டால் அந்த மெஜாரிடி ஆட்சி, சர்வாதிக்காரத்துக்கு மாற்றப் பெயராகத்தான் இருக்க முடியும்.

இத்தகைய குற்றினையில் நாடாளுமன்றத்தில் தாய்கள் செயலாற்றிப் பவனில்லை என்ற கருத்தின் எதிர்க்கட்சிவினர் பலர் ராஜினாமா செய்கின்றனர். இது வரலாறு காணாத புதுமை என்றாலும் அந்தமுன்ன வாதமே ஏற்கத்தக்க தடைமுறையோ அவல், உள்சூக்குப்பேயே இருந்து கொண்டு 'ராஜீவ் காந்தி ராஜினாமா' செய்ய வேண்டும்' என்று உப்பாரு போடுவதும், கலாட்டா செய்து நாடாளுமன்றத்தையே தடக்க விடாமல் செய்வதும் போகாத ஊக்கு வறி தேரும் அபத்தமான காரியங்கள். எத்தகைய போதனையான குற்றினையிலும் மனம் தளராமல், அளமதியான முறையில் தம் தியாயக் களை எடுத்து வைப்பதே எதிர்க் கட்சிகளின் பணி. அரசு கேட்காமல் போனாலும் மக்கள் செயிமுப்பார்கள்.

இப்போது எதிர்க் கட்சிகளின் ராஜினாமா பொறுப்பற்ற செயலாகவே கருதப் படும். பிரதம கணக்காயரின் அறிக்கையை திராகரீப்பதும் பஞ்சாயத்து சாதி பேரன் தட்டங்களை திறைவேற்றுவதும் ராஜீவ் அரசுக்கு எதிராகிப் போகும். எப்படி இருத்தா லும் இன்னும் ஆறு மாதங்களில் பொதுத் தேர்தல் வரப் போகிறது என்ற நிலையில், இவ்வறு எம்.பிக்களின் ராஜினாமா ராஜீவ் அரசுக்கு ஒரு சவாலாக விளங்க வேண்டு மானால், அவர்களுடன் சேர்த்து மனச்சாட்சிக்கு மதிப்பளிக்கும் வில் ஆளும் கட்சி எம்.பிக்களும் ராஜினாமா செய்தால்தான் உண்டு. இல்லையெனில், திகர வரபம், எதிர்க் கட்சி எம்.பிக்களின் சம்பளம், இவ்வுண் முதலியன அரசுக்கு—வரி செலுத்துவோருக்கு— மிக்கமாவது ஒன்று மட்டுமே!

அறிமுகப்படுத்துகிறோம்

புதிய கவைகள் கொண்ட
ஆந்திர உணவு வகைகள்

கோதாவரி A/C

சைவ மற்றும் அசைவ ஆந்திர உணவுகள்

சென்னைவிலேயே உயர்ந்த ரக
அறுகவைபுடைய ஆந்திர
உணவு வகைகளை அளிக்கும்
ஒரு புதிய ரெஸ்டாரெண்ட்.

நாவின் கவைக்கேற்ப பல்வேறு
உணவு வகைகளை பக்குவத்துடன்
அளிக்கும் ஒரு சிறந்த ஆந்திர
ரெஸ்டாரெண்ட், லிட்டில்
தயாரிக்கப்பட்டது போன்ற
தனித்தன்மை வாய்ந்த உணவு
வகைகளை அளிக்கிறது.

சென்னை பெருதகருக்கு வசூலை
தரும் எவரும், புதிதாக

தயாரிக்கப்பட்ட, ஆவி பறக்கும்
உணவு வகைகளை உண்ண
"கோதாவரிக்கு" வருகை
தாருங்கள்.

எங்கள் உணவு, வகைகளின்
சிறப்பை பலரும் பலமுறை
கறக் கேட்பீர்கள்.

நாவிற்கு அறுகவைபுட்டும்
உணவு வகைகள், உடலுக்கு
ஏற்ற வகையில் அமைந்துள்ளன.

சிறந்த உணவகத்தைத் தேடி
நீங்கள் வேறு எங்கும் செல்ல
வேண்டியதில்லை.

எங்களது சிறப்பு உணவு வகைகள் : மட்டன் பிரியாணி
சிக்கன் கோதாவரி

108, ஜெனரல் பேட்டர்ஸ் சாலை,
சென்னை - 600 002.
தொலைபேசி எண்: 848163

R

சினிமாவைப் பிடிக்கலாம்!

அடக் கடவுளே!

00 பதேத் தலைவர்களைப் போல வேடமிட்ட மாணவர்கள் ஒவ்வொருவராக வர, கண்ணிப் பூங்கா திஷ்சி தடத்தும் பெண்மணி, கூட்டத்தில் ஒரு மாணவனை அழைத்து வேடமணித்த அந்தத் தலைவர் யார்? அவர் நாட்டிற்கு என்ன செய்தார்? என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதன்படி ஒரு மாணவன் நேருவைப் போல உடை வணித்து வர, திஷ்சியை தடத்திக் கொண்டிருந்த பெண்மணி ஒருவனை அழைத்து, அந்தத் தலைவர் யார் என்று கேட்ட, அந்த மாணவனும் சரியாக 'நேரு மாமா' என்று சொல்லி விட்டான். அழைப்பதை மறந்தொரு மாணவன் காத்திலைப் போல வேட்பு வணித்து கையில் ஒரு தடியும் மேடையில் தோன்றினான். உடனே, திஷ்சியை தடத்தும் பெண்மணி ஒரு மாணவனை அழைத்து இவர் யார் என்று கேட்ட? அவனோ, 'அவன் எப்பன்' என்று கூற, அந்தப் பெண் மணியோ 'நன்றாக பா! அவர் கையில் தடி, வேட்பு தடியிலிருக்கிறார்; இவர் தமது நாட்டின் பதேத் தந்தை' என்று சூரபகப் படுத்த. அந்த சிறுவனோ ஒன்றும் புரியாமல் விரலைச் சூப்பிக் கொண்டு 'இவ்வை அவன் எப்பன்' என்று கூறினான். திஷ்சி தடத்திக் கொண்டிருந்த பெண்மணி உள்பட எல்லோரும் சிரித்தனர்.

— கோ. பாங்கர், சென்னை - 4.

'கடி' தொடர்விறது...

00 எனக்கு ஹிந்தி தந்தாகப் பேசுவும், எழுதவும், படிக்கவும் தெரியும். ஆனால் என் கணவருக்கோ ஹிந்தி அறிவு 'ரூன்யம்' தான். நான் 'சித்ரதாரா' திஷ்சி பார்க்கும் சமயம், நல்ல பாடலாக இருந்தால், எல்லோரையும் திசைப்பாக இருக்கச் சொல்லி விட்டு, மிகவும் சிரிப்பேன். அந்தப் புறம் கிராமமும் அப்படித்தான். ஹிரோ, ஹிரோயினைப் பார்த்து, 'மோசம், மோசம், ஸாஹா! மோசம்!' என்று பாட, அவனும் பதிலுக்கு அபே போல பாடி, ஆடிக் கொண்டிருந்தான். உடனே என் கணவர், நான் ஏதோ சாமர்த்தியமாகப் பேசுவதாக நினைத்துக் கொண்டு, என் வீடம் 'இவர்கள் என் இப்படி ஒருவரை ஒருவர், 'மோசம், மோசம்' என்று நிட்டுத் சொல்விறார்கள் என்றார். காலேயே படிக்கும் அவர் தம் பீ பேச, 'அண்ணா, இருந்தாலும் தங்கள் இப்படி வெல்லாம் கடிக்கக் கூடாது' என்று கூற, அவர் அசடு வறித்ததைப் பார்த்து, தங்கள் சிரித்த சிரிப்பு இருக்கிறதே - அப்பப்பா!

ஆனாலும், மன்தருகடவ 'கடி' தொடர்விறது! (சித்ரதாரா பெருமூலதான்).

— ஜே. சாரதா, சென்னை - 38.

பு(க)த்தி மணம் கமழ்ந்தது!

00 சென்ற வாரத்தில், எட்டளம் வகுப்பில் படிக்கும் என் மகன் கம்பு வடிவத்தில் இருக்கும் ஊதுவத்தியைக் (தராங்கம் என்று சொல்வார்கள்) கொளுத்தி, ம.வி. மேல் வைத்ததை தாங்கள் வாரும் கவனிக்க வில்லை. ஊதுவத்தி முழுவதும் எரிந்து உ.வி.லின் மேல்புறம் துண்டிக்கப்பட்டு, இவ்வெ மேல்புறம் உருவி, உள்ளுக்குள் பேயே வறித்து உ.வி.லின் சிறப்புறமும் ஒட்டகடவாகி, அடியும் இருந்த பெடின் துணி உருவிக் கொண்டிருந்த போதுதான், விட்டி ஊன் நுழைந்த என் கணவர் 'என்ன துணிக்கும்க வாசனை' என்று பார்த்துக் கண்டு பிடித்த பிறகுதான் தங்கள் கவனித்தோம். ஆனாலுக்கு அவனைத் திட்டினோம். நல்ல வேளையாக(!) ம.வி.க்கு ஒன்றும் ஆக வில்லை. இருந்தாலும் இறுக்கமான சூழ் திவை தவிரியது. அப்போது என் நம்பி, "நான் அப்போதே தினைத்திதன் அந்தான். என்ன, இந்த திஷ்சியில் பு(க)த்தி மணம் கமழ்கிறதே என்று" என்றான்.

இறுக்கமான சூழ் திவை தவிர்த்து, கொல்லை அணவரும் (என் கணவர் உடன.) சிரித்து விட்டோம்.

— என், முத்துலட்சுமி, விருதுநகர்.

'கவிசைம்' கவிசைவும் ஆனது!

00 என் அத்தை கடந்த கோடை விடுமுறையில் சென்னையிலிருந்து எங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். எங்கள் ஊரில் பக்கத்திலிருக்கும் திருவனந்தபுரம் ம.வி. திணை திஷ்சிகள் தெரியும். என் அத்தை ம.வி. திஷ்சி திரைகைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை யொன்றில் மாகை 5.30-க்குக் 'கவிசைம்' என்று போட்டிருப்பதைப் பார்த்து ம.வி. போட்டிருக்கிறார். ஆனால் குறித்த நேரத்தில் விளையாட்டு திஷ்சிகளையே காட்டி விடுக்கிறார்கள்.

மாணவ ஆசுவலகத்திலிருந்து வந்த என் வீடம் பத்திரிகையைக் காண்பித்து, விஷயத்தைச் சொன்னார். ஓ ர வ வு மனவயாளம் தெரிந்த தான் உடனே பத்திரிகையை வாங்கிப் பார்த்து விட்டு, "அத்தை

மனவலயத்தில் 'கவிதை' என்றால் கவிதையாட்டு அரங்கம் என்று அர்த்தம்; 'கவிதை' என்பதைத் தமிழில் 'கவிதாசம்' எனப் பத்திரிகையில் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்" என்று கூறி விளக்கியவுடன் தான் அவர் சமாநாயம் அடைந்தார்.

— த. அருமுகம், தாகர் கோலம் - 2.

அதில் அப்படியென்ன இருக்கிறது?

00 சமீபத்தில் ஒரு வெவ்விச் சிற்றுவட்டம், ஊ.வி.வி.யில் ஒலிபெறும் ஒலிபெறும் பார்க்க அக்கம் பக்கத்தவர்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்ததில் அமர்ந்திருந்தனர். ஒலிபெறும் ஒலிபெறும் முடித்து, சொந்தமும் கவிதைப் பின் தாளும் நிழல்கொண்ட என்று கூறினார் அறிவிப்பாளர். ஊ.வி. விவரம் கடந்தவரையும், துணிவி வரும் அமைதிகளையும் காட்டினார். அடுத்த நாள்களான நிழல்கொண்ட ஒரத்தில் வெவ்விவாக்கி கொண்டிருந்தது. கூடத்தில் அமர்ந்திருந்த பாட்டி. "எவ்வளவு நேரமா பீச்சை (கடந்தவரை) காட்டுகிறார்கள். இதில் பார்க்க அப்படியென்ன இருக்கிறது" என்றார்.

கூடவே என் மகன், "ஆவனா பாட்டி! 'தாள்களான நிழல்கொண்ட அறிவிக்கிறோம். ஆனால் அதைத் தவிர பார்க்கிற ஆசை வேண்டும் என்ற கூடலும் இல்லை. விருப்பப்பட்டால் பாருங்கள், இவ்வளவு வெவ்விவாக்கலாதது வந்து கடந்தவரை மனையில் நிழல்கொண்ட அமர்ந்து விட்டுப் போங்கள் என்பதைச் சிம்பாவிக்கொண்ட காட்டுகிறார்கள்" என்று கூறி கூடவே வெவ்விச் சிம்பியில் அறிந்தது.

— ராஜிவ் திலாகராஜன்.
சென்னை - 39.

ஊ.வி. 'பங்கீசர்' ஆனது!

00 என்ன தன்பகுக்கு ஆயினால் அடைவான வேண்டியிருந்ததினால் அன்று எதிர்பாராத விருட்டை, பொழுது போகாத தாளம், சரி ஊ.வி.யின் பின்பக்கமெல்லாம் ஒரு ஒட்டகடையாக இருக்கிறதே. தட்டிச் சத்தம் செல்லலாம் என்று நினைத்து, ஒரு கைத்துண்டு சத்தம் உட்கார்ந்து. ஊ.வி.யின் பின்பக்கம் திறந்து உடனே தங்கு துண்டினால் தட்டிப் பழுதிடுவதாய் சத்தம் படுத்தினார். ஓர் இடத்தில் துண்டு ஏதோ ஒரு கம்பியில் மாட்டிக் கொண்டது. அதை விடுவிக்கும் போது, ஏதோ கைக்கிள் பங்கீசர் ஆவது போல் 'புன்' என்று வந்துப் போகும் சப்தம் கேட்டது.

முன்பக்கம் இருந்த அவர் கைகள் இவ்வேன்று "ஐ. ஊ.வி. உடனே எங்காடென்னாடி வழியாக நல்லாத் தெரியுப்பா" என்றான். தன்பார் முன் பக்கம் வந்து பங்கீ

தார். பிச்சை பூப்ப் இருந்த இடத்தில் கைவாடி மாநிலி கவிதாசம் இருந்தது. ஊ.வி.வை பேசட்டால் சத்தம் வந்தது. வெவ்விச்சேம வரவில்லை. மெக்கானிக் பார்த்து விட்டு, "பிச்சை பூப்பிக்குத்து காஸ் வெவ்விவேறி விட்டதால், 'பூப்' அடி" என்று சொன்னி விட்டார். பிறகு என்ன, பூப் பிச்சை பூப்பூ. 850. ஆட்டோ சார்ந்து. மெக்கானிக் சிப்போர் செவ்வி!

— ஐ.கு.சி. சிவாஜி, சென்னை - 83

அதற்குள்ளாகவா குழந்தை?

00 என் அண்ணன் மகனின் குழலாம் ஆண்டு திருமண நிறைவு விழா, சென்ற மாதம் நடந்தது. அவன் திருமண விடியோ கேசட்டின் முடிவிடேயே குழந்தைமீன் ஆண்டு விழா நிழல்கொண்டையும் பதிவு செய்தோம்.

என் தேவநி இருந்தி சமீபத்தில் தான் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்தான். அவன் திருமணத்திற்கு வரவில்லை. எனவே, அவனுக்கு அதே விடியோ கேசட்டைப் போட்டுக் காட்டினோம். சிறப்பாக வரை பார்த்தாவிற்று. கூடவே தொடர்ந்தது குழந்தைமீன் ஆண்டு விழா நிழல்கொண்ட. கூடவே என் தொழி, "என்னடி, இப்பத்தான் சிறப்பாக குழந்தை. அதற்குள் எப்படிச் குழந்தை" என்றானே பார்த்தவரும், சிறிப் பொய்யாக விட்ட அறிந்தது!

— வ. வந்தா, சென்னை - 17.

மெக்கானிக் பெருத்தந்தம்!

00 தங்கள் கறுப்பு-வெள்ளை ஊ.வி. வரவெச் சரியாக ஒரு வருடம் முடிந்து மூன்று நாட்களானதும் கோனாறு வந்து விட்டது. சப்தம் வந்ததே தவிர, படம் தெரிய வில்லை. காரணடி பரிவட் முடிந்து விட்ட தால் சிப்போர் செவ்வி கைவைக் கடிக்குமே என்ற கைவை! என் மாமனார் ரொம்பச் சிக்கனம். கம்பெனிக்குப் சிப்போர் செவ்வி மெக்கானிக் வரச் சொன்னான். காரணடி பரிவட் முடிவாத மாநிலியே சொல்லியிருந்தேன். மெக்கானிக் கைக்கிளில் மெக்கானிக் வந்து சரிபார்த்து தங்கு படம் தெரிவிற அளவுக்கு ஊ.வி.வைச் சரி செய்தார். "சார்ந்து" கேட்டல் போற்றாரே என்ற கைவை ஒருபுறம் நல்லவேளை ஒரு வருடம் ஆசை மீனவென்று தான் சொன்னதை நம்பி விட்டதாகத் தென்றது. "நன்றாகவாந்து விட்டாரே" என்று கூடத் தொன்றியது. அவரை வழியனுப்ப காசம் வரை வந்தேன். மெக்கானிக் மெக்கானிக் கைக்கிளில் ஏதும் போது மெக்கானிக் சிசித்துக் கொண்டே சொன்னான்: "காரணடி பரிவட் முடிந்து மூன்று நாட்களாக விட்டது. பழைய தேதி போட்டுக் கம்பெனலின்ட் எழுதித் தொண்டு வந்து சரிபார்த்தேன். சார்ந்து வேண்டாம்." - அவருடைய பெருத்தந்தம் என்னி அசடு வழிந்தேன்.

— உதார வினாடி, சென்னை - 82.

தமிழ் கரும் நல்லகத்திற்கு

ஆர்.சி.எப்பின்

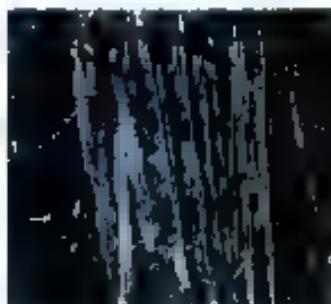
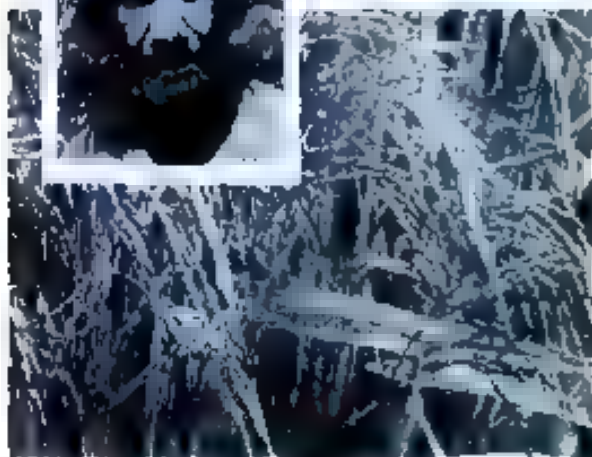
உளமாரந்த நல்வாழ்த்துக்கள்

மன் செழித்து பொன் விளைவ

கபலா 15:15:15 20:20:0

காம்பளக்கல் உரங்கள்

ஆரியரின் மிகப் பெரிய ஆரிய திறமை.
பாரத விவசாயிகளின் தனிப்பெரும் பேரக்கிழம்

ராஜடிராய கெய்ககலவு அண்டு டிரைலேசர்ஸ் லிமிடெட்

(நூற்று வருஷம் தொழில்)

'நிபுத்தரினி' கல்பத்தி கக்கிரைல் கஞ்சை, பம்பாய்-400 022

சென்னை வட்டார அலுவலகம்:

No. 3, குழந்தைச் சேரடி,

தூக்கம்பாக்கம்,

சென்னை - 600 036. தொன்: 868345

‘சோ’வைத் தாக்க நடந்த முயற்சி பற்றி..?

* ஆர். பிரகாசம், தஞ்சாவூர்.

? இரக்க சித்தனை எப்போது உதவியளித்தது?

! நம் நாட்டில் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் இரக்க சித்தனை உருவாக்கும் காட்சிகளை!

* பாக்கியமுத்து, திருச்சி - 30.

? விளிமக் கட்டணம் உலர்ந்தும் கூட்டம் குறைவானவையே?

! கட்டணம் உலர்ந்த நிலையிலும் குறைந்த செலவுக்கு இரு புலங்களுக்கும் கிடைக்கும் பொழுது போக்கு அது ஒன்றாகவே இருப்பதால்.

* ஜி. ராஜப்பிரகாச, வயங்கம்.

? இத்தாம் வருப்பு வரை பெண்களையே ஆசிரியர்களாக நியமிக்க அரசு முடிவு செய்திருப்பது பற்றி...?

! ஒரு காலத்தில் சம உரிமைகளுக்காகப் போராடி வந்த பெண்களை இப்போது சலுகைகள் கேட்காமலே வந்தடைகின்றனர். எல்லாம் அரசியல் நோக்கில் யோட்டு அறுவடைவைக் கருதி அளிக்கப்படுகிறதல்ல. 'நாய்கள் கேட்பது சம உரிமைகளைத்தான்' என்கிறார்கள். 'அல்ல' என்று கூற எந்த மாதிரி நலம் எங்களுக்குத் துணியில்லையே? இவ்வாறு சலுகைகளை வளர்த்துக் கொண்டு போவது புதிய பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

* எம். உஷாராணி, போடிநாயக்கனூர்.

? சகிப்பதில் தாய்கள் கண்ட வேதனை என்ன திருக்கி?

! தலைவர் ஒருவரின் தாயார் இறந்து விட்டார். கண்ணம்மாப்பேட்டை சுடுகாட்டில் கட்ட வேண்டிய கட்டணம் ரூ. 185 தான். ஆனால் மயமான ஊழியர்கள் வற்புறுத்தி வாய்விட ரூ. 300-க்கும் அதிகம் வேதனைக்கு மேல் வேதனை அளிக்கும் இந்தக் கொடுமைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படாதா?

* பி. எம். வசந்தம், சரோஜா.

? வயம்புரி ஊர் என்ன செய்து கொள்வதற்குக்கிறார்?

! கோயாவூரத்தில் கதவுகளைத் தட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். திறக்கப்படுமா? தேவனுக்கே வெளிச்சம்!

* பா. புலம்பெருமனா ராஜம், சின்னமலூர்.

? இரக்க நாட்டின் முன்னாள் பிரதமர் வருபது வரதில் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரே?

! தனி மனிதர் உரிமைகளில் தனவாதித்துவம் அதிகாரம் இல்லை. எனினும் சின்ன விடுவைத்துக் கொள்வதன்விடப் பதிரங்கமாக முன்வந்து திருமணம் செய்து கொள்வது எவ்வளவோ மேல் என்பதால் அந்த நேர்மை தமது பாராட்டைப் பெறுகிறது.

* க. ராம்குமார், கும்பகோணம்.

? 'தேசிய முன்னணி ஒரு தேசியக் கட்சியே அல்ல' என்று சஞ்சீவ ரெட்டி கூறினார்களே?

! அது உண்மை. அது ஒரு கட்சியல்ல. பல கட்சிகளின் கூட்டணியே. தொகுதி உடன்பாடு காரணமாகக் காய்நிறைந்த நோற்குப்பு அந்த ஒருவேளை சாத்தியமாகவாம். ஆனால் அதன் பிறகு அமைப்பும்

* ரூ. 20 பக்க பெறுபவர்:

பி. எம். பரமசிவம்,
?, சென்னை கார்ப்படிக்கு.
பாம்பர் ரோடு, கதார - 1.

தெய்விகளாய் மூட்டை அரசு வீரையில்
பிரிந்து சிறையும், சரித்திரம் திரும்ப சிங்களம்.

* வி. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி, சென்னை.

? தம்மிடம் யாரும் யோசனை கேட்க
மாட்டேனென்பதற்காக என்ன பொரோஜி
தேராய் அங்கலாய்க்கிறாரே?

! ஒரு முன்னாள் பிரதமர் இப்படி அரைத்
துக் கொள்வது அழகல்ல. முக்கியமான
பிரச்சனைகளில் அவருக்கு, வறுமையான
கருத்து இருக்குமானால் அதனைப் பத்திரி
கைகளுக்கு அறிக்கையாக அனுப்பவாய்.
நிச்சயம் பிரகடனமாகும். யோசனை ஏற்கப்
படுகிறதா இல்லையா என்பது பற்றிக்
கவலைப்படாமல் தமது கடமையை அவர்
செய்து கொண்டு போக வேண்டும்.
அல்லது அரசியலிலிருந்து முற்றிலும் விலகி
விட்டதாகக் கூறிச் 'விலகி' என்று இருக்க
வேண்டும்.

* வி. கத்தாராமன், குத்தாலம்.

? துக்கத் ஆடுகளில் 'சோ'வைத் தாக்க
முயற்சி செய்த அரசாங்கம் செயல் பற்றி...

! கண்டனத்துக்குரிய, கேவலமான,
கொலைத்தண்டனை, ஜனநாயக விரோத
மான செயல் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
ஆனால் 'தி. மு. க. ஆட்சிவிந்தான்' இப்
படியப்பட்ட அரசாங்கங்கள் 'ச. க. து' என்பது
போல் 'சோ' கூறிவிடுப்பது திரையமல்.
ஜனநாயகப் பண்புகளைக் கடைப்பிடித்
தாத வன்முறைவாளர்கள் உலகெங்கும்
எல்லா ஜனநாயக நாடுகளிலும் உண்டு.

* வி. மணி, புத்தளம்பட்டி.

? பாதாம் பருப்பு, முத்திரிப் பருப்பு -
கனவு எடுக்க அதிகம்?

! இலேகாய்ச் சிவக்க தெய்விக வறுத்துக்
கொஞ்சம் உப்புத் தூவி, அனலாகக் கார
மும் சேர்த்தால் என் போட்டு முத்திரிக்கே...
ஆனால்... ஸ்ரீநி... ஓசியில் கிடைப்பதாக
இருக்காது!

* எம். காரன், மெல்பட்டி.

? தராக படுவில் பத்திரிகைக் காடு

வினை உணர்வைக் கண்டித்தும் பயனில்லை
என்று பதில் கூறிவிடுத்த வேண்டியேனென,
பத்திரிகைக் காடுகளுக்குள்ளே தீர்வைகளை
குறைக்கப்பட்டுள்ளதாகத் திமுகவில்க்
செய்தி வெளிகாணது குறித்து...

! வினை ஏற்றம் முடிமென்றால் தீர்வை
குறைப்பு ஓர் அங்குலம், நிந்த. அந்தச் சிறு
கையும் குறைந்த விற்பனை எண்ணிக்கை
உடைய சிறு பத்திரிகைகளுக்குத்தான்.
இப்படியும் பல குழப்பங்களைச் செய்து மக்க
களையும் குழப்பி அரசு தளக்கு நல்ல பெய
ரைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளவும், பத்திரிகை
களுக்குக் கேட்ட பெயரைச் சம்பாதித்துத்
தரவும் முயற்சி செய்கிறது. பத்திரிகைக்
காடுகளில் உற்பத்தி, இறக்குமதி, வினை
நிர்ணயம் முதலியவற்றை அரசு தன்
பிடியில் கிக்க வைத்திருக்கும் காரை மெய்
யான பத்திரிகைக் கத்திரம் என்பது
இல்லை. காலமும் கலப்புச் சந்தையும்தான்
அதிகரிக்கும்.

* வி. எம். பரமசிவம், மதுரை.

? தந்தத்துக்காக அப்பிரிக்க யானைகள்
கொல்லப்படுவதைத் தடுக்கக் கமார் துத்து
கொடி கிறிபுள்ள யானைத் தந்தங்களைத்
திரைத்துக் கொளுத்திய சென்னை ஜனாதி
பதி டேவியஸ் ஆரம்பமாயின் செயல்
திறனைப் பாராட்டுகிறீர்களா?

! யானை வேட்டையாடித் தந்தம் கடத்து
கிறவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுமையான
தண்டனை வழங்கி அதனைப் பிரசாரம்
செய்வதுதான் யானைகளைப் பாதுகாக்க
வழி. விளம்பரத்துக்காக டேவியஸ் கொளுத்
தது கைப்பற்றப்பட்ட, அரசுடைமையான
தந்தத்தை, அவை தேயிச் சென்று, அவை
போனதப் பொருள்களைப் போல் யானை
களும் எந்தத் தீயும் விளைவிக்கப் போவ
தில்லை என்னும்போது அவற்றைக் கொளுத்
ததுதான் அந்தாட்டுக்குத்தான் பெரு நஷ்டம்.
எனவே டேவியஸின் செயலை உணர்ச்சி
பூர்வமாகப் பாராட்டினாலும் அறிவு பூர்வ
மாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை!

* அங்கலாய்ப்பு...

* தட்டுவிறல்?

* ஓர் உணர்வு...

Gokulam

— the favourite children's
monthly in English

AUGUST ISSUE NOW ON SALE

Harschendra: A picture story in colour

Alice in Wonderland: A condensed novel

*Jagadis Chandra Bose: Those childhood
Days*

Annual Subscription : Rs. 36.00 (India)

Overseas : Rs. 270.00 (Airmail)

Rs. 120.00 (Seamail)

For agency and subscription contact:

Gokulam, Guindy, Madras-600 052.

Telephone: 434157, 434190.

colour photo: Raju Penningsh.

பூர்வணம் விகிதமானது. இந்திரா பார்த்த சாரதி, நிர்மலா கரேஷ், புனிதம், தி. ராஜேந்திரன் (ஆளிரிவர், கமி) ஆகியோரையும் கொண்டு துவர்த்த குழு, கடந்த 16.7.89 அன்று பிச்சுவுருவ கண்காணப் பரிசீலிக்கியவையாகத் தேர்ந்தெடுத்தது.

00. "அரும்பு" - ரூ. 2500 முதல் பரிசு பெறும் இக்கதைகள் எழுதியவர்: மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி (மேலாண்மைத்தரடு, காமராஜர் மாவட்டம்-838 187).

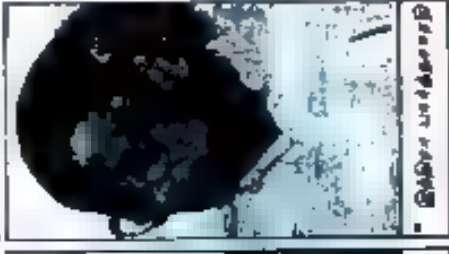
00. "அகிர்சு குருவிகை" - ரூ. 750 இரண்டாவது பரிசு பெறும் இக்கதையை எழுதியவர்: முருகேஷ். (12/47, ராமநாதிக தகர், தருசாழி பாலையம், தேவம் மாவட்டம்). (அரிமுக எழுத்தாளர்).

00. "சபதம் செய்வாத பாஞ்சாலிகன்" -

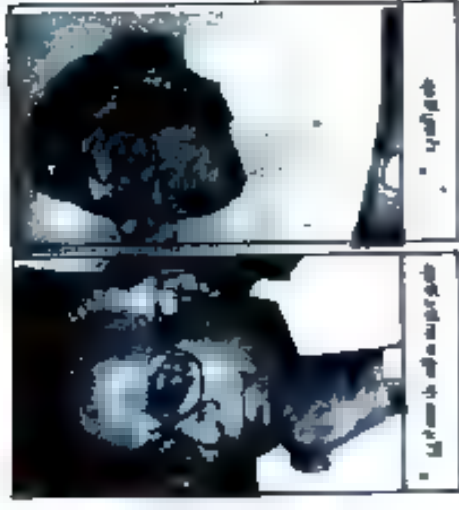
அமரர் கல்கி நினைவுச் சிங்ககதைப் பாட்டி - 1989 முடிவுகள்

• நிர்மலா கரேஷ்

• இந்திரா பார்த்தசாரதி

• பூர்வணம் விகிதமானது

• புனிதம்

எழுதியவர்: பட்டம்மா (1334, சாத்தார அதி, பூர்வணம், திருச்சி) - 8) மற்றும் "வருகை" - எழுதிய கப்பரபாரதிமணிகள் (8-3-802 கம்மாஞா, செத்திராபாத்-2) ஆகிய இருவரும் தலா ரூ. 275 வீதம் மூல் தாவது பரிசைப் பெறுகிறார்கள்.

00. மற்றும் பிரகரத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகள் பதினாறு. (இவற்றின் விவரம் அடுத்த இதழில்).

00. பரிசு பெற்றவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள். பல்வாழிக்கையில் கலந்து கொண்டு இப்போட்டியைச் சிறப்பித்த எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் கட்டு தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

— ஆளிரிவர்
பட்டங்கள்: மேலாண்மை

அடுத்த நூற்றாண்டு

1

“உள்ளுமையேயே 21 - ஆம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞான. தொழிவழிப்பலன்கள் உலக அரங்கில் எப்படிப் பிரிக்கப்படும்? இதுக்கும்? அந்த வளத்திற்கு ஏற்ப உடல், மன உணர்வு நிலை நம்மை நாமே தயார்ப்படுத்திக் கொள்வது எப்படி? மேல்நாடுகளுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வளர். நாம் எத்தகைய மனப்பான்மைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்? நிதமப் போகும் பெரிய மாறுதல்கள் மனித ஜனத்தாள் மேம்படுத்தப் போகின்றனவா? அப்போதும் நம் பிராமங்களில் குடிதீடுக்கு எமல் கணக்காக நிற்கும் திணை மாறாதா? இவ்வாறு கவலை ஆகிப்போய், ராஜேந்திரன் எனக்கு ஒரு கடிதத்தில் கேட்டு எழுதிவிடுதலில் விளைந்தது இத்தக கட்டுரைத் தொடர். அடுத்த நூற்றாண்டுக்கு இன்னும் பத்து வருடங்கள் கூட இல்லை. இந்தக் கட்டுரைத் தொடரைப் படிக்கும் பொழுதாவது மீளர் அடுத்த நூற்றாண்டில் அடிபெடுத்து வைக்கப் போகிறீர்கள். அதனால் ஏதாவது 'ரிங்' விட்டால் மாட்டிக் கொள்வீன்.

பத்து வருஷம் என்பது மனித சசித்திரத்தில் அத்தனை பெரிய விஷயமில்லை. ஓர் எளிய, சிறிய, ஆதிகாலத்து மானிடவக விபத்திலிருந்து மனிதன் பரிணமித்துச் செல்லுதலாக மாறி, தீரில் மிகத்து, திண்திக் தவழ்த்து, நீரும் நாளுமாக மாறக் கொழுகணக்கான வருடங்களாகிவிடுகின்றன.

அதனால் பத்து வருஷம் என்பது கண்ணிலுக்கும் நேரத்துக்கும் கூடச் சமனில்லை.

* இரண்டாம் (1860) என்விற ஆதிகால மெய்யை எழுதப்பட்டது. H. 10 அணி. இத்தொடர்க்கு எத்தனை பேர் மனது வலையில் பாடுங்கள்.....

இந்தப் பத்து வருடங்களில் இத்தியாவில் பிரமிக்கத்தக்க மாறுதல்களை எதிர்பார்ப்பது சசித்திர அறிவானம். விரைவான மாறுதல்களைத் தாங்கி, வாங்கிக் கொள்ளும் தகுதி நம் இத்தியச் சமூகத்தில் இல்லை. அதற்கான இலக்கம், அமைப்பு நம்மிடம் இல்லை.

இவ்வாறு நாம் நமக்கு ஒரு டெலிபோன் இணைப்புக்கு மூலப் போட்டுக் கிடைக்கப் பத்து வருடங்கள் ஆகின்றன. கொலை தாறுதல் தண்டிக்கப் பத்து வருடங்கள் ஆகின்றன. மத்திய நாட்டிய அடிக்கல் கட்டடமாக மாறப் பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதனால் பத்து வருடங்களில் நம் குடிநீர் வரிசைகள் மாயமாக மாறவுப் போகத்தலை. மைல் கணக்காக திற்காவிட்டாலும் ஒரு பத்துப் பேராவது டி. பி. இரண்டாவதில் குடிதீடுக்கு திற்பாரிகள், இருப்பினும் இந்த நூற்றாண்டில் இறுதிப் பத்து வருடங்கள், ஒரு விதத்தில் ஒரு சிகரத்தான். அதனால் வெகு வேக மாறுதல்கள் திகழும் சாத்தியங்கள் அதிகம் தான். போன நூற்றாண்டில் இறுதிப் பத்து வருடங்களும் இத்த நூற்றாண்டில் இறுதிப் பத்து வருடங்களும் மிகவும் வேறுபட்டவை.

சுஜாதா

எப்படி என்று சொல்கிறேன்...

மின்சாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது 1860 - இல், ஹீரோக்ஸ்கால். அதற்குப்பிறகு 1862 வரை இந்த இயலில் எதுவுமே திகழவில்லை. ஆனால் கைக் கைப் பவர் ஒரு கந்தப்படுத்திக்குத் திறை மின்சாரம் உரலிக் காட்டினார்.

பின்னர் 1732 - இல் வடபன் ஹீரோ என்பவர் உலோகங்கள் மூலம் மின்சாரம் பாலும் என்று கண்டுபிடித்தார். அப்பிறகு பால்ட்டியும், வெக்ட்டியும் மின்சாரம். 1830 - இல் அவஸ்தாண்ட்ரோ வோக்ஸ் என்பவர் மின்சாரப் பாட்டியைக் கண்டு பிடித்தது ஒரு மூன்று முறை.

மின்சாரத்தின் முதல்கிராண்டாயித்து நான்கு வகுப்பு சரித்திரத்தில் புகழு அய்வது நான்கு முகவிய திகழ்க்கிறேனே திகழ்ந்திருக்கின்றன. 1880 - லிருந்து இந்த நூற்றாண்டின் இவ்வறு இவர்க் கனா. மாறுதலின் வேகம் படிப்படியாக அதிகமாகி, மின்னியல் மின்னணுவியலாகி நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வரலு, அதன்பின் ப்ராண்ட்லிஸ்டர் (1945 - இல்) கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஹூலி என்னும் செல்க்கல் செல்க்கல் துன்புல்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அறுபதுகளில் அனவகளில் துடைய அதிகரித்து, எழுபதுகளில் ஆரம்பத்தில், ஒரு செல்க்கல் சிறிய சதுரத்தில் ஆவிரம் இணைப்புகள் கொண்டு, நவகிரோபாசல்கள் கொண்டு வந்து விட்டுப் பிரித்தார்கள்.

அதிமிகுது படுகெட்டு வகுபுகள் வரித்து, இன்று இன்னொரு கம் பெனியில் தயாரிப்பானது 880 என்விறு திலிக் கம். அது இந்த சதுரத்தில் பத்து வட்டம் இணைப்புகள் கொண்டு வந்து 'கிரோ' என்று சொல்லக்கூடிய மின்னியல் தயாரிப்புகள் கம்ப்யூட்டர் இறமையை உங்கள் உள்ளங்களுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

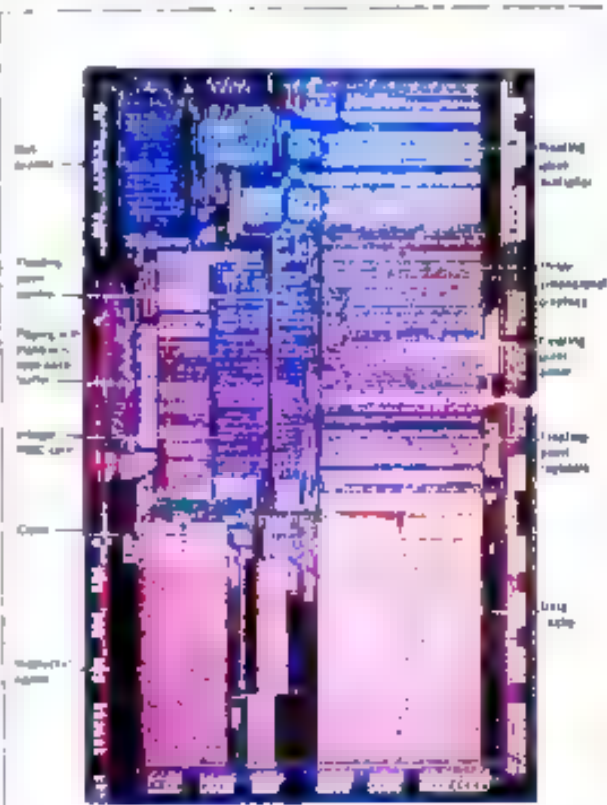
வினை 750 : தயார்!
எனவே பத்து வகுடங்கள் என்பது எப்போது பத்து வகுடங்கள் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இன்றைய தினம் நாம் ஆயிரக்கணக்கான விஞ்ஞானிகளின் உழைப்புகளின் உன்னத உச்சியில் கமைய உட்கார்த்து கொண்டிருக்கிறோம். நியூட்டன்களும் மாக்க்வெல்களும், ஐன்ஸ்டீன்களும் கட்டிய கோட்டையில் வீற்றிருக்கிறோம். எடிஸன்களும், கிரஹாம் பெல்களும் செலவழித்த, துக்க நிலிலாத ராத்திரிகளின் பயன்களை அணுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களை தவறாக அடுத்த பத்து வகுடங்களில் மேலவநாட்டு விஞ்ஞானத்தில்

தீர்மான பிரமிக்கத் தக்க மாறுதல்கள் இருக்கத்தான் போகின்றன. அந்த மாறுதல்களின் எதிர்ொளிகளை நம் நாட்டிலும் உரைத்தான் போகிறோம்.

அனல் எந்த அளவில் நம் வாழ்க்கை திவ்வையப் பாதிக்கப் போகின்றன என்பதை அறிவதும், மாறுதலை ஏற்றுக் கொள்ளத் தேவையான அடிப்படைத் தகுதிகளையும் சாதுவகனையும் கவனிக்கலாம்.

முதலில் படிப்பு வேண்டும். எல்லா விஞ்ஞான மாறுதல்களும் படித்தவர்கள் கொண்டு வந்ததுதான். அவர்களுக்கெற்ற ஆராய்ச்சி வசதிகள் இந்த மேலவநாட்டு களில்தான் பெரும்பாலும் திகழ்த்துக்கின்றன. அங்கே ஒரு ராமன் இங்கே ஒரு ராமா னுதும் ஈட்டுப் போதாது. நம் கல்வி அமைப்பில் மாறுதல் ஏற்பட்டு, நம் படித்தோலி இணைப்புகள் வெளிநாட்டுக்கு ஒரு நகரும் திவ்வைய சண்டாக்குவது மிகவும் அவசியம். நான் முன்பு சொன்ன இன்டெல் கம்பெனியை அதேவகை சதுரத்தைக் கண்டு பிடித்தவர்களில் ஒருவர் இந்திய இணைஞரன். ஆனால் அவர்கள் இந்திய நாட்டில் இதைக் கண்டுபிடித்திருக்க முடியாது. இந்தியாவில் வசதி இல்லை. வசதி இருந்தாலும் ஒத்துவராமல் இல்லை. மேலாக நாடுகளின்,

* 1960 - இல் கண்டறியப்பட்ட ஒரு பெரிய கம்ப்யூட்டர் குத்து கண்டான அத்தனை இணைப்புகளும் திட்ட 44 X 60 அங்குல சதுரத்தில் அடங்கி ஒதுகன.

ஐப்பாளின் வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம் ஒத்துழைப்புத்தான். அந்த ஒத்துழைப்புக்கு உதவி செய்யும் ஆராய்ச்சி அமைப்புத்தான். தனித்தனிபே மேதைகள் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. ஒத்துழைக்கும் புத்திசாஸிகள் போதும் அவர்களுக்கு. மேலதாட்டு ஆராய்ச்சி அமைப்பு 'கெட்டம்' இறவைக் காரர்கள் சென்றது இவர்கட வழிவகுத்திருந்தது.

அந்த அமைப்பை நம் தேசத்திக் கொண்டு வரும்வரை பிரயிக்கத்தக்க மாறுதல்கள் வர முடியாது. "அக்னி" ஏவுகணை நூற்றிப் பெருமையுடன் நாம் பேசிக் கொள்விறோம். காரணம் அதன் ஆராய்ச்சி முறையில் மேலதாட்டு வளை கெட்டம் அப்போதே - அதைக் கொஞ்சமேனும் கடைப்பிடித்ததால் தான். மொத்த வேலைமையப் பங்கு பிரித்துக் கொடுத்து, பகுதி பகுதியாக முகமேற்றத் தைக் கவனித்து, நூற்றுக்கணக்கான விஞ்ஞானிகள் ஒரு மிம்ப்பனி வாத்திக் கொடியு போல ஒத்துழைத்ததால் வெற்றி. இந்த வளை ஒத்துழைப்பு நம் எங்காத் தொழிற் துட்பங்களிலும் கொண்டு வரப் பத்து வருஷம் போதாது.

மேலைவாடுகளில் முகமேற்றத்துக்கு மற்றொரு முக்கியமான காரணம், செலுத்தித் தொடர்பு, டெலிபோன், டெலக்ஸ், டெலி ஃபாக்ஸ் போன்ற சாதனங்களை அவர்கள் கட்டு மேலிக்குப் பயன்படுத்துவிறார்கள். ஏதாவது ஒன்று தேவையென்றால் விரல் நுனியில் சுழற்றினால் "பீம்" அயுக்கிறது. கால் கிடைக்கிறது. கருக்கமாகப் பேசுவதை விடுவிறார்கள். சிவப்புப் போன்ற தாடுகளில் இரண்டு பேருக்கு ஒரு டெலி போன் இருக்கிறது. டெலிபோன் வேலை செய்கிறது.

நம் தாட்டில் டெலிபோன் கெட்டம்

இருபது முப்பதுகளில் வேண்டிக்காரன் கைத்தறிக்குத்து பல டிட்களில் இன்ன மும் மாறாமல் கட்டுறோதர் இணைப்புக்க காகவே இருக்கின்றன. ஆராம் பேருக்கு ஒரு டெலிபோன் என்விற விதிகாச்சாரத் துக்கே கடிடப்படுவிறோம். கிடைத்த போனில் மிக அதிகம் பேசுகிறோம். டெலி போன் தமக்குச் செலுத்த தொடர்புச் சாத னம்மட்டுமே இல்லை. "வெக்கர்டுமா வெக்க ர்டுமா குட்டியோட பேசறியா? குட்டி! பக்லி க்கடம்" போய்ண்டிருக்கியா, பொறத்த தானைக்கு என்ன வாய் கிம்மே? அப்புறம் டோமி எப்படி இருக்கு? டோமியப் பேசே டோம்து. அப்புறம் மாமி யைப் பேசே சொல்லு.

டோமி - "வய வய"

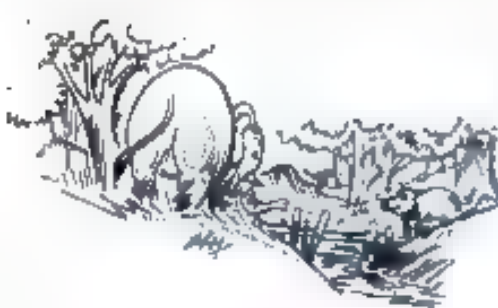
இவ்வாறே அனாவசியத்துக்கு இறக்கிற போனையும் வெட்டி முறிப்பதில் டெலி போன் எக்ஸ்பெர்ட்களில் சொரு அதிக மாடப் பொறுமையில்லாத விரல்கள் மறு படி மறுபடி முயல். அதனால் வேறு பழுது.

அதிக டெலிபோன்கள் வத்து அதில் நாம் துறைவாகப் பேசக் கற்றுக் கொண் டிருந்தால் வரும் நூற்றாண்டைச் சந்திக்க முடியும். டெலிபோன்களில் வரும் மாறுதல் களைப் பற்றி அதிக வாரம் தொடரும் மூன் ஒரு தேனி(தானில் ஒரு விடைமயத் தைத்தெடுக்கவும்.)

டெலிபோனில் கேட்டல் என்ன?

1. கெட்டமான போன்,
2. கை போன்,
3. டிரக் போன்,
4. ஐ. எல். டி. என்.

செவ்வ விடை எழுதுபவரில் ஒருவருக்கு என்னுடைய 'டி.பி. 2000'-த்துக்கு அப்பால் என்னும் புத்தகம் படுக. அன்னம் கொளியிரு. போனல் ௧14ப் பதினுக்கு முடிவு தேதி: 10.8.99.

யானை பயப்படுமா?

கோயில் காளை ஒன்று கந்தாக்கே குவிந்து விட்டு தேற்றில் மட்டும் நின்று கொண்டிருந்தது. ஒரு குருக்காரன் பாலத்திக் அது வரவிற்பாது. எந்ே தேற்றில் குவிந்து விட்டு ஒரு பந்தி வானவயாட்டிக்கு கொண்டு வந்தது. காளை ஒரு குருக்காரன் நின்று அங்கு வந்திட்டது. கடவே பந்தி எந்ே வந்து இரண்டுபேர் பந்திக்க. "பாத்தாரா, அந்த காளை எதனைக் கண்டு பந்தி விட்டது" என்று கோவில் சித்தித்த.

"அப்படியா?" என்று அந்த காளைமையப் பாத்தது இரண்டுபேர் காளை கேட்டது. அந்தது காளை பந்தி கொள்கிறது. "நான் வந்தகை இருக்கிறேன். பந்திக்க வேறு என் மேல் விழுந்து விடக் கூடாது என்று ஒருக்கினைம். நான் ஏதி வித்தகை அது துமைகொடு விதிக். ஆனால் என் கை அப்படியா தேறவி விதிக்." என்று காளை.

ஆகவந்தகை என்று நான் அடக்கத்திறகு ஒத்தி விடுவது தவறு.

தந்தி: "இந்த காளைத் தத்துவங்கள் துத்தா" நகரம்: ஏ. தொண்டையார்.

பெரிவுத்தல்

பேர்தல்!

தலைப்பைப் பார்த்தால் நினைவுக்கு வருவது மனோகராதுமே? அடிப்படை ஒன்றுமையும் உண்டு, தானின் கதை துடைக்கப் போராடிய மனோகரனைப் போலத் தான் இதன் நாயகனும் தாய்க்குத் தைக்கம் கற்பித்துத் தற்கொலை செய்து கொள்ள வைத்தவர்களைப் பழிவாங்குவதைவே தன் வாழ்க்கை வட்டியமாகக் கொண்டு வாழ்க்கை ருக்குவதான். (கதைஞர் வசை பாதிப்பு வானக் கிடை என்ருெல்லாம் நமக்கும் வருது!)

விஜயகாத்துக்கு இரட்டை வேடம். வக்கீல் ஒன்று. அவரே போட்டோக் கொள்ளும் ஒரு கை ஒரு கை மைனஸ் வேடம் ஒன்று. இரண்டிலுமே விஜயகாத்த கந்தகனைவிடலாமல் விவரவை வித்திவிடுக் கிறார்.

குப்பர் வசைமாகவே இருக்கட்டும். ஒரு ரேப் கேஸ் வாதத்தில், ஊரில் நூல் கொக்க முடியுமா? என்று வாதித்து வக்கீல் விஜயகாத்த தன் கையில் ஊரின்மையும் எதிர் வக்கீல் கையில் நூலையும் கொடுத்துக் கொக்கும்படி டெமாண்ட்டரேட் செய்து, 'எனவே, ஊர் அகையாமல் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தால்தான் நூலைக் கொக்க முடியும். அது போல் அந்தப் பெண்ணின் சம்மதத் துடன் ஒத்துழைப்புடன்தான் என் கட்சிக் காரர்... என்று சொல்லி, வெற்றி பெறு கிறாராம். அபத்தம்! இந்த வாதத்தை மூன் றாடிரியாய் வைத்து, வரலாற்றுக்கும் கற்பிப்பு வழக்குகளையெல்லாம் தீயிடுகன் தள்ளுபடி செய்வாமலிருக்க வேண்டுமே. உடையுமே!

இன்னப்பெட்டர் டேவிட்டின் காரெட்டர் கடைசி நேரத்தில் வெளிப்படும் கட்டத்தில் ஓர் அறிக்கி விதைத்த அணுதாபத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்கிறார் ஜெய்சங்கர்! தன்னைப் பழிவாங்கும் நோக்கத்தில்தான் விஜயகாத்த அழிவாதத்துக்குத் துணை போகிறார் என்று உண்மை உரைத்த கையோடு திரவயம் வெவிய வேண்டும் என்

பதற்காகவாவது அந்த நல்லவர் தன்வினை வினக்கம் தத்திடுக்க வேண்டுமே! அவரது உத்தமமான காரெட்டருக்கு அதுதானே முறை? அப்பறம் பாதிவிசேயை கதை முடித் தால் பிடுங்க முடித்துத் தர தீவா வருவாயி் வந்து நிராகத்தை ஆரிரவர் கேட்டால் வேணாம் சார், வம்பு!

பிரேமரார் 'உம்கல்லிப்' பிரதிநிதியாம். ஏதோ மாக்கி பட்டாளம் திரட்டிக் கொண்டு போராட்டம், தீயிமற்றம் என்று மகா செயற்கையான ஒரு மாடிக் கத்தி துடத்துவதோ, பெண்களை இழிவுபடுத்தி வெற்றி காணும் வக்கீலிடம் மகா வெறுப் பும் கைருக்கு உபகாரியான ஒன்றாக் கையன் டம் பிரேமையும்கொண்டு அவர் தடுமாறு வதும் தவிப்பதும் ஓரளவு கருகையதான். ஒரு ரொஷுக் கும்பலிடமிருந்து தப்பியோடி ஒரு கட்டி மாடி வீலிம்பீல் அவர் தொற்றிக் கொண்டு தொங்க. சின்னாலேயே வந்த ஒன்றாக் கையன் அவரைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் மறைத்திருத்த மறு கையை வெளிக் கொணர்ந்து தீட்ட, அந்த ஆபத்து நேரத்திலும் மத்தாய்ப்புக் கொணத்தில்து போல் முகத்தில் மலர்ச்சி காட்டும் நித்தியு மனசில் இனிக்கிறது.

கொஞ்சம்தான் என்றாலும் குருட்டு ரஞ்சன் பருபாத்தம் 'வெல்ட் அண்ட்டுல் டாக்' கானெட்டைத் திரும்பத் திரும்ப போட்டுப் பார்த்த பாதிப்பு தன்கு வெளிப் படுகிறது. ஆடரினொப்பர்லிக் அபே குருட்டு அறிச்சி, அபே தடுமாற்றம், அபே பரிசுதியு. மனக்கிதன் ஐயோ பாவமாய் திற்கிறார்.

புதித்தவா கதைகள் ஆரம்பித்து அபே இடத்தில் முடித்து போனாலும் பின்னனி யில் ஆக்கியு தோன்றி ஒளித்துக் கொண்டு விடுகிறார். இருத்தாலும் பாவம்தான்.

சத்தனையோ ஓட்டைகள் இருத்தாலும் படத்தில் ஓட்டத்தைப் பாராட்டலாம். இடையேனை வரும் போது 'அட அதற் குன்னா?' என்று தோன்றுகிறது.

— பி. எஸ். எஸ்.

பூப்பல்லக்கு

“லொக்கு, லொக்கு” என இருமிக் கொண்டு கட்டிலோடு ஒட்டிக் கிடத்த தன் மிழட்டுத் தகப்பனாரைப் பார்க்கப் பரிதாபமாய் இருந்தது கமதிக்கு. வெந்தீர் கொண்டு வந்து குடிக்கக் கொடுத்தான். நெஞ்சை தவி விட்டபடி, “கடக்கட இடலி எடுத்திட்டு வரட்டுமாப்பா?” என்று கேட்டாள்.

“வேண்டாமமா, பசிலில்லை,” என்றார் சங்கரன்.

“பசிலில்வேன்னு பட்டினி கிடத்தா என்னப்பா அரித்தம்? இருமுதுவதற்காவது சக்தி வேண்டாமா? ராத்திரியும் சாப்பிடலை, என்று கடித்தவனை அண்ணி அம்பிகாவின் குரல் அழைத்தது.

“காலங்கார்த்தாபே மெத்துக்கிட்டே என்னடி கொஞ்சம் வேண்டியிருக்கு? வகதாவுக்கு ஸ்கூலுக்கு நேரமாகலை? அவளுக்கு யூபன் எடுத்து வை, போ, வரவர இந்த வீட்டிலே ஒண்ணுமே சரிவா, சில்லைய...” என்று பாதிக்குத்தலும், பாதி முணுமுணுப்புமாகச் சொன்னாள் அம்பிகா.

“கல்லாட்டம் திக்கிறியே, உன் குழந்தைகளின் தேவைகளை நீ கவனித்துக் கொண்டாய் என்ன! எல்லாத்துக்கும் நான்தான் அகப்பட்டேனோ! மெமாம் மெம். நீ எத்தனை நான் இப்படியே குமரியா இருக்கப் போறேன்னு தானும்நான் பார்க்கப் போறேன்...” என்று மனத்திற்குன்னாகக் கறுவிக் கொண்டாள் கமதி.

வெளிய்படையாகச் சொல்லத் தைரியம் வரவில்லை அவளுக்கு. அவளுடைய தைரியமும், கைகவப்பும் அவளுடைய அம்மா இறந்த அன்னாறக்கே அவளிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு போய் விட்டன. “ஓரே பென்” என்று செல்வத்துடன் வளர்க்கப்பட்டவள் இன்று வீட்டு வேலைகள்

அனைத்தையும் தனிப்பட்ட செயலும் ஒரு வேலைக்காரியின் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அவள் அப்படி உழைத்தால் தான், அவளுக்கும், அவளுடைய தகப்பனாருக்கும் சோறு கிடைக்கும் என மறைமுகமாய் உணர்த்தப்பட்டாள்.

“நானைக்கு ஒரத்தனோடு போய்க் குடித் தனம் பண்ணப் போறவ, வீட்டுக் காரியங்களைச் செய்யத் தெரிஞ்சிருக்க வேண்

டாமா!” என்ற சாக்கும் போர்க்குடன் அவளை ஓட ஓட கிரீட்டி வேலை வாங்கினாள் அண்ணி அம்பிகா.

அண்ணலின் நான்கு பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பு முதற் கொண்டு வீட்டில் சமையல், துடைத்தல், கழுவதல் எல்லாவற்றையும் தனிவாணாகச் செய்ய முடியாமல் தவித்துநான் போகிறாய் கமதி.

பாத்திரமில் வழக்கி விழுத்ததிலிருந்து சங்கரன் தடக்க முடியாமல் படுக்கையாடுப் போனார். அவருடைய தேவைகளையும் கமதி தான் கவனித்துக் கொண்டாள். இரண்டு நாட்கள் டாக்டர் வந்து பார்த்ததோடு சரி, அதற்குப் பின் எந்த மருத்தும், மாத்திரைகளும் இல்லை. “அதான் டாக்டர் சொல் விட்டாரே, இரெப்பு எலும்பு பிசகியிருக்குன்னு, வயகம் ஆயிட்டேது, எதுக்கு இப்பப் போய் ஆபரேஷனும் அதுவும், கம்மா வீட்டிலே படுத்துக் கிடக்கட்டும். இவர் எழுந்து நடமாடி என்னத்தைச் சாதிக்கப் போகிறார்!” என்று அவட்சியமாக நூன்று அண்ணன்மார்க்கும் ஒதுங்கிக் கொண்டார். சரி, ஆபரேஷன்தான் வேண்டாம், வேதனையைக் குறைக்க மருத்து கொடுக்க வாழியல்லவா?

மற்ற இரண்டு அண்ணன்மார்களும் நாய்கள் வந்தால் மருத்துவச் செலவு தங்கள் தலைமிக் விழுத்து வீடும் என அஞ்சி “வீவு கிடைக்கவில்லை” என்று எழுதித் தெரிவித்துவிட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டனர். ஒருவர் பம்பாயிலும், மற்றவர் கல்யாணிலும் குடித்தனம் நடத்துகின்றனர்.

அவர்களுக்குத் தானும், தந்தையும் பெரிய அண்ணனிடம் நடத்தப்படும் விதத்தை விவரித்து எழுதிப் போட்டான் கமதி. அவர்களில் யாராவது தங்களுடன் அழைத்துப் போய் இதைவிடக் கொரவமான வாழ்க்கையைத் தரமாட்டார்களா என்ற நம்பாளை அவளுக்கு, ஆனால், அவர்களுடைய பதில் அவள் மனத்திலிருந்து கொஞ்சந்தொச்ச நம்பிக்கையைவய் துடைத்து விட்டது.

“...நீ வீணாக அலட்டிக் கொள்வொய், பெரிய அண்ணனிடம் இருப்பதே உக்க

பத்மா மாந்திர

எனக்கும், எல்லோருக்கும் வசதி. இங்கே என்
விடு நின்று. மேலும், அக்கம்பக்கத்தில்
எல்லோரும் வடக்கத்திக்காரர்கள். பாண்டி
தெரியாமல் தீயன் கஷ்டப்பட வேண்டி
யிருக்கும்..." என்பது போல் இருவரும்
கவனக்குப் பதிலெழுதினர்.

கமதியால் அவர்களை வெறுக்காமல்
இருக்க முடியவில்லை. பிள்ளைகளின்
சத்தோஷத்திற்காக, கசதியான வாழ்விற்
காக ஒட்டிப் புகுந்தது, சூழித் தவித்த
தந்தை இன்று சத்தோஷமாக இருக்கிறாரா
நிம்மதியான, கவலையற்ற வாழ்வு வாழ்கி
றாரா என்று கவனித்துச் செய்வது பிள்ளை
களின் கடமையல்லவா! என்று நினைத்தார்
கமதி.

மூத்தவனுக்கு மதிப்பென்கள் குறைவு
என்பதால் எந்தக் கல்துளிரிலும் இடம்
கிடைக்காமல் போகவே, சங்கரன் அங்கும்
இங்கும் ஓடி, 'தொண்டை' என்று பெருந்
தொனையை அழுது, இவ்வினியால்
காவேளில் இடம் பிடித்துக் கொடுத்தார்.
இரண்டாவது பையனுக்கு வேலை கிடைத்த
பொழுது டிபான்ரி. கட்டக் கையில் பணம்
இல்லாமல் தவிக்க. அம்மா சற்றும் தயங்கா
மல் தன் நணகனைக் கழற்றிக் கொடுத்தார்.
மூன்றாமவன், 'வேலை செங்கி இடம்
வெகு தொலைவில் இருக்கிறது. தினமும்
பணம்-க்காகக் காத்திருந்து கால் வளிக்
கிழி' என்று மூக்கால் அழுது தகப்பனாரின்
ஓய்வுத் தொனையை அனைத்தையும் பிடுங்கி
மோட்டார் கைகின் வாங்கிக் கொண்டு,
மதிப் பணத்தைத் தன் தலைமயன்மாரோடு

பங்கு போட்டுக் கொண்டான்.

"பணத்தை வினாக்காதிங்கப்பா. கமதி
கவலையுக்கு திக்கறா..." என்று அவர்
மறுப்புச் சொன்ன பொழுது, "நாங்க
மூன்று அண்ணன்மார்கள் கவலாட்டம் இருக்
கறச்சே ஏம்பா கவலையப்படறங்க! எங்க
கிட்டே நம்பிக்கை இல்லையா?" என்று
அவருடை-வ வாயை அடைத்தார்கள்.

இன்று அந்த வாக்குறுதி என்னாயிற்று?
இருபத்தாறு வயதைக் கடந்து நிற்கும்
கமதிக்கு ஒரு வரன் பார்த்தக் காணோம்.
அட, அது போகட்டும், பெத்தவன் இருமிக்
கொண்டிருக்கிறான், மருத்து வாய்க்கிக்
கொடுக்க நாடுவிலலை. இரண்டு வேலைச்
சோறும், கட்டிக்கக் கத்தலும்தான் பிள்ளை
களின் கடமையா? அன்பு, பாசம், மனிதாபி
நானம் இலையெல்லாம் கடமைக்கு அப்
பாற்பட்டவைவா? சம்பந்தமே! இல்லாத
வைவா?

தகப்பனாரின் இருமல் சத்தம்
தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.
கத்தக் கஷாயம் செய்து கொடுத்தான் கமதி.
இரண்டு நாட்கள் தொடர்ந்து குடித்ததில்
வயிற்றுப் பேர்க்கு உண்டாயிற்று.

மானவியல் அண்ணன் ஆயினிலிருந்து
திரும்பிய பிழை தயங்கிக் தயங்கிக் சொன்
னான், "அப்பா இரம்ப இருமுறார்
அண்ணா, டாக்டர் கிட்டே காட்டணும்."

அவன் அவனை முறைத்தான், "டாக்டர்
கிட்டே ஒரு தடவை போனா போயிட்டே
இருக்க வேண்டியதுதான். இருமலுக்கெல்
லாம் டாக்டர் கிட்டே போய்க் கட்டுப்படி
யாகுமா? இங்கே பணம் என்ன தாய்ச்சா
தொங்குது? பணத்தின் அருமை தெரியுமா
உனக்கு? போய்ச் சம்பாதிச்சுப் பாகு, தெரி
யும், கம்மா வீட்டிலே கட்டகார்த்து திண்ணுட்
டிருந்தா இப்படித்தான் கொழுப்புப் பிடிச்
சுப் பணத்தை எங்கே போய்க்
கொட்டலாமனு அவலை வைக்கும்" என்று
அதட்டினான்.

சமயம் பார்த்து அம்பிகா, "அதுதான்
நான் தெனறும் சொல்றேன். இங்கே
கிடைக்கிறாது எப்பாட்டில் கஷ்டம் தெரி
யாம நிமிர் எடுத்துப் போய்க் கிடைக்கிறாங்க.

உங்க தம்பிவிட்டே எங்கத்தாவுக்கோ. பம்பாய்க்கோ அனுப்பி வைக்கக்கூடாது கேட்டாத்தானே!" என்று ஊதியேற்றினான்.

கமலிக்கு "சீ" என்றாதி விட்டது. உன்னை தீர் நிரண்டது. மனம் வெதும்பிப் புலம்பியது. உறவும், உலகமும் வெறுத்துப் போயின. "அடப்பாவினா! பெந்த பாசத் தைக் கவடு தெரியாமல் துடைச்சப் போட்டுட்டாய்க்கனா! உங்களுக்குகா அவர் எத்தனை செவ்விருக்கார்டா. உங்களுக்கு ஒண்ணுன்னா அவர் எத்தனை துடிப்பார்! இப்ப நீங்க பணத்துக்குக் கணக்குப் பார்த்துப் பாசத்தைக் கழிச்சுக்கங்கனோ!" என்று மனம் அசுற்றியது.

மிகுந்து மாத்திரைகள் இயல்பாய் இருமையும் உண்ண விட்டேனா பார்! என ஒரே பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டது. கமலிதான் குடிக்கச் செரு தண்ணீர் கொடுத்து தெருகை தீவி விடுவான். நகப்பலாரின் அவலத்தைத் தாக்காய்ஸ் டூனிபிஷ் ஆல்பத்திற்குப் போனான். ஆனால், நோயாளியைப் பார்த்தாய்ஸ் டாக்டர் மிகுந்து கொடுக்கத் தயாராயில்லை. இப்பொழுத்து நடக்க முடியாமல் விடக்கும் நகப்பலாச் கமலிதான் எப்படி அழைத்துச் செல்வான்!

கேட்பாரற்று, கவனிப்பாரற்று தெருக அபரிமிதமாய்ச் சளிவைச் சேர்த்துக் கொண்டது. தெருக வலியும், ஐராளும் ஏறிற்று. அதன் பிரதானக் குத்தலுக்குக் கொஞ்சம் க்மரணம் வந்தது. டாக்டர் அழைத்து வந்தான். "இயல்பாய் நோய் பிடித்துவைச் செவ்விதானே... பிழைப்பது கூடும்," என்று கையை விரித்துவிட்டார் டாக்டர்.

டாக்டர் சொன்னதைக் கேட்டுப் பாராக்க கற்களின் அடியில் எகித் தக்கெரிப் போன மாநில தனித்துப் போனான் கமலி. அவளுக்கு மிகுக்கும் ஒரே துணையையும் ஆண்டவன் பறித்துக் கொள்ளப் போகிறானா?

அவனாக் காட்டிலும் சங்கரந்தான் அதிகம் தவித்தார். உனக்கு ஒரு வந்தி செவ்வாய் போறேனோமா!"

பெரியவன் டாக்டர் சொன்னதைக் கேட்டுப் பந்திப் போய்க் கல்கத்தாவுக்கும், பம்பாய்க்கும் தந்தியடித்து மற்ற இரு தம்பி தனையும் வரவழைத்தான். அவர்களுடைய முகத்தில் விழிக்க விருப்பம் இல்லாதவர் போல அவர்கள் வருவதற்கு ஒன்றரை தம்பிரானை விட்டார் சங்கரன்.

சங்கரனின் உடலைக் குளிப்பாட்டி, சரிசெய்ய வேண்டி உருத்திக் கூடத்தில் விடத்தி விருத்தார்தன், உடலை மலர் மாலைகள் அலங்கரித்திருந்தான்.

என்றம் கூடி ஒப்பாதி வைக்கவல்ல கமலி மட்டும் தந்தையின் குகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். உயிரோடு இருக்கையில் இரண்டு எத்தல் வேட்டிகளையே மாற்றி மாற்றிக் கட்டிக் கொண்டிருந்தவருக்கு இன்னுதான் சரிசெய்ய வேண்டிய அறிவுக்

அடித்திருக்கிறது. அதை அனுபவிக்கத்தான் அவர் இல்லை.

அவருடைய மூன்று அண்ணன்மார்களுமே பேசிக் கொண்டிருந்ததை கமலியின் செவிக்கில் விழுந்தன. தெனிலாக, பூப்பல் வக்கிவ் மேன்தானத்தோடு நகப்பலாச் கடைசி வாத்திரையை நடத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானித்துக் கொண்டிருந்தனர் அவர்கள். வழியில் வாரி இறைப்பதற்குச் சில்லறை நெடிச் கொண்டிருந்தனர்.

கமலிக்கு ஆத்திரமாய் வந்தது. "அடப்பாவினா! உயிரோடு இருக்கையில் அவரை ஏனென்று கேட்கவில்லை. இப்பொழுது... இப்பொழுது வாருக்கா இந்த வேளம்!"

கமலியை அந்தரு மேலும் பொறுத்திருக்க முடியவில்லை. அவன் ஆவேசம் வந்தவனாக எழுந்தான். தன் அண்ணன்மாளைப் பார்த்துக் கத்தினான். "கத்தலைத் தவிர வேறு உடை உருத்திப்பறியாத, இரண்டு வேளை பகுப்பச் சோற்றைத் தவிர வேறு உணவறியாத என் அப்பாவுக்குப் பூப்பல் வக்கிவ், மேன்தானமும் வேண்டாம் அண்ணா. மயானத்துக்குத் தூக்கிட்டுப் போற வழிவெல்லாம் சில்லறை இறைக்கப் போறீங்கனா. இப்ப மட்டும் பணம் மரத்திலே காய்க்குதா? என்ன அப்படி முழிக் கிறே? அப்பா முடியாமல் விடத்தப்ப டாக்டரிடம் கட்டிச் சொன்னதற்கு நீ என்ன சொன்னோ? பணம் மரத்திலே காய்க்க வைத்து சொல்வதை? அப்ப நகப்பலாக்கு யுத்தவலம் பார்க்கப் பணம் இல்லை, இப்ப பூப்பல் வக்கிவ், மேன்தானத்திற்கும் பணம் எங்கே இருக்கிறது? தீவனெல்லாம் எதுக்குக் கல்கத்தாவிலிருந்தும், பம்பாயிலிருந்தும் வந்திருக்கேன வேளை வேளை கெட்டு ஊரார். பேச்சுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதுன்னா? என்டாப்பா அண்ணன் மார்கனே, ஒரு கணமொரு இத்தவன் ஒத்திடு பொய் டாக்டர்விற சத்தோஷத்திலா மேன்தானம் கொட்டப் போறீங்க? ஊர் செஞ்சுபண்ணா பூப்பல் வக்கிவ் தூக்கிட்டுப் போகப் போறீங்க? அந்த மனுஷன் உயிரோடு இருத்தப்ப நாளிலும் சேகலமா நடத்திட்டு. இப்ப பூப்பல் வக்கிவ், மேன்தானத்தோடு அனுப்பி வைக்கிறதை நீங்கள் ஏன் மறக்க மாட்டீர்கள். அவர் தினமும் உருத்தித் தந்தை உருத்திச் சாதாரண மூங்கில் பாடைதில் வைத்ததான் தூக்கிட்டுப் போகலாம். அவரைச் சமக்கவும் உங்களுக்குக் கூடாமா இருந்தாச் சொல்லுங்க, என் தோஷம் கமத்து எடுத்திட்டுப் போய்தான் அவருக்குக் கொள்ளி வைக்கிறேன்."

மூக்க விடாமல் பேசிய கமலி, திணைத்து தின்றிருந்ததன் அண்ணன்மார்களைப்பார்த்தான். அவர்களும், அண்ணன்மார்களும் அவமானத்தால் உளிக் குறுகி தின்றிருந்ததைப் பார்த்து, அவருக்குத் திருப்பியாவிருந்தது.

THE
MUSIC
OF
THE
MUSIC

Feeling

MP

அரும்பு

சேரல் காற்று குளிர்ச்சியை வாரியி
றைத்து- கடவுட்கிறது. அப்படியே மூடித்
கொண்டு மூடங்கிக் கொள்ள ஆசைப்
படுகிற குழந்தை மனம். 'நிமாண்ட நூழி
மீனே' ஏடிவாகு. சாட்டைக் குச்சியாக
மனக்கூதன் தத்துவிற ஏடுண்டின் குரல்.

உறக்கத்துக்கு ஏங்கித் தலிந்த மனசை.
அம்மாவின் இருமல் சத்தம் திசை திருப்பி
வழிது த்தியது. அடுப்புச் சாம்பலில்
பலலைத் தேய்த்தான். கஞ்சியைக் குடித்
தான். தலைமில் எண்ணெய் வைத்து.
பிண்ணிக் கொண்டான். கனத்த சீலை.
வையும், சில்லறை டப்பாவையும் எடுத்துக்
கொண்டான். சொறு வைத்த தூக்குச் சட்
டியை துடினான், பிலவாவி.
பாவம், அம்மா! நோய் அவனைத்

வெவ்வுயிர்வாழ்வு

தூண்களுக்கு துவட்டிப்பெடுத்து விட்டது. தலைவையெல்லாம் களைத்துக் குடித்து விட்டு, எழும்பும் தோலுமாகி விட்டது. நிற்கக் கூடத் தெம்பில்லாமல், இடது கையால் கவரைப் பிடித்துக் கொள்கிறான். "நெத்து எம்பட்டுக் கடனை அடுக்கினே, செல்வம்?"

"இருவத்தி ஒண்ணுமமா"
"இன்னக்கு சனிக் கிழமை, தூணை லீவு நிற்கப் கிழமை என்ன செய்யப் போறே? அடிபட்டவனாய்த் திளைத்து நிமிர்ந்தான், செல்லி, எட்டென்று வாய்க் கறுக்கிற பிஞ்சு முகம், சிறு கண்களில் கலக்கம். இமைகளில் 108 மினுமினுப்பு, எதுவும் சொல்லத் திளையற்றுப் போய், மெளனத்தில் உறைந்தான்.

வெலாயியின் குணை பதறியது. பெற்ற மனக் பதைத்தது, மகளின் தலையை அன்புடன் நட விடான். அவள் கண்களில் மாலை மாலையாகக் கண்ணீர்.

"ஒசெண்டுத் தம்பி கண்டிச்சனா சொல் விடுச்சே." மனைபப் பிளசுகிற வேதனை போடும் தவிப்போடும் புலம்பினான், வேலாயி. தாயைப் பார்த்து மனை கலங்கி, பிடியுடன் நிற்கிற எட்டு வயசுக் சிறுமி செல்லி.

செடிக்குச் செடியா உக்காந்து பறக்கிற கட்டாளன்ப் போல... தெருவுவே ஓடி விளையாட வேண்டிய சின்ன அரும்பு, விடியுறுக்கு முத்திப் போய், பாடுபட்டு, பொழுதுதாளுக் இருட்டுணைப் பிழகு விடுவது சேருகிற கொடுமை!

மனை குமுறல் தாளாமல், மார்பில் மயிடுண்டு அடித்துக் கொண்டாள், வேலாயி. அடப் பாதரவே, கூத்துவன்

என்ன ஒடிச்சுப் போட்டுட்டு, இப்படி கூத்துப் பார்க்கானே! கண்ணு முழியாத இத்தக் குஞ்சு ஒழைச்சுக் காலமா ஓட வேண்டியதாயிடுச்சே. அந்த 'ஒழைக்கிச்சிச் சிவம்' இருத்திருந்தா... நமக்கு இத்தக் கதி வத்திருக்குமா?

வேட்டு வெடித்த கிணற்றுப் பாறையில், தகக்குண்டு இறந்து போன புருசனை நினைத்தான். அந்த இழப்பின் கன பரிமாணம், தொந்து போன இத்த நேரத்தில் முழுசாகத் தாக்கிவது, விசம்பினான், அழுது கதறுகிற அம்மாணைப் பார்க்கச் செல்லியின் மனம் சகிக்கவில்லை. முட்டுகிற கிழம்பை அடக்கிக் கொண்டான். "தேரமாச்சுமமா... நா போகட்டா?"

"போறியா? போய்ட்டு வர, கண்ணு. யார் கூடும் கண்ணை விண்ணை போடாம, கருத்தா வேண்டியைப் பாறும்மா. எல்லாத் தைபும் எடுத்துக்கிடையா?"

தனவயசைத்து ஓட்டு வரசல்படினயத் தானடிய செல்லியை இழுத்து அப்பிச் கொண்டது. நாய் கூள்குதிபோ... பவத் தி: திளகத்துப் போய்த் தெங்கி தின்றான், நல்லவேளை, மேலக் தெரு முத்துலட்சுமி வந்து விட்டாள்.

வாரியா?

தூணை கிடைத்து விட்டது. நிற்கப் கிழமைக்கு ஒண்ணும் பதில் சொல்லாமப் போதுது, புள்ளன். என்ன செய்யப் போறானே... அம்மாவின் புலம்பல் சத்தம், காலை நேர அனைத்தில்க் துல்லி எமர்கத் துரத்துகிறது.

தெருவில் ஒரு கடு குஞ்சு கூட விழித் இருக்கவில்லை. நாய்கள் கூடக் கூதலாக் கூடத் திடீர் பார்த்துப் போய் முடங்கிக் கொண்டா. அத்துவாணக் காட்டில், ஒத்தை யில்லா, ப்பது போலிருந்தது, செல்லிக்கு.

பிடியு வானம் முகம் சிவக்கத் தொடங்கி யது. விடி வெள்ளியைச் சாரல் மேகம் ஒளித்துக் கொண்டது.

கிராமத்தையே கதிலங்கடிக்கிற மாதிரி... விடாத ஸ்காரமாய் ஹாரன் சத்தம். பஸ் வந்து விட்டது. செல்லி தடை யை எட்டிப் போட்டாள். முத்துலட்சுமி தடைக்கு சடு கொடுக்க முடியவில்லை. சிறுமி குட்டோட்டமாய் ஓடினாள்.

ஏற்கெனவே வந்திருந்த பிள்ளைகள், பஸ்ஸாக்குள் ஏறிப் பறித்திருந்தன.

ஓட்டமும் தடையுமாக ஓடி வருகிற இவர் களைப் பார்த்து கண்டக்டர் கோபமாய் அடிபடினார்.

என்வ, தேரு மாதிரி ஆடியனைஞ்சு வாரிக் விருட்டுண்டு வரங்க, இன்னும் ஏழு ணர்கள்லே புள்ளைகளை ஏத்திக்கிட்டு, ஆறு மணிக்குத் தீப்பெட்டியானே போய்ச் சேர்ந்தாகறும்.

இத்த அட்டல் உருட்டலெல்லாம் செல்லி மாதிரியான சிறுமிகளிடம்தான். தாவணி போட்ட முற்றிய சிறுமிகளிடம் - டீப் பெய்திய இளம் பெண்களிடம் - தொனியே மாறி விடும். அவர்களிடம்

அமரர் கல்கி
நிகைவர் சிறுகதைப் வாப்பு
1500 ரூபாய் முதல் பரிசுக் கதை

"இன்று மக்கள் பெரிதும் விரும்புவது தனிவாரி எதத்துத் தரும் கடைகளைவா? ரெடிமேட் கடைகளைவா?" இது பட்டி மன்றத் தலைப்பு. இதை நடத்தியவர் தமிழ் நாடு எதயற் கலைஞர்கள் சங்கத்தின் தலைவரும், "உலக எதயற் கலைஞன்" இதழின் ஆசிரியருமான டி. வி. எஸ். மணி. அவரைச் சந்தித்தோம். எதயற்காரர்கள் சார்பில் பொரித்து தள்ளினார்:

●● எங்களைத் தொழிலாளர்கள் என்றும் ஏற்படுகிறவை, கலைஞர்கள் என்றும் ஏற்படுகிறவை... இரைப்பாய், நடனம், நாடகம் - இவிய எதிலாவது எதயற் கலைஞன் சம்பந்தப்படாமல் சோரிக் குடியுமா? ஆனால் 'கலைமாமணி' பட்டம் எங்கனில் பரங்குக்கும் இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட இல்லை!

●● அழகான யோரும் எவத்துக் கொண்டு தும்பது அறுபது ரூபாய் சாரித் செய்யும் எதயற் கலைஞர்கள் அதிகம் இல்லை. ஆனால் தெரு ஓரங்களில், கடை

பேகம் போது, எதெ... என்ன மாய்ச் சிரிப்பு... எய்யவையு குழையு! அனதப் பார்த்தாலே... செல்லிக்குப் பற்றிக் கொண்டு வரும், கண்டக்டர் கழுத் துக்கு மேலே ஓதாய் மூஞ்சி இருப்பது போல மனக்கத்துப் பவமாகவும் வெறுப்பாகவும் இருக்கும். காறித் துப்பதும் போல மனசில் தோன்றும்.

தீப் பெட்டியாபிணாக்குள் போய் விட்டால்... இது போய் திறைய ஓதாய் மூஞ்சிகள்... எச்சில் வடிவிற நாக்ருகிளாடு ஓதாய்கள்...

செல்லி பஸ்ஸாக்குள் ஏறி உட்காரத் தான், தாராளமாய் இடம் கிடந்தது. அடுத்த ஊரிலேயே சீட்டுக்கொல்லலாம் திரம்பி விடும். அப்பறம் உள்ள ஊர்களில் ஏறுகிற பின்னைகொல்லலாம் ஒவரிலோடுதான்!

மாதாங்கொல்லிப்படினயத் தாண்டுறிற போது, பஸ்ஸாக்குள் மூச்சுப் போக இடமிருக்காது. புனிர் சிப்பமாகப் பின்னை கள் திவிரிக்கப்பட்டு, கிட்டிக்கப்பட்டு... விவரித்து, கசங்கி, திணறி...

விவ சமயங்களில் ஒன்றிரண்டு பின்னை கள் மயக்கமே போட்டுத் துவண்டு விடும். மந்தைவாடுகளைப் பற்றிக் கொண்டு வருவதைப் போல... குழந்தைகளை நகர்த் திக் கொண்டு பஸ்ஸாக்குள் அடைத்தார். ஏதெண்ட் தலைகளை எண்ணிப் பார்த்தார்.

"ஒண்ணு குறையுதே, வாரு?"

"ஆவுடைச்சி,

"அவாதான் சடங்காப்பூப்பெய்துவிட் டானே. இன்னும் பாணன்குத நாகுக்கு வர மாட்டானே..." சொல்லி விட்டுக் கண்டக் டர் அசிரங்கமாகக் குறுநனை செய்தான்.

"ஆமா... நார்த்தான் ஆயத்துட்டென். அப்பச் சரி, வண்டி போகலாம். ஸரட்"

ஏதெண்ட் இறங்கிக் கொண்டார். யுரைவர், சரமி படங்களை உஸ்வரி வங்கை - எல்லாம் கும்பிட்டு விட்டு

ஸ்டார்ட் பஸ்ஸைவார். கிடங்கும் மேடு மான சாலைவில் இடமும் வலுமமாய்ப் பல் ஆடியனைத்து குறுக்கும்போதெல்லாம்... சிறு பின்னைகள் தூசுகலமாகச் சிரித்தனர்; லக நடையார்: "தேறா...தேறா" வென்ற மழைலக் கூச்சல்கள்...

எரிச்சலில் தெருப்பாகச் சிறினார், யுரைவர்.

ஏய் குட்டிப் சோககனா! என்ன இனிப்பு வேண்டிக் கிடக்கு? வானவப் பொத்திக்கிட்டுச் சுமமா கிடங்கு. சட்டென்று பஸ்ஸாக்குள் ஏறிக் கொண்ட மெனைத்தின் அழுத்தத்தைத் தாங்கமுடியாமல், யுரைவர்கண்ட்குடன் பேச்சுக் கொடுத்தார்.

தூண்டலோரம் உட்கார்ந்திருந்த செல்லி, வெளியே இருட்டையே பார்த்துக் கொண்ட யுருந்தான். அவளைத் 'திரங்கிழமை' மிரட்டிக் கொண்டிருந்தது. வயலச் செல்லப் பாளைவில்கை. வழிமறித்துக் கொண்டு நிற்கிறது. மென்னையைப் பற்றிக் கொண்டு இறுக்குகிறது.

முந்தா தான், ராத்திரி எட்டு மணி, இலேசாக சாரம் துறியது. பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கிய செல்லி, ஓட்டமும் நடைபுறாய் ஒடி விட்டுக்குள் வந்து விழுத்தான். பேசின் இறுகலான பிடிவிலிருந்து விடுபட்டுத் தாயில் படிவில் வந்து விழுத்த ஆறுதல். மனக்கிக்குள் ககமான ஆகவாச்சம்.

என்னமோ விசாரித்த அம்மாவாக்குக் கூட படுல் சொல்லாமல், பூனைவில் சரித்து உட்கார்ந்து கொண்டு விரைலச் சூப்பி னான். அந்தட்ட ஆஸில்காத இடம், தாய் கனா, குச்சியடுக்காம என்ன செய்றீக? என்று கடித்துக் குறுவிற நாய்கள் இல்லை. வீடு, தாய் மடி போன்ற வீடு, கந்திரமாக கைமாக விரைலச் சூப்பினான்.

அம்மானைத் தேடிக் கொண்டு ஏதெண்ட் வந்தார்.

வாசல்களில் ஒரு மெஷினைப் போட்டுக் கொண்டு, சத்தமும் தூசியும் தொல்லைப் படுத்த, மிகக் குறைந்த 'ரேட்' வாங்கும் ஸ்தலம் கலைஞர்கள்தாம் திறைவப் பேர். மதுரையில், புது மண்டபத்தின் ஓம்பது, அறுபது டெய்லர்கள் ஒன்றாக அமர்ந்து ஸ்தம்பார்கள், இலக்கணைப் போன்றவர்களுக்குச் சென்னைக் இயலாவிட்டாலும், மாவட்டங்களிலாவது டெய்லர்ச் சாமியனைக் கூட்டிவிட்டால், தூசிலிருந்து இலக்கணைக் காப்பாற்றலாம்.

●● ஆகத்மாதான் தவற கண்புறம் முதலில் தூக்கும் தோய். உட்கார்த்தே இருந்து தொழில் செய்வதால் உடம்பு கஷ்டப்பட்டுப் போகிறது. பீடிமயம்மயம் தடித்து இது இன்னும் அதிகமாகிறது. கண் பார்வை சீக்கிரத்தில் பழுதுபடுகிறது...

●● பூம்பெய்லாம் பண்டுகளைக்குப் புதுத் துணி வாங்கித் தைத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. இப்போது தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் பிரச்சனை, கடைசி

வரை பேச்சு வார்த்தையில் இழுத்தடித்து தீபாவளி சமயத்தில் இரண்டு நாட்கள் அல்லது ஒரு வாரம் பூம்பெய் போனஸ் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. துணி வாங்கிக் கொடுத்தால் ஸ்தலத்தாரர் எங்கே சமயத் துக்குக் கொடுக்கப் போகிறார் என்று எல் லோரும் 'ரெடியே' சே... ஸ... பாண்டி என்று வாங்கி விடுகிறார்கள்.

●● பிளம்போர்ட் கார்டெய்ன்ட்ஸ் ஸ்தலத் தும் தொழிலாளர்களில் அதிகமாகப் பெண் கந்தான் இருக்கிறார்கள். குறைந்த சம்பளம். அவர்களுக்கு டாப்ஸெட் வசதிகள் கூடச் செய்து கொடுப்பதில்லை இந்த திற வனங்கள். அரசு ஏன் இத்தத் தொழிலில் இறங்கி, ஒரு குண் மாநிலமாக விளங்கக் கூடாது? அப்போது தனிவாரும் அந்த அள வுக்குச் சம்பளமும் வசதிகளும் கொடுப்பார்கள் இல்லவா?

சத்திப்பா: வெஸ்ஸி
படம்: ஸ்ரீகாந்தி

"யக்கா..."
"என்னையா, தம்பி?" தன்னாடித் தவித்து எழுந்தான். அம்மா.

"செல்லி ஏதாக்கம் சொன்னாளை?"
"இல்லையே..." என்னமும் நடந்து போச்சா?" பதறிப் பதைக்கிற அம்மா. அதுதான் படுத்துவிற ஏதெண்ட். விரைவக் கழிப்பிற இன்ப மயக்கத்தோடு போனாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். செல்லி, மனக்கூறல் பூர்தி கண்டிற் பாடிச், மெல்லிய திரில்.

"யக்கா, இப்போ... குளோரைடு லெட்க் மாட்டி, புதுது சைத் தட்டுப்பாடு. திறைவத் தீப் பெட்டியாய்க் கட்டிக் கிடக்கு. ஒன்று ரெண்டு ஆரீஸ்கள்லேதான் வேலை நடக் குது. வேலைக்கு வரிற புண்ணைக்கைக் குறைக்கச் சொல்லி, எங்க மொதலான தீசாரிக்காடு.

வேலாய் திரிவேலா பார்த்தான். இரண்டி வரப் போவதை உணர்நிற போது மனசில் ஏற்படுகிற. அதே படப்படும். விடியும்!

"ஆனா... நம்ம கிராமங்களைச் சமைய தன்னியிலே. வறட்சி, வெள்ளையை வேலைக்கால் இல்லை. கூலிச் சைவ்களுக்குக் காட்டு வேலை ஒன்று கூடக் கிடைக் கல்லை. ஆய்ஸ் வேலைக்கு 'தூ வாரேவ், தீ வாரேவ்'னு இவ்வ அளவு போதுறாக."

"நிலைமை அப்படித்தானே இருக்கு. தம்பி"
"இதுவே இன்னொரு கிசுக்கம். சின்னப் புண்ணைகளை வைக்க வேலை வாங்கக் கூடாதுன்னு ஏதோ சட்டம் இருக்காம். அப்பப்ப அதிகாரிமார்க் வந்து, புண்ணை வேலை செய்வதைப் பார்த்துச், ஆரீசு கணக்குவே அவராதம் போட்டுடுறாங்க."

"அடக் கொடுமையே! பெத்தபுகளைக் காப்பாத்தாத சட்டம், புண்ணை மேலே இரக்கப்பட்டு, திங்குற சோத்துவே மண் களைப் போடுதாக்கும்? புண்ணைகளைக் கொடுமைப்படுத்த பெத்த தாய்க்கு

ஆசையாகலா இருக்குத்? வலுத்துக் கொடுமை.. வறண்டப் பொழுதுப்ப... வெற புகல் இல்லியே! இன்னும் மறிகிறார்களாக் கும், பாலிய் பங்கு!"

ஆமாக்கா, மொதலாய் கண்டிச்சனாச் சொல்லிட்டாது. இந்த வாரத்தோட, நம்ம செக்ஸ் மாநிலமான சின்னப் புண்ணை களைவேல்களாய் நிறுத்தியாகுதுமாய்.

எதிர்பார்த்த இடி வேலாய்க்குள்ள இறவ் விடையிட்டு, கண் மணலின் ஆழம் வளர பரவிப் பாய்நிற தடுக்கம், வலிந்துகிட்டுத் தீக் கோவைச் சொருகுவது போலிருந்தது.

மாடு கைத்து விவசாயம் பார்த்த புகுணை. மாட்டுக்குக் மேனாக ராவுப் பசுது மாக சமையத் துறைய், கித்தனை விவசாய கைத்தாலும், வகுற வகுவுப் மிஸ்தி தின்ற கடன், சிலத்தன் விற்ப் விட்டுக் கூலி வேலைக்குப் போன புகுணை. கிணறு வெட்டிக் கொண்டிருந்த போது வெடித்த வேட்டிக், கருங்கல்லை ரத்தமாகக் கிட்டுப் போய்ச் சேர்த்த புகுணை.

தாதிவிற்ப் போன தடுப்பும், ஓடி வந்து பற்றிக் கொண்ட தோய், உடம்பை ஒடித்துக் கட்டுவதில் துடிக்கப் போட்டு விட்ட தோய்.

செல்லியும் வேலை பார்த்தப் போக முடியாமல் போனான்... விட்டில் எப்படி அடுப்பப் புகைமயம்?

தெருவை மட்டிப் பிளக்கிற கோகம். தாட்டுணைப் பாராமல் சப்பென்று அளந் திற அவலம். கண்ணுக்குத் துத்தெடுக்க, மானம் மாவையாகக் கண்ணீர், உதடுகள் தடுக்கித் துடித்தன.

தம்பி, வாரத்துக்குத் தொண்ணூறு ரூபா இந்தப் புண்ணை கொண்டு வருது. இதுவேதா ரெண்டு தீவிரினாட தீவனம் நடக்குது. இதை, ஒரு மாந்து போசனை இன்னால... உய்யா?

"இருக்கு... ஆனா, தீவக் செய்வதுமே?"
"சொல்லிய்யா..."

"நம்ம செக்ஸ் சின்னப் புண்ணைதா."

இருந்தாலும் கம்மாவாச்சகம் தாலுக்கைச் சுற்றி அனுப்புக. மத்ததை நா பாத்துக் கிருதென். உக்கா, மனக்கேலே ஓரபகம் வர் கக்கங்க. தாலுக்கை போட்டா இங்கட் கிழமை வரலாம். இப்பேண்டா... திண்ணக் கிட வேண்டியதுதான்.

ஏதென்ட் போய் விட்டார். வேலாவி வேறுத்துவனாக அப்படியே கவரில் சரந்த தான். குத்துக்கால் கவத்துச் சரித்து உட்கார்ந்து விட்டான். குழந்தை குழந்தை சத்தமில்லாமல் அழுதான். உடம்பெல்லாம் நடுங்கிக் குறுங்குறி கொரம்.

இப்படியும் ஒரு வங்கொடுமையா? அத்துக்குரிய வங்க வராமே, வீரலைச் சூப்பற புள்ளைக்கு எப்படித் தாலுக்கை போடுறா? ஊரைப்பழக்க. உறவைக் கூப்பிட்டு, வீரத்து கவச்சு. தாய் மாமன் சீர் வரிசையோட, உடுகை கூட்டத்துலே போட வேண்டிய தாலுக்கைய... சட்டத்தை மோத்துதுக்காக எப்படியு போட? ஐயோ... எம்புள்ளைக்குமா. இந்தக் கதி? அடக் கடவுளை, எளியவங்க பொன்னுப்பை எதுக்கு விதி, இப்படி பிச்சகப் பிடுங்கிப் போட்டாதும?

உன் மனமாதே உட்கூப் போகத்திற அக்கினிக் கொழுத்துகனாக திணைவுகன். திணைக்க திணைக்க கன்னுக்குள் ஏதோ ஒன்று உடைத்து நொறுங்குவிறது.. கொடுவன்று வெடித்து அந்த வலங்கிய போது, இருமலும் ஆம்பித்து விட்டது. வாடிப் போன மாததை ஆடிப் பிடுங்குவிற புயலாக, இருமல், இருமல்... இருமல்கன்.. அம்மாவின் அழகைவையும் இதுமைய டுப் பாக்கல் பாரக்கல் செல்லிக்குள் அழுதான் கிம்மிக் கொண்டு பிடுங்குவது. நாகி நுவி துடிக்கிறது. காத்தகொடுக்கிறது. கன்னகில் தலும்பித் திறை போடுவிற என்னகிர்...

அந்தப் பிள்ளை, தாலுக்கை அச்சுறுத்தியது. உன் மனகின் கெல்லிய நுங்குகனையப் பறித் திருத்தது. திணைத்தாய்க் கிவிலில் மனக துடிக்கிறது.

பூப் பெய்தாத பெண்ணைக் கல்பாணத் திர்தப் கல லுறவுக்குப் தீப்பித்தப்படுத்துவிற போது ஏற்படுவதைப் போல... மயோக மான அவமான உணர்ச்சி, செல்லியைக் கச்சியது.

இவ்விபாக்கிவழவேண்டியமனச்சிணை... ஊர் வேலத்திற்காகக் கச்சகிப் பிழித்து மலர். கவக்கிற வேதனை. தாயிடம் கூட சொல்லியற முடியாத ரகிய உணர்ச்சி வலவனத. அவனைத் திக்குழக்காட வைக்கிற கொடிய அவன்னை.

"ஊன...ம்.. செத்தாலும் சரி.. இப்ப நா தாலுக்கை போடவே மாட்டேன். சம்மதிக் கவே மாட்டேன். என்னாவே முடியாது... முடியவே முடியாது... அதை விட உரை வுட்டுருவேன்..."

ஞாயிற்றுக் கிழமை கனமாய் தகர் கிறது. அந்த இரண்டு தீவக்கனையும் மெனசைச் சொகத்தில் அரைத்துக் கொண்டு நந்தையாக ஊர்விறது.

தினிலும் பிழியுமாய்... வேதனையும் விகம்பலுமாய் வீடு. மூன்றாவது ஆளாய்

வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பேசாட்டம் போடுகிறது. அவலம்.

சூகம் செத்துக் கிடக்கிற மகனைப் பார்த்தான். வேலாவி. சிறிய கண்களில் பீறி. வெட்டுண்ட பல்லி வாலாகத் துடிக்கிற இமைகள். பாரக்கவே பாவமாக இருந்தது. இந்த அரும்பை அடகு வைச்சா... தாம உகர் லாழலும்?

செல்லியும் அம்மானையே பார்த்தான். அம்மா, தாலுக்கை போடச் சொல்லி வற புறத்தினால்... மறுத்து விடத் தயாராக இருத்தான். பணித்து விடக் கூடாது என்ற வீராப்பு, மனக்கத்துள். ஒரு விளைப்பு.

"செல்லி..."

"என்னம்மா?"

"நானைத் வேலைக்குப் போக வேண்டாம்..."

"ஒருகனைக் வேலைப்படுத்தி அடகு வைச்சு. மூளையலங்காரம் பன்னி... நா கஞ்சி துடிக்க வேண்டாம். நாம உகருவைக் இருக்கவும் வேண்டாம்மா..."

"ஏன்மா?"

"பூசு... பூசு... அடகுப்பை துடிக்க நக்கிற மோத்து பாக்ஞற பாவத்தைச் செய்ந்துக்கு. இந்தத் தாய் மனக்கேலே கதரிய மிக்கவேமா..."

"விதி தம்மனை எப்படி விட்டிருக்கோ... அப்படியே நடக்கட்டும். கண்ணு... நீ நானை விழுத்து வேலைக்குப் போக வேண்டாம்..."

தாயின் மூகம் மூண்டது விடப் பிரகாரிப் பது போகிருத்தது செல்லிக்கு. அந்தக் கண்களில் பொங்கித் தலும்பை பரிவு... வறமையில் தீத்துப் போகாத தன்மானம்... வாழ்க்கைக்குப் பணித்து போய் விடாத பாசை கவராகிவம்...

செல்லி துவண்டு விட்டான். மனக்கத்துள் கீழ்த்த விடைப்பு... விளைப்பு. வீராப்பு எல்லாம்... தாயின் பாசை கன்னகில் உணர்ந்து... மனசே தளர்த்து போய்...

அடபடவனையப் போல கோடுவன்று அழுதான். புறங்கையால் கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு கிம்மிக் கிம்மியியழுது அந்தக் கண்ணு முழியாத பச்சை மண்ணை, மடியில் இருத்துப் போட்டுக் கொண்டு கதரியதுதான் வேலாவி.

முத்துவட்கமி இருட்டில் வந்து கொண்டிருத்தான். வாசலில் திணைத்துப் போய் செல்லி.

"என்ன செல்லி. வேலைக்கு வரல் கிவா?"

"வாரேன்" உயிரில்லாமல் முகம் கிடைசு.

"தாலுக்கை?"

"பூசுக்க கைவினை கவச்சிக்குக்கென். பல் கிட்டே போய் போட்டுக்கணும்" சத்தமில்லாத தெருவில். சத்தமில்லாமல் நடந்தனர். இறுதி வீட்டுச் சங்காக அவனுடைய தீப் பெட்டியலாயிப் பங்கின் ஊரான்.

ஒரு பிரேதத்தைப் போல... அடங்கிப் போன சவனக்கூடான் நடந்தது. அந்த அரும்பு.

**உங்கள் குழந்தைக்கு
அளியுங்கள் ஸெரினாக் அனாக்ஸம்**

தலை உணவின் தொடக்கத்திலிருந்தே

[illegible]

என அருங்கங்கம் சென்றதன்
காலத்தில் குந்தகமடையாதது
மொகம்மன் கூட
தொடரப்பட்டது கருங்கங்கம்
தெரிந்தது ஏதெனினும்
பதற்காகப் பட்டம் போட்டது
ஏற்கனவேயும் வைத்தது. எல்லா
கூதியர் சீராக வைத்ததே போதும்
பெற்றதெனும் கருங்கங்கம்
இரட்டைப் தெரிந்தது. அதன்
மொகம்மன் வரவாகியது
கொத்தாது அது கருங்கங்கம்
தொடரப்பட்டது. சிவன்
நினைத்ததில் போதாது
மிகவும் கருங்கங்கம்
தந்தது. இது அருங்கங்கம்
தொடர தொத்த மொகம்மன்.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

6. 00044507171716

© 2000 John Wiley & Sons, Inc.

Results

தொழிலாகப் போய் போக முத்திரை
எழுதுங்கள். தொழிலாக,
தயாக போட்டி எண் 2
பல தகவல். 115098

சென்னைப் புறநகர்ப்பகுதி: குடிசைமையான போஷாக்கு, சிறப்பான கடை

பொன்னியின்

பூர்வ கதை

இவ்வாறுக்குச் சமீப ஆராத தாது ஆனார் கருக்கு முன்பு விஜயவாசுலு சோழன் இராட்ட வந்து சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு அடிக்கொண்டான். சோழ நாட்டின் சோழா மீர்தின் தாது நினைவிலும் பன். அருத்தர் சென்று சென்றிருந்த போல் சென்றி அடைந்து சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் எல்லாக்களை கிரகப்படுத்தி வந்தார். அந்த சோழ சக்கரவர்த்தியின் காவத திகழ்வதால் பான்மய குகத்தின் கடைபிட்டு பிந்திதி கான விஜயவாசுலுக் கொல்லப்பட்டான். பான்மய நாடு சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் முற்றிலும் தீக்கம் அடைந்தது.

சந்திர சோழ சக்கரவர்த்தியின் மூத்த புதல்வனான வீர பான்மயாசுலு, உய வகைகொண்ட கருவாய அறிக்க கிரகவன் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்து இளவரசனான முருகுட்டப் பெற்றான். உட இரைச் சைவத்துக்கு மாண்புட ளானவராகிக் காஞ்சியைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டான். காஞ்சியில் புதிதாகப் பொன் காலிகை கட்டித் தன் தந்தையை அங்கு வந்து இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டார். பன்னு வானர் குகனில் பிறந்த வந்திகை தெனன் என்னும் வீரனிடம் ஓயை கொடுத்து அனுப்பி வரன்.

சீர்தர சோழ சக்கரவர்த்தி அரண்மனையின் பாகி வாகுமியாய் பிழைப்பட்டு நடமாட்டமின்றிப் பருத்த பருக்கைவாக இருந்தார். உடல் நோயைக் கட்டிவரும் அநிகைவாயை நோயினால் சந்திர சோழர் பிழைப்பட்டிருந்தார்.

இராம் சோகத்தின் ஏற நாட்டை அருத்திருந்த ஒரு சிறு நீலிம் சந்திர சோழர் தகவிலிருக்க சேர்த்த சோழ வாகைக் குகையுடன் சேர்த்த வாகையப் பெண் ஒருத்தி கியாக் கருகியில் வாகையிலிருந்து கைப்பாற்றப்பட்டார். அந்தப் பெண்ணிடம் காதல் கொண்டார். சில வகை இராமரன் அந் நீலிம் ஆனந்த வர்த்தகை உடத்தினார் கம்.

அப்போது சந்திர சோழர் தாம் ஒரு காவத்தின் சக்கரவர்த்தியாக் கருள் என்று எதிர்பார்க்கவிரும்பு; அவர் பாட்டனாரைப் புத்த பெற்ற பரந்தர சக்கர வர்த்தி அனுப்பிய வீரனின் அமைச்சர் நேயப் பிழந்து அமைத்தும் போனார்கள்.

பரந்தர சக்கரவர்த்தியின் மூத்த புதல்வர் இராமரத்திரத் தக்கோவத்தின் இரட்டை கண்டலக் கண்டவந்துடன் நடந்த பெரும் போரில் வீர கொக்கம்

அடைந்தார். அவருக்கு அருத்த கண்டரத்திருக்கு அந் சமயம் கக்கம் இராமன். அவருக்கு இராமரவரன் அரிஞ்சய சோழர் கவதும்பராயன் மகனாகிய அருதிந் சிறந்த கவிவாணிமை மயம் செத்து கொன்றிருந்தார். அவர்களுடைய வகை புதல்வர் சந்திர சோழர். பரந்தர சக்கரவர்த்தி காலத் தனுவாகில் தக்கரப் பின் கண்டரத்திருக்கு அவருக்குப் பிறகு சந்திர சோழரும் சிம்மாதுகை ஏற வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் காவமானார்.

சில சேரக் கொல்லுதல் கண்டரத்திரத் பட்டத் துக்கு வந்த பிறகு செம்பியன் மாதேவி என்று சகித் திரப் புத்த பெற்ற கருவாயார் மகனன் மனத்தார். அவர்களுக்கு மதுராத்தனன் மனனும் மயம் பிறந்தான். அவனும் கண்டரத்திருக்குப் பின்னர். அவருடைய சோகதார் அரிஞ்சய சோழர் ஒரு கருகும் ஆட்கி புரிந்து இறந்த பிறகு. சந்திரசோழர் சிம்மாதுகைப் பதினார்.

பாட்டனாரின் விருப்பத்தின்படியும் கருகும் இராம ருமெய்த்தின் அமைவருடைய சம்பந்தத்தின் பேரிலும் சந்திர சோழர் சக்கரவர்த்தியானார். அவர் திருக் கொவதுர மகவையாக் மகனன் மனத்தார். அவர் கருக்கு இராமரப் புதல்வர்களுக்கும் அருமை கருகும் சேர்த்தார்கள். சந்திர சோழரின் சாக்கரனும் கிர்த்து போலிவ அவருடைய புதலும் தாவா நினைவிலும் பரவிவது ஆனாலும் அவர் மனத்திற்கும் மதுராத்தன னுக்குப் பட்ட பிங்கவாகம் செந்த குதற்க் கருத்திற் கொன்றிருந்தது. நோக்காய்ப்பட்டுப் பிறந்த பிறகு அவருடைய மகனாட்கி அவரை அதிகமாகத் தொத்தரவு செய்தது. இது போதாது என்று. சந்திர நாயக் சேர்த்த வாகையப் பெண் ஆள் வாகவத்தின் வந்து அவரைத் துக்குபுத்தியதாக் கனையிப் பீரமை கொன்றிருந்தார். இந்தக் காரணக்காரனால் அவர் தமது குமாரர்களாகிய அருத்த கிரகவர்த்திக்கும் அருகமெய்திரகிணுக்கும் சமாதானம் கூறி விட்டு மதுராத்தனனுக்கே கருகும் பின்னாகப் பட்டம் கட்டி விட்டான் தமது கருகும் கருத்தித் தொடக்கினார்.

விஜயவாசுலு சோழர் காவத்திலிருந்து சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பழமொட்டையாக் கவத்தினால் கிரக் கொவகக்குப் பெற்று வினக்கி வந்தான். சந்திர சோழரின் காவத்தின் பேரில் பழமொட்டையாக் சோழ நாட்டின் தாவாதிமாரகவகும் சிம்மரப் பழமொட்டையாக் கருகும் கண்டலட்கின் தாவதிமாரகவகும் பதவி

Abstract

மிகவும் வலுவாக, வரவேற்கத்தக்கவாறு பிரதிபலிப்பது
சமீபத்தில் அருள்மொழிநகரில் நேரடி நடைபெற்ற
மக்களின் ஆர்வப்பூர்வமான கலந்துகொள்ளுதல்.

[illegible][illegible]

சிறீரங்கமொழியாதவர் குறந்தரப் பிரயத்தினை
காணே தநிலை தாக தந்தையாடல் உணர்பு
படிகெ-மென்று மொன்றுகுறு பொது நாளி நிறின்
மொன்றுதின் விழுந்து விட்டாக. விழுந்து சமையதின்
தூதப் படிகெ இறுதையாதவர் காரும் காலகிடை
விடையாக. காலகிடைவிழுந்து மென் குறந்தி நதி
மொன்றுதின் பார்த்து குறந்தையாக. குறந்தையாக

பெரியத்தூதர்மீதும் சென்றது விட்டு வடிகா
மற்று விட்டது. காலேரி அங்குதான் அங்கு
இருந்ததால் காலேரி மறுபடியும் வந்து பார்த்து
கொண்டிருக்கிறார். இதை காலேரிக்கு, அங்குமே
இருந்தால் 'காலேரிமீதும் சென்றது' என்று மீட்டர்
காலேரி சொல்லுகிறார்.

பிதாவதந்தியின் இரண்டு சான்று போன்ற மற்ற சரித் திரைப் பிரதிபித்தி அடையாளப்படுத்திய போலியானதில் சென்னை அப்போது எடுத்துப் போனது மறுபடி எடுத்தது. மிகுந்த சான்றுகள் இரண்டாம் மகனின் போலியோ போன்ற ஒரு மகனின் பிரதிபித்தியில் குறிப்பிட வேண்டும். புத்த பிதாவதந்தியில் ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்த போலியானதில் இரண்டாம் அரண்மனை மனிதரால் குட்டிக் கொல்லப்பட்டிருக்கிற போலியானதில் சென்னை போலியானதில் சென்னை அந்த எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை.

அருள்மொழியாகக் கருதப்படுகிறது. பெருமை, வலிமை, பரிசுஷயம் போன்றவற்றுக்கு மொழிகளில் அமைந்திருக்கின்ற ஒலித்தொடர் பார்த்தால், அவை இரண்டாகப் பிரிவு அடையக்கூடியிருந்து வரப்பாடுகிறது. அவ்வொலித் தொடர் பிரிந்த பின்னர் ஒலித்தொடர் மொழியாக மாறுகிறது. அப்போது அந்த மொழியை எழுத்து என்று அழைக்கிறார்கள். எழுத்து என்பது மொழியை எழுதிக்கொடுக்கின்ற அடையாளமாகும். எழுத்து மொழியை எழுதிக்கொடுக்கின்ற அடையாளமாகும். எழுத்து மொழியை எழுதிக்கொடுக்கின்ற அடையாளமாகும். எழுத்து மொழியை எழுதிக்கொடுக்கின்ற அடையாளமாகும்.

இப்போது அந்தந்தேவையும் அந்த உத்தரையையும்
நடத்துக பரந்த செந்தது. அப்போதுதான் சென்னை
பெருமையிலிருந்து இரண்டு ராணி உத்தரவிட்டது.
அதற்குப் பின்னால்தான் இந்த உத்தரவுகளைக் கொண்டு
அப்பால் வந்தார்கள். அப்போது சென்னைக்குள் சென்றதி-
னால் சென்னைப்பகுதியிலேயே.

தேசிய சமயங்கள் குழுவையும் பிரதமரின்
பாதுகாப்பளிக்க அரசு மட்டுமே விருத்தம் செய்ததால்.

அவசரம் இல்லாததால் பின்புலம் இல்லாமல் தன்
குதிரையிலே அங்குசத்தை அழுத்திச் சென்றே அதனை
தொண்டான். செம்பெண்ணாந்தெளிவாக நடந்ததைத்
தான் தந்திரம் குறுக்கதப் பதவந்திரமேயே பன்னிரு
தாட்டுக்கு அடங்கியிருக்கிறது.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

குறிப்பாகப் பிரதமரின் சொந்தியாளர் இவ்வாறு
காரணமில்லாத காரணப்படித்துக்கு மாறு நடவடிக்கை
வீதாரணத்துக்கு ஆதரவு காட்டியது காரணம். இது
நாளை மத்தியப் பகுதிக்குள்ளே எந்திரப்போர்
பெருகுமளிக்கூடும் தீவிரமாய் நடந்துகொண்டிருக்கிறது
என்றும் சொல்பவர்கள் இவ்வாறு விதாரணப்போர்
தவிர்ப்பு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உறுதியளித்துள்ளனர்.
ஆதலால் எந்திரப்போர் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும
என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு நடவடிக்கை
எடுக்கப்படும் அளவுக்கு இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும
என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[illegible]

அமைச்சர்: அப்ப தீவருத்தியை என்று என்னவி
அருகில் செல்லக்கூடக் கத்தற வேண்டுமென்று அவரை
கத்தறிகிறதில் ஆயி வருவது என்று என்னவி
என்னவாக இருக்கிறது. அவரை மேலே தீவருத்தியை, தந்தையையும்
பற்றவர்களைப் பற்றி அருகில் அருகில் இருக்கிறவர்களைப்
பற்றித் தீவருத்தியை கத்தற வேண்டுமென்று அவர் என்னவி
தம் உறுதியாகவில்லை. அந்தந்த விஷயத்தில் அவர், அவர்
அந்தத் தீவருத்தியை அவர்களைப் பற்றிப் பத்திரிகை மாதிரி

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

தீயதொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் மீதான நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக அமைச்சர் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். அவர் கூறியதாவது, அமைச்சரவை அங்கத்தினர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் அளவுக்குள்ளேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற நிலை உள்ளது. மேலும், அமைச்சரவை அங்கத்தினர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் அளவுக்குள்ளேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற நிலை உள்ளது. மேலும், அமைச்சரவை அங்கத்தினர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் அளவுக்குள்ளேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற நிலை உள்ளது.

இந்த சமயத்தில், அமைச்சர் விஜயபதிவர் ஸார்
தயாராகவுள்ள கார்த்திகேயன் எட்டையங்கார்

அழகுத்து வருவதற்காகப் பெரிய பழுவெட்டையானும் தஞ்சாவூர்ப் புறப்பட்டார். அவர் கொய்கிடத்தாகக் கடக்கும் போது வெள்ளம் கரணமாகப் படகு நீரில் மூழ்கியது. பெரிய பழுவெட்டையார் தமது குழந்தையையும் பிரயோகித்து வெள்ளத்திலிருந்து தப்பித்து ஓர் அம்மன் கோயில் மண்டபத்தில் கணைப் பாதினார்.

அந்த இருட்டு வெள்ளத்தில் பாண்டிய நாட்டுச் சதிகாரர்களான சனிதாஸனும் பரமேஸ்வரனும் பெரிச் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டார் பெரிய பழுவெட்டையார். தஞ்சை அரண்மனையிலுள்ள சந்திரசோழர், கடம்பூரிலுள்ள கரிகாலன், தஞ்சைக்கு வந்து கொண்டிருந்த அருண்மொழிவரிகள் ஆவிய மூவகையும் ஒரே கதவத்தில் கொக்காய் செங்கிருந்த சிவன அயர்கன் பேசினிலிருந்து தெரிந்து கொண்டு பெரிய பழுவெட்டையார், அந்தச் சிவியல் தந்தியையும் தொடர்பு கொண்டிருப்பவையறித்து வேதனையும் கோபமும் கொண்டார். அந்தச் சிவியலிருந்து அம் மூவகையும் எப்படியாவது காப்பாற்றியே ஆக வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் காந்தேன வினாந்

தார்.

கரிகாலனாகத் தாயிவ் சென்று காப்பாற்ற வேண்டும்; அதனால் மற்ற இருவரையும் காப்பாற்ற வழிக் கண்காணவர்களைத் துணுப்ப வேண்டும் என்பதற் காகக் குடத்தை ஜோதிடர் கிட்டிக்கு வந்தார் பெரிய பழுவெட்டையார். அங்கு தஞ்சைவாகக் குத்தாணவ டுக் காணதெனவும் சந்தித்தார். குத்தாணவியும் நடக்- விருக்கும் ஆபத்தாகக் கதித் தக்க ஏற்பாடு செய்தி் கொக்கி கிட்டி அவர் கடம்பூருக்கும் புறப்பட்டார்.

அவர் சென்றவுடன், அந்தவார்க்கடியானும் பூங்குழலியும் ஜோதிடர் கிட்டிக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது காலிகியில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து அது ஜோதிடர் கிட்டை நோக்கி வர ஆரம்பிக்கியே, அணவனும் அருவிமிருந்த அம்மன் கோயில் மண்ட பத்தில் சிதித் தப்பிக்க, காணதி மட்டும் வெள்ளத்தில் விழுந்து கிட்டார். அதிர்ஷ்டவசமாக அவன் ஜோதி டர் கிட்டிற் கண்காணப் பிடித்துக் கொண்டு, கவர், இருந்து கிட்ட கவனிக்குது தனியே பிரிந்து விக்கி கவனித்து, அந்நாடகச் சேர்த்து காணதியும் வெள்ளத் தில் அடித்துக் கொண்டப்பட்டான்!

அத்தியாயம் 16

பூங்குழலி பாய்ந்தான்!

சோ

நாட்டில் பிரயாணம் செய்துள்ள வர்கள் அந் நாட்டின் இப்பந்தை

அணமப்பில் ஒரு விசித்திரத்தைக் கவனித் திருப்பவர்கள். சோழ நாட்டைச் சோலு ன் வ வனநாடாகச் செய்யும் நடிகளில் வெள்ளம் வரும் போது, வெள்ளத்தில் மேல் மட்டம் நதிக்கு இருபுறங்களிலுள்ள பூமி மட்டத்துக்கு மிக்க உயரமாகிருக்கும், இங்கிலித், இருப்பினாலேதான் நடிகளில் வரும் வெள்ளம் காங்ககால்களில் வழி வாக வயல்களுக்குப் பாய்வது சாத்தியமா கின்றது.

இந்த வினாவில் வெள்ளத்தை நதிப் படுகையோடு போகச் செய்வதென்பது மிகவும் சிரமமான காரியம் அல்லவா? நதி களுக்கு இரு பக்கங்களிலும் உயரமான கரைகள் உறுதியாக அமைந்திருக்க வேண் டும். இல்லாவிடில், வெள்ளம் நதியோடு போவதற்குப் பதிலாக, மழை நீர் நாலா புறமும் பாய்ந்து ஓடுவது போல் ஓடிச் சோழ நாட்டைத் தன்னளிர் தேங்கிய சதப்பு நிலமாகி ஒன்றுக்கும் பயனற்றதாகச் செய்து விடும்.

இதை முன்னிட்டு ஆதி காலத்திலிருந்து சோழ மன்னர்கள் காவேரிக்கும் காவேரி யின் கிளை நதிகளுக்கும் கரைகள் அணைப் பதில் மிக்க கவனம் செலுத்தினார்கள். கரிகால் வளவன் ஈழ நாட்டிலிருந்து யுத்தத் தில் தோற்றவர்களைச் சிறைப்படுத்தி வந்து காவேரிக்குக் கரைவெடுக்கும் வேலையில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினான் என்னும்

வரலாற்றை நோக்கல் அறிந்திருப்பார்கள்.

காவேரின் கிணை நதிகளில் தண்ணீர் நல்ல மேல் மட்டத்தில் வருவதற்கு உதவி யாகவே ஸ்ரீரங்கத்துக்கு ஒரு காத நூதம் கிழக்கே சோழ மன்னர்கள் கல்வணை கட்டி னார்கள். அந்த அணையின் மூலம் தண்ணீர் மட்டம் மேலும் உயர்ந்து கிணை நதிகளில் நிறைவுத் தண்ணீர் பாய்வது சாத்தியமாயிற்று.

இவ்விதம் இயற்கை அமைப்போடு இடைவிடாத செயற்கை முயற்சிகளும் சேர்த்தே சோழ நாட்டைப் பண்டை நாளி னேவே நீர் வளத்தில் இன்னமியங்காத நாடாகச் செய்திருந்தன.

சோழ

முன் வன தாட்டுக்கு இவ்விதம் இயற்கை விசேஷ உதவிகள் செய்

தது போலவே சில சமயம் விபரீதமான அபாயங்களையும் உண்டாக்கி வந்தது.

சோழ மண்டலத்துக் கடற்கரைக்குக் கிழக்கே கடலில் அடிக்கடி கழிக் காற்று களும் புயற் காற்றுகளும் தோன்றுவதுண்டு. இக் காற்று சில சமயம் கடற்கரையோர மாக வடக்கு நோக்கிச் சென்று கிருஷ்ணம் - கோதாவரி மூகத்துவாரங்களிலேயே அங்கவது கவிக்க தாட்டிலோ உள்மே பிரவேசித்துப் பெரு மழை கொட்டச் செய்து கடுமையான சேதங்களை விளைவிக்கும். மேலு சில சமயங்களில் சோழ நாட்டுக்குள்ளேயே தேரடிபாகப் பிரவேசித்து மேற்கு நோக்கி விசாரத்து செல்லும். கோடிக்கணக்கும் கொள்ளிடக் கரைகளின் மூகத் துவாரத்துக்கும் மத்தியில் இவ்விதம் கழிக் காற்று உள்நாட்டில் பிரவேசிப்பது சரித்திரத் தில் பலமுறை நடந்திருக்கும் சம்பவம். சில சமயம் அச் கழிக்காற்றுகள் கோர பயல் கர சூயல் கொண்டு கடனையே பொக்கி ணைச் செய்து கடற்கரையோரமுள்ள ஊர் களையே அழித்து விடும்!

பூம்புகார் என்று வழங்கிய காவேரில் பட்டினத்ததைக் கடல் கொண்டது வெறுக் கதைவன்று; சரித்திர ஆதாரங்களினால் நிரூபிக்கக்கூடிய உண்மை நிகழ்ச்சியே யாகும்.

நதிகளில் வெள்ளம் அதிகமாக வரும் போது சில சமயம் கரைகள் உடைந்து விடு வதும் உண்டு. நதிகளின் தீர்மட்டத்தைக் காட்டிலும் பூமி மட்டம் தாழ்வாவிருக்கும் காரணத்தினால் உடைப்பு எடுத்ததும் கற்றுப்புறமெல்லாம் ஒரே தண்ணீர் மயமாகி விடும். நதிகளுக்கு அருகிலுள்ள ஊர்கள் முழுநிலப் போய் விடும். அப்போ தெவ்வாய் ஈனங்கள் உயிர் தப்புவதற்கு அக்கம்பக்கத்திலுள்ள கோயில்கள் உதவி

யாவிருக்கும்.

விஜயநகர போரளின் மகன் ஆதித்த சோழன் காவேரி உற்பத்தியாகும் ஸதஸ்வ மணவியிருந்து அந்த மாநதி கடலில் சங்கம மாகும் இடம் வரைவில் நூற்றெட்டு ஆயயல் கணை எடுப்பித்தான் என்று சரித்திரம் கூறு கிறது. சாதாரண காலங்களில் கோயில்கள் கடவுளின் ஆராதிப்பதற்குப் பயன்படுவது போலவே, பெருவெள்ளம் வந்து உடைப் பெருக்கும் காலத்தில் மக்கள் கோயில் மண்டபங்களினால்து ஒழி உயிர் தப்புவதற் கும் உபயோகமாகவிருக்கட்டும் என்பது ஆதித்த சோழனின் நோக்கமாக இருக்க வாம் அல்லவா?

நதிக் கரைகளில் உடைப்பு உண்டாவதன் காரணமாகச் சில சமயம் நதிகளின் போக்கே மாறி விடுவதும் உண்டு. அரிசி லாறு, குடமுருட்டி முதலிய நதிகள் இப் படிப் பலமுறை இடம் மாறி, சினை மாறி விரும்பின்றன என்பதைப் பழைய வரலாறு களிலிருந்து அறிவலாம்.

விஜயநகர வரலாறு நடந்த காலத்துக்கு வரு யோம். இவ்விதம் தீவிநி ருத்து சோழ நாட்டுக்குப் பார்க்கிறபேற்றினு டைய கப்பல் வந்து கொண்

டிருந்த போது உண்டான கழிக்காற்று, வந்திவந்தேவனான மூன்றிட்டு இளவரசர் அருள்மொழிவர்மரைக் கடலில் குதிக்கச் செய்த பிறகு, கடலோரமாகவே சென்று கவிக்க தாட்டை அடைந்து மறைந்தது.

ஆனால் அருள்மொழிவர்மர் தானைப் பட்டினம் குடாமணி விஜயரத்தில் தங்கி விருத்த போது உண்டான கழிக்காற்று சோழ நாட்டுக்குள்ளேயே புகுந்து பற்பல அட்டகாசங்களைச் செய்து கொண்டு மேற்கு நோக்கிச் சென்றது. ஒரே இரவில் அது காவேரின் இருபுறங்களிலும் தன் விவலைகளை நடத்திக் கொண்டு போய் மறு தான் கொங்கு நாட்டை அடைந்து தேய்ந்து மறைந்தது. அது பிரயாணம் செய்த இடங் களினெல்லாம் பற்பல சேதங்களை விளைத் தது மட்டுமன்று; அனாதை தொடர்ந்து பெரு மழை கொட்டும்படியாகவும் செய்து கொண்டு போயிற்று. மேற்கே போகப் போக மழை அதிகமாகப் பெய்தது. ஆகவே காவேரிலிலும் கொங்கிடத்திலும் அவற்றி விருந்து பிரிந்த கிணை நதிகளிலும் மறுதான் முதல் வெள்ளம் அபரிமிதமாக வந்தது. பல நதிகள் கரைகளை உடைத்துக் கொண்டன. பழையினாலும் நதிகள் உடைப் பினாலும் சோழ நாட்டெங்கும் வெள்ளக் காடாகி விட்டது.

ஆனால் இவ்வளவு இயற்கை விபரீதக் களும் சோழ நாட்டு மக்களைப் பீதி கொண்டு செயலிழந்து விடும்படி செய்து

விடக்கிவன. இவை அடிக்கடி நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளாதலால், அம்மாதிரி திணைமையில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மக்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அப்போதைக்கு கொளியை மண்டபங்கனையோடு வேறு வகையான இடங்களையோ ஏதிக் கொண்டு உதிர்த்துப்போட்கள். வெள்ளம் எவ்வளவு அபாயமாக வந்ததோ, அவ்வளவு துரிதமாக வந்ததும் போய் விடும். பிறகு வழக்கம் போல் அவரவரின் வேலையில் ஈடுபடுவார்கள். அந்நேரம் இத்தகையவர்கள் அக்கம் பக்கத்தில் உணவாகவந்த உதவியைக் கொண்டு உடனே விடு உட்டிக் கொள்வார்கள். "ஐயோ! போய் விட்டதே!" என்று தனதில் தனதாய் கவந்துக் கொண்டு உட்டி வந்தது விட மாட்டார்கள்.

போது, போய்விட்டால் எப்படியே அதிலாத தன்மைபெற்றுக் கொண்ட மக்கள் அக்கவந்தியில் சோழ நாட்டில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவ்வாறியும் இவ்வாறாகும் உலகம் உண்டு விவக்கும்படியான அற்புதங்களை அவர்கள் காத்திருக்கும் முடியாது அல்லவா?

வா

என கொளியை மண்டபத்தில் விட ஏறாமல் தவறிக் கொண்டு விடுதலும் முறையில் மண்டபத்தில் மேல் ஏறிவிருந்தார்கள்

உலகம் அடைந்தார்கள். ஆனால் உடனடியாக அந்த உலகம் மாறிவது வானதி ஜோதிடர் விட்டுக் கொடுத்த தெரிந்த கொள்கையைப் பார்த்து அவர்களுக்குத் தெரியும் உண்டாகிற்று. இவ்வாறியோடிக் குறையு குறையென அடைந்தான். வானதியை அபாயகரமான திணைமையில் சிக்க வைப்பதிலும் அவன் எப்படிச் சமைத்திருந்தான் என்று பாரப்பதியும் குத்தகைய மேலிக் குறையோடும் உதரகம் இருந்தது. வானதி வானகம் தன் தம்பியை மணந்து கொள்ளப் போகிறவன் தெரிந்த துணிவுடன் தீர மனமவராக வேண்டுமென்பதில் இவ்வாறியோடிக் குறையோடும் இருந்தது. அத்தகைய தீரத்த வானதியின் உணர்ந்திய வளர்க்கும் பொருட்டுக் குத்தகைய பல உபாயங்களையும் தந்திரங்களையும் கவனமாக வந்தான் அந்த உபாயங்கள் தன் பணம் அளித்திருக்கின்றன என்ற தம்பிக்கையும் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

சில காலமாக வானதி ஸ்கந்தரையடைந்து விழும் வழக்கத்தை விட்டு விட்டிருந்தான் அல்லவா?

இப்போது குத்தகையில் தந்திரம் குறைய விடத்த தெய்வானையாகவோ வானதியின் தீரத்தத் தோடிக் குறையோ வளம்படி ஏற்பட்டு விட்டது. உதறியும் வெள்ளம் குத்திருக்க. ஓர் குட்டுக் கூரையில் மேல் வானதி தெரிந்த கொள்கையுத்தான். அவன் பயப்பா

திருப்பாளர்? ஜோதிடரின் சீடம் படகு கொண்டு வந்து அவனைத் தப்பிவிடும் வகையில் காத்திருந்ததைக் கண்டித்து இரும்பாளர் - ஆம்; இரும்பாளர் சந்தேகமில்லாமல் இத்தனை காலமும் அளித்து வந்த பரிசீலி இக் சமயம் பயன்படாமலா போய் விடும்? இவ்விதம் குத்தகை என்னமட்டுக் கொள்கையுத்த போது, ஆழவாக்கியவான், "தாயோ! இது என்ன? கூரத் தகவதாதத் தென்னுதிருத்தே!" என்றான்.

"உம் கண்ணிலே ஏதோ கோளாறு! வெள்ளம் தகத்து செங்கிற்று; கூரத் தகவதாதத் தென்னுதிருத்தே!" என்றான் குத்தகை. இப்படித் கொள்கையோடு அபாயகரமான உணர்ந்தியும் சந்தேகம் உதித்து விட்டது. அந்த அறிவுரி முகத்திலும் என்னப்பட்டது.

"அம்மா! தந்திரம் பார்த்துக்கள்!" என்றான் ஆழவாக்கியவான்.

"ஐயோ! இது என்ன விபரம்?" என்றான் இவ்வாறியோடிக்.

"ஜோதிடரோ உம்முடைய சீடம் சீக்கிரம் படகுடன் வருவானா?" என்றான் குடிவாக்கியவான்.

"போதும்! போதும்! ஜோதிடனையும் அவருடைய சீடனையும் தப்பிவது போதும்! திருமணம் உணர்வால் வானதியைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்று பாரி! இவ்வாறிட்டால், தாயே வெள்ளத்தில் குதிக்க வேண்டியதுதான்! வானதிக்கு ஏதேனும் தெரிந்து விட்டால், அப்படித் தான் ஒரு கணமும் உதிர்த்துவிடுக்க மாட்டேன்!" என்றான்.

"தாயோ! அபாயம் தெரும் காலத்திலே தான் திரைத்தது இத்தகை உடனது. இது தகவதாதத் தெரியாதது அல்ல. கொளும் பாரா! இவ்வாறிக் குடி செங்கித்தகை என் உதிர்த்தக் கொடுக்கவும் சித்தமாயிருக்கிறதே. அதனால் பயன் ஏற்பட வேண்டுமே! படகு இவ்வளவு தான் மட்டும் தீரிக் கொள்ளல் அந்தக் கூரையில் போய் தாளும் தெரிந்தி ஏதிக் கொள்ளலாம். கொளும் பாரா! இவ்வாறியைத் தாக்கும் கூரத் என்னவும் சேர்த்துத் தாக்குமா? அல்லது இவ்வுரு போதையும் வெள்ளத்தில் அழுகி விட்டுக் கூரையும் சீரே போய் விடுமா? இவ்வப் பந்திச் சிறிது யோசிக்க வேண்டும்....."

பூக்குழலியின் சிசிப்புச் சத்தத்தைக் கேட்டு அவனை இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

"இந்த வீர வகைப்பாடு யோசித்து முடிப்பதற்குக் கொளும்பாரா! இவ்வாறியைத் தாக்கும் முடித்து விடும்!" என்றான் பூக்குழலி.

"அப்படி தெரிந்தால் இந்த குடக்காரப் பெண் சந்தோஷப்படுவாள்!" என்று அந்த வார்த்தையாக உதிர்த்த பூக்குழலியின் முகத்தில் ஆதிரம் கொடுத்தது.

திருமண மேளம் தொடர்ந்து வந்தான்: "ஆனால், மேலே! அவ்விதம் குத்தும்

ததரப் போவதில்லை.
ஆலிவை மேல் பன்கி
கொண்டு அகிலமெல்லாம்
காப்பாற்றும் திருமால்
வானினையும் காப்பாற்றுவார். மச்ச கர்ம வராக
அவதாரங்கள் எடுத்து
இந்தப் பூவுலகைக் காப்
பாற்றிய ப்ரீமத் தாரா
வணக் கொடும்பாளூர்

இவ்வரசியையும் காப்பாற்றுவார்!....
அதோ பாடுங்கள்! ஜோதிடர் சீடன் படகு
டன் வந்திறான்!"

ஸ்வரக்கடியான் க ட் டி க்
காட்டிய திசையில் உண்மை
யாக ஒரு படகு வந்துகொண்
டிருத்தது. அப் படகு வெண்
ளத்தின் வேகத்தை எதிர்த்து
இவர்கள் இருத்த கோயில்

மண்டபத்தை நோக்கி மெதுவாக வந்து

கொண்டிருந்தது.

வானதி ஏறிவிழுத்த
கூரையோ வெள்ளத்தோடு
போய்க் கொண்டிருத்
தது.

படகு இங்கே வந்து
இவர்களை ஏற்றிக்

கொண்டு போவதற்கு வெகு நேரம் ஆகி
விடும். அதற்குள் வானதி அதிக தூரம்
போய் விடுவாள். கண்ணுக்கு மறைந்தாலும்
மறைந்து விடுவாள்.

இளையெல்லாம் என்னி மண்டபத்தில்
மேல் தின்றவர்கள் படகில் வந்த ஜோதிடர்
சிடனைப் பார்த்து உரத்துக் கத்தினார்கள்.
சமிக்ஷைகளும் செய்து பார்த்தார்கள்.
நன்னைச் சீக்கிரம் வரச் சொல்கிறார்கள்
என்று என்னிக் கொண்டு அவன் படகை
வினரவாகச் செலுத்தி வர முயன்றான்.

பூங்குழலி அப்போது குத்தவையைப்
பார்த்து, "தேவி! எனக்கு அனுமதி கொடுங்
கன்! நான் தீர்திப் போய்ப் படகை வர
மறித்து அவழைச் சென்று கொடுப்பானார்
இளவரசியை ஏற்றி வருகிறேன்!" என்
றான்.

குத்தவை சிறிது தயங்கினான். பூங்குழலி
கையைக் கொடுக்கப் போய்த்தான் வானதி
வெள்ளத்தில் விழுத்தான் என்பது அவ
ளுக்கு திணைவு இருந்தது.

"தேவி! என்னை தம்புலகன். என்னு
டைய அனாகிரைவையினால் நான் இளவரசி!
வெள்ளத்தில் விழுத்தான். ஆகையால்
அவரை மீட்பது என்னுடைய கடமை!"
என்று பூங்குழலி கூறினான்.

"பெண்ணே! உன்னை நான் தம்புலிறேன்.
ஆனால் வானதியைத்தான் தம்புலியென
என்றான் குத்தவை.

"ஆகா! நான் இருக்கும் படகில் ஒரு
வேளை ஏற மறுத்து விடுவார் என்கிறீர்
களா? அப்படியானால் அவரை ஏற்றி
விட்டு நான் இறங்கிக் கொள்வேன்!"
என்று சொல்லிக் கொண்டே பூங்குழலி
வெள்ளத்தில் பாய்த்தான். படகை நோக்கி
வினரத்து சென்றான்.

கு

த்தவை ஜோதிடரைப்
பார்த்து. ஐயா! ஜோதி
டரே! உம்முடைய சாஸ்திரத்
தில் சொம்ப நம்பிக்கை
வைத்திருந்தேன். இன்றைக்கு
அந்த தம்பிக்கையை இழந்து
விட்டேன்!" என்றான்.

"ஆனால் எனக்கு இன்றைக்குத்தான்
பூரண தம்பிக்கை ஏற்பட்டது. தேவி!
கொடும்பாளூர் இளவரசியின் ஜாதகப்
பிரகாரம் அவளுக்கு இன்று பெரிய கண்டம்
வர வேண்டும். பழுவேட்டையார் மூலம்
அது வருமோ என்று திணைத்தேன். அப்படி
வராமற் போகவே ஆச்சரியமடைந்தேன்.
வேறு விதமாகக் கண்டம் வந்தது. இளவரசி
இந்தக் கண்டத்துக்குத் தப்பிப் பிழைப்பார்!
ஆகா! அவருடைய அபூர்வமான கை
நேகைகள்! அவர் விஷயமாக நான் சொல்
கிறிருப்பதெல்லாம் திறைவேறும்! அதைப்
பற்றிச் சந்தேகமில்லை!" என்றான்.

"அழகாய்தானிருக்கிறது. அது எப்படி
திறைவேறும்? வானதி இந்தக் கண்டத்துக்
குத் தப்பிப் பிழைத்தாலும் உம் ஜோசியம்
திறைவேறப் போவதில்லை. சற்றுமுன்
உம்முடைய வீட்டில் அந்தப் பெண் செய்த
சபத்ததை தீர் கேட்கலியெனவா?" என்
றான் குத்தவை.

"யார் என்ன சபதம் செய்தாலும், என்
ஜோசியம் திறைவேறியே தீரும். அப்படி
திறைவேறாவிட்டால், என்னிடமுள்ள
ஜோதிட ஏடுகளை வெல்லாம் காணொ
ததிலில் எறித்து விடுகிறேன்! இது என்
சபதம்!" என்றான் ஜோதிடர்.

அப்போது ஆழலார்க்கடியான், "ஜோதி
டரே! உமது ஏடுகளை நீரே எறியும் வரை
யில் காலை மாது காத்திருக்கலியென,
அவரை கொண்டு போய் விட்டான்!"
என்றான்.

ஜோதிடர் அவன் கூறியதன் உள்

மனஸ்பம்-

மனைய உணர்ந்து திகைத்து நின்றார். போகாது!" என்று தம் வாய்க்குமினே "ஆயினும், என் ஜோதியம் பவிக்காமற் றுணுநுணுத்துக் கொண்டார்.

அந்நியாயம் 17

யானை எறித்தது!

செ

ன்ற அந்நியாயங்களில் கூறிய சம்பவங்கள் நடந்த அக்கறக்கு முதல் தான். தாகைப் பட்டை நகர மாத்திரின் விருத்தினராக இளவரசர்.

சரி அருள்மொழிவீரமனர தாம் விட்டு விட்டு வந்தோம். விருத்தெல்லாம் முடிந்த பிறகு அலங்கரித்த யானை மீது இளவரசர் புறப்பட்டார். எண்ணற்ற மக்கள் அவரைத் தொடர்ந்து தஞ்சைக்கு வரவோம் என்று வியம்பினார்கள். அன்றிரவு இளவரசரும் அவருடன் வந்த துணங்களும் திரு ஆரூர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

திரு ஆரூர் மக்கள் இளவரசர் வருகையை மூன்றாக அறிந்திருந்தபடியால், அவருக்கு இராஜா க வரவேற்பு அளித்து இராஜோபசாரங்கள் செலுத்தினர். பழம் பெரும் பதியான திரு ஆரூர் வுணவாசலி விருத்து குடவாசல் வளரவில் மக்கள் நிரண்டு நின்றார்கள். தாது இராஜ விதிகளி லும் என்னுப் போட்டாய் என்னு விழாதபடி ஐயக் கூட்டம் திறந்திருந்தது. விடுகளின் முகப்புகள் எல்லாம் தோரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. திரு ஆரூர்ச் சோழ மானிகையைப் அழிகாரிகள் அவங் களித்திருந்தார்கள். இளவரசருக்கு மட்டு மின்றி அவருடன் வரும் திரளான மக்க ளுக்கும் விருத்தனிக் ஏற்பாடு செய்திருத் தார்கள்.

முதல் தாளிரவு திரு ஆரூர் வழிவாகவும் கொடும் புலய் சென்றிருந்தது. ஆனால் இளவரசர் வருகையில் உண்டான குறுகல கோலாகலப் புலய் முதல் தான் அடுத்த புலகை அடியோடு மறக்கச் செய்து விட்டது. விடுகளிலெல்லாம் வாத்திய முழக்கங்களும் ஆடல் பாடல்களும் குரவையக் கூத்துக்களும் பொம்மைப்பாட்டங்களும் வீர. முழக்கங்களு டன் கூடிய சத்தி விணையாட்டு - கழி விணையாட்டுக்களும் நடந்து கொண்டிருந் தன.

கு

ஞாயூர்ச் சோழ குலத்தினர் தில்லையம்பலத்தில் ஆடும் நடராஜப் பெருமானின் கோயிலுக்கு அடுத்தபடியாகத் திரு ஆரூரில் உள்ந ியாகராஜப் பெருமானின் ஆலயத்திடம் விசேஷ பத்தி கொண்டு, ஏராளமான மாணியங்கள் அளித்திருந்தா ர். ஆனால் இளவரசர் அருள்மொழி வீரமர் மட்டும் ஆலயவளையில் திரு ஆரூர்

வந்ததில்லை. ஆகையால் கோயிலுக்கு இளவரசர் அலகியம் வர வேண்டுமென்று ஆலயத்தார் வற்புறுத்தினார்கள். இளவரசரும் கோயிலுக்குப் போனார். பல காரணங்களினால் அவருடைய உன்னம் கொத்தளித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் இளவரையுடைய திருக்கோயல்களில் அவரு டைய மனம் பூரணமாக ஈடுபட முடிய வில்லை. அரிச்சன ஆராதனைகள் முடித்து இளவரையுடைய பிரசாதங்களும் பெற்றுத் திருமயம் சமயத்தில், ஆலயத்தார் கணைப் பார்த்து இளவரசர் "இந்தக் கோயி லின் இளவரகுக்குத் தியாகராஜர் என்று ஏன் பெயர் வந்தது?" என்று கேட்டார்.

தேவர்களுக்கு மகா தேவரும் மூவா ர்களில் முதல்வருமான சிவபெருமான் மூன்று உலகங்களிலும் வாழும் உயிரின் உய்யும் பொருட்டுச் செய்த தியாகங்களை ஆலயத்தார் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மூன்று உலகங்களையும் ஆக்கவும் அழித் தவும் வல்ல பெருமான் தம்முடைய பத்தி களுக்கு அருள்புரியுமாறு மேற்கொண்ட கஷ்டங்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள். உயிர் கள் உய்யும் பொருட்டுத் தயக்கோவம் பூண்டு மயானத்தில் தயம் புரிந்ததைப் பற்றிக் சொன்னார்கள். அத்தத் தவத்தை யும் கைவிட்டுத் தேவர்களின் தன்மைக்காக உமைமைய மனத்தோடு பற்றிக் கூறினார்கள். எல்லா உலகங்களுக்கும் இளவரசர் பிகழாடன ஸூர்த்தியாகத் தோன்றிப் பிச்சை எடுத்த வரலாற்றைக் கூறினார்கள். தில்லை அம்பலத்தில் வந்து ஆடியது பற்றிக் சொன் னார்கள். பிட்டுக்கு மண் கமத்து பாண்டிய மன்னனிடம் பிரம்பினால் அடிபட்டது பற்றியும் கூறினார்கள்.

அத்தகைய தியாகராஜப் பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள திரு ஆரூரில் பழைய காலத்தில் அருள்மொழி வீரமரின் மூன்றோர்கள் வசித்து வந்ததை யும், மனுஜிசிச் சோழன் பகவுக்கு நீதி வழங் கும் பொருட்டுத் தன் அருமை மகனையே தியாகம் செய்த அற்புதத்தையும் நினை துட்டினார்கள்.

கெ

வைபெல்லாம் அருள் மொழிவீரமரின் உணர் திய் தன்கு பதித்தன. இதுகாறும் புத்த பகவா னுடைய தியாகத்தை நினைத்து நினைத்து வியந்து கொண்டிருந்த இளவரசர், தேவ தேவரான சிவபெருமானைத் தியாக

முத்தியாகக் கித்திரிக்கும் வரலாறுகளைப் பற்றி எண்ணி எண்ணி விவக்கத் தொடங்கிவிடார். மேலாகத் தேவர்களிலே கடவுளின் திருப்புகழ் வராகப் போற்றப்படுகின்ற அவதார புகழை மக்களின் தலத்துக்காகச் சிறுவனையின் அருவயப் பட்டு மாண்டார் என்ற வரலாறும் அவர் காதுக்கு எட்டியிருந்தது. இவற்றையெல்லாம் பற்றிக் கித்திரிக்கச் செய்து மனிதனுக்குத் தெய்வத்துக்கண்மை அளிக்கக் கூடியது விவாதத்தான் என்றும் எண்ணும் அவர் மனத்தில் பேர் ஊன்றியது. ஆகவே அவரைச் சூழ்ந்துள்ள மக்கள் அனைவரும் தம் வீதுள்ள அன்பின் மிகுதியினால் தம்மைத் தஞ்சைச் செங்காதுவத்தில் அமர்த்திப் பட்டம் சூட்ட விரும்புவது பற்றி அவர் மனம் அளவில்லாத வேதனை அடைந்தது. இவர்களுடைய அன்புச் சிறை விளிருத்து தப்புவது எப்படி என்பது பற்றியும் தீவிரமாக யோசிக்கவானார்.

ஆகவே வழிபாட்டுக்குப் பிறகு மிகு ஆரூர் மக்கள் இளவரசருக்குப் பெருவிருந்து அளித்தார்கள். அவரை உபசரிக்கும் பொழுட்டுப் பற்பல மேளிக்கைகளை நடத்தினார்கள். அவற்றிலெல்லாம் இளவரசரின் உள்ளம் ஈடுபடா விட்டாலும் செலவீப்பை யாக உற்சாகம் காட்டி ஏற்றுக் கொண்டார்.

பின்னர், ஏறக்குறைய தடுதிவியில் இளவரசர் சோழ மாளிகைக்கு வந்து செத்தார். அங்கே சில விபரீதமான செய்கிகள் காத்திருந்தன. தஞ்சைக்கு மேற்கே வலமான மழை பெய்தபடியால் காவேரியிலும், கொள்ளிடத்திலும் அவற்றின் கிளை நதிகளிலும் பெரு வெள்ளம் வந்து பல இடங்களில் கரை உடைத்துக் கொண்டே தாக்கவும், குரே வெள்ளக் காரக இருப்பதால் மேற்கொண்டு பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து தாதுவது கஷ்டமாக இருக்குமென்றும் கொள்ளார்கள். இரண்டு நாள் நிகு ஆரூரில் தங்கி வெள்ளம் வடித்த பிறகு புதுப் படுவது உசிதம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு இளவரசர் இஷ்டப்படவில்லை. தஞ்சையை உடனே அடைய வேண்டுமென்ற பரபரப்பு அவர் உள்ளத்தில் குறுகொண்டிருந்தது. நதி கடையுட்களும் வெள்ளமும் அகலாதபடி அந்த ஆர்வத்தைத் தவிர, செய்துவிட்ட கூடுமா, என்ன? ஆம்; இத்தனை ஜனங்களும் உடன் வந்தால் பிரயாணம் தடைப்படத்தான் செய்யும். நாம் மட்டும் தனிவே யானை வீது ஏதே சென்றால் பிரயாணம் தடைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. யானைக்கு அண்டாத ஆரம் உடைய நதி எதுவும் தஞ்சைக்குப் போகும் வழியில் இல்லை. அப்படியிருந்தாலும் இளவரசருக்கு அனாதப் பற்றிக் கவலை விடையது. தன்னிடத்தில் அவருக்கு எப்போதும் அச்சம் ஏற்பட்ட நிலைமை. பொன்னி நதி அவருடைய அன்

னைக்கு மேலான அன்புடையவன் ஆவிறோ? கிளைஞ்சிறு குழந்தைப் பிராவத்தில் நான் குழுகிப் போகாமல் காப்பாற்றிய காவேரித்தாய் இப்போது தன்னைக் காப்பாற்ற மாட்டாளா?

இத்தப் பெருத் திரளான மக்களிடமிருந்து எப்படித் தப்பித்துச் செல்வது என்பதுதான் கேள்வி. அப்போத்தியின் மக்களிடமிருந்து இராமர் இரவுக்கிரவே தப்பிச் சென்றது பொன்னியின் செல்வருக்கு நினைவு வந்தது. அவ்விதமே அவரும் இரவில் ஜனங்கள் தூங்கும் சமயத்தில் போய் விட்டால் என்ன? எல்லாவற்றுக்கும் யானைப் பாகனிடம் எந்த நேரத்திலும் புறப்பட ஆவத்தமாவிருக்கும்படி சொல்லி வைப்பது தல்வது.

ந்த எண்ணம் தொடர்வதும் யானைப் பாகனை அழைத்து வரும் படி அரண்மனைச் செவக்களுக்கு இளவரசர் கட்டணம் விட்டார். செவக்கள் விழக்குச் சென்று பார்த்து விட்டு உடனே திரும்பி வந்தான். யானை மட்டும் வானவில் கட்டியிருக்கிறதென்றும் யானைப் பாகனைக் காவோம் என்றும் தெரிவித்தான்.

"ஒருவேளை விடுகளில் நடைபெறும் ஆடல் பாடல் ஸ்ரீமாத் சுவாமிநாதர் பார்த்துப் போயிருப்பான். அவன் திரும்பி வந்ததும் அழைத்து வா! அவ்வது யானையாவது சிலரை அனுப்பித் தேடிப் பார்த்துக் கொள்!" என்று இளவரசர் கட்டணம் விட்டார்.

"ஆகட்டும். அரோ! பா கோட்டி! குருகய்யன் என்பவன் ஒருவன் மாளிகை வாசலில் வந்து காத்திருக்கிறான். தங்களை அவசரமாகப் பார்த்த வேண்டும் என்று அவன் பிழுவாதம் பிடுக்கிறான்!" என்றால் செவக்கள்.

படகோட்டி குருகய்யனை இந்தனை நேரம் மறந்திருந்தது பற்றி இளவரசர் பச்சாத்தாபம் கொண்டார். நாம் இரகசியமாகத் தப்பிச் செல்வதற்கு அவன் ஒருவேளை உதவியாயிருந்தாலும் இருப்பான். அவனை உடனே தப்பிடும் அனுப்புமபடி அரண்மனைச் செவக்களுக்குக் கட்டணம் விட்டார்.

அவனிடம் விஷயங்களைத் திரைநீப்பதும் திரைமான காவீர்த்தான். ஆகிலும் செய்ய வேண்டும்.

குருகய்யன் இளவரசரிடம் வந்ததும் அவருடைய காகிதம் விழுந்து தேய்ந்த அந்த நொடி நினைவாம். இந்த ஏமா பத்தனைச் சமோகனப்படுத்துவதும்

முருகம்பலன் தானது துவரத்தின் காரணத்தால் கூறினான். அதன் விவரமாவது:—

முருகம்பலன் தானைப்பட்டினத்திலேயே தன் மனைவியிடமிருந்து பிரித்து விட்டான். திரு ஆரூர் வந்து சேர்ந்த பிறகு அவளும் அங்கு வந்திருக்கிறாள் என்று பார்ப்பதற்காக துணைக்கட்டத்தினிடையில் அவளது கதறினான். ஒரு ஜாம நேரம் தேடிப் பிறகு இராமது விழியிலிருந்து பிரித்து சென்ற ஒரு சந்தின் முனைவில் அவன் மனைவியும் இளவரசர் ஏறி வந்த யானையைச் செலுத்திய யானைப் பாகளும் போவதைக் கண்டான். அவர்கள் சந்தில் புதுத்தனம் மிக வேகமாக நடந்து சென்றார்கள். முருகம்பலனும் தொடர்ந்து போனான். கடைசியாக ஒரு விட்டின் வாசலில் நின்றார்கள். அங்கே இன்னொரு மனிதன் அவர்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. அவனும் இவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டான். பிறகு மூன்று பேரும் சேர்ந்து போனார்கள். முருகம்பலனுக்கு ஏதேதோ சந்தேகங்கள் உதித்தன. தன் மனைவியின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றியே ஐயம் கொண்டான். உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க ஆத்திரம் அடைந்தான். ஆகையால் அவர்களைப் போய்ப் பிடித்து விடாமல் பின்னாலேயே போனான். அவர்கள் ஊரைத் தாண்டி வாய்க்கால் — வயல் வரப்புக் கூழியாகச் சென்று கடைசியில் ஒரு மலானத்தை அடைந்தார்கள். முருகம்பலனுடைய உள்ளம் பயங்கரத்தை அடைந்தது. ஆறிலும் அவன் விடாமல் சென்று மலானத்தில் இருந்த ஒரு மரத்தின் பின்னால் ஒளித்து கொண்டான். ராக்கம்மாளுடனும் யானைப்பாகளுடனும் வழியில் சேர்ந்து கொண்ட மனிதன், மலானத்தில் சாய்ப்பைப் பூசிக் கொண்டு ஏதேதோ பயங்கரமான மந்திரங்களை உச்சரித்தான். பிறகு யானைப்பானைப் பார்த்து, "நானாக் காவலில் உன் கூலிக்கு ஆபத்து வரப் போகிறது! ஜாக்கிரதை யாகிருந்து பிழை!" என்றான். யானைப் பாகன் கதி கலக்கத்துடன், "என்ன ஆபத்து? என்னிடம் வரும்? தெரிந்தால் அங்கியோ பிழைக்கலாம்?" என்றான். மந்திரவாதி "யானைக்குத் திடீர் என்று மதம் பிடிக்கும்! நீ அருகில் தெருங்கியதும் உன்னைக் கீழே தள்ளி விட்டு ஒடும்! உன் வாய்தான் யானைக்கு மதம் பிடித்தது என்று துணங்கன் என்னுனவார்கள். உன் கையிலுள்ள அங்குசத்தைப் பிடுக்கி உன் மதக் கொன்று விடுவார்கள்!" என்றான் மந்திரவாதி. "ஐயமில்லா தப்பு வந்திருக்கிறதேன்?" என்று யானைப்பாகன் கேட்டான். "நானாக் காவலில் யானையிடம்

தெருங்கியிருந்து விடு!" என்றான் மந்திரவாதி. "ஆது எப்படி முடியும்? பின்னால் இராமது தண்டனைக்கு உள்ளாக நேரிடுமோ?" என்று யானைப்பாகன் அவறினான். "அப்படியானால், என் விட்டுக்கு வாய் மந்திரித்த கவசம் தருகிறேன். அதை அணித்து கொண்டு போ! கையில் அங்குசத்தைக் கொண்டு போகாதே!" என்றான் மந்திரவாதி. "அப்படியே ஆகட்டும். ஐயா! இளவரசருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேருமா?" என்று யானைப்பாகன் கேட்டான். "ஆது எப்படிச் சொல்வ முடியும்? இளவரசர் வந்து கேட்டால் அங்கியோ சொல்லலாம்?" என்றான் மந்திரவாதி.

முருகம்பலன் அதற்கு மேல் அங்கே நிதம் மனமில்லாமல் ஓடி வந்து விட்டான். தானைக் காவலில் யானைக்கு மதம் பிடிக்கப் போகும் செறிவை இளவரசரிடம் சொல்லி எச்சரிப்பதற்காகவே முக்கியமாக ஓடி வந்தான்....

கதவெல்லாம் கூறிவிட்டு முருகம்பலன் பின்னும் நோய் அமுதான்.

"அப்பனோ! ஏன் அழுதொம்? நீதான் சமயத்தில் வந்து எச்சரிக்கை செய்து

விட்டாயோ? இனி, நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்!" என்றார் பொன்னியின் செல்வன்.

"ஐயா! இவ்வெல்லாம் என் மனைவி சம்பந்தப்படுவது பற்றித்தான் வருத்தமிருந்தேன். ராக்கம்மானைப் பற்றி என்ன நினைப்பது என்றே எனக்குத் தெரிய வில்லை. அவனைப் பற்றிய பழைய சந்தேகங்கள் நிரம்பி வருகின்றன!" என்றான் முருகம்பலன்.

அவனை நான் நிரூபித்திருக்கிறேன். நீ கவலைப்படாதே! உடனே, நிரும்பிப் போ! யானைப் பாகனை எப்படியாவது தேடிப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு வா!" என்றார் இளவரசர்.

மட்டுமேயே முருகம்பலன் போன பிறகு பொன்னியின் செல்வன் சிறிது நேரம் நித்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். முருகம்பலன் கண்டது, கேட்டது இவற்றின் பொருள் என்னவாகிருக்கும் என்று ஊகத்தினால் உணர முயன்றார். பழுவேட்டைநாயக்கனின் உத்தேசம், பாண்டிய நாட்டுச் சதிராரர்களின் முயற்சி. — இவற்றைக் குறித்து இனையபிராட்டி கூறியதைவெல்லாம் நினைவுபடுத்திக் கொண்டார். அந்தச் சதிராரர்களின் முயற்சியில் இது ஒன்றாக இருக்கலாம். அங்கு வௌம் மூத்தனமாகவும் இருக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும், காவலில் தாம் என்ன செய்வ வேண்டும் என்பது பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். பிறகு, நிம்மதியாக நித்திரையில் ஆழ்ந்தார்.

நூதன் அதிகாலைப்பேயை எழுந்து பிரயாணத்துக்கு ஆவத்தமானார். மாலைக் காலைக்கு வந்தார். அங்கே கட்டியிருந்த யானை இளவரசரைப் பார்த்தது ஆதர போடு துதிக்கையை நீட்டி அவரைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொஞ்சியது. "யானைக்கு மதம் பிடிக்கும்" என்று மந்திரவாதி கூறியதாக முருகப்பன் சொன்னது இளவரசருக்கு நினைவு வந்தது. மதம் பிடிக்கும் என்பதற்கு அறிவுறி எதுவும் இல்லை.

"யானைப் பாகன் எங்கே?" என்று இளவரசர் கரத்த குரலில் கேட்டார். உடனே பல குரல்கள் "யானைப்பாகன் எங்கே?" என்று எதிரொலி செய்தன.

இளவரசரைப் போலவே அதிகாலைவில் பிரயாணம் தொடங்க ஆவத்தமாக ஜனங்கள் நிரண்டு வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடையே அகப்பட்டிருக்கொண்டு முன்னாகவா முடியாமல் நினைதிக் கொண்டிருந்த முருகப்பனைப் பார்த்தார். அவனை நோக்கிச் சமீக்கினா செவ்வியை ஜனங்கள் அவனுக்கு வழி விட்டார்கள். முருகப்பன் அருகில் வந்து இரயில் வெகுதூரம் நேரடிப் பிறகு தன் மனைவியை மார்திரம் கண்டு பிடித்ததாகவும், அவன் தான் மயானத்துக்குப் போனதைப்பெய்வாம் அடியோடு மறுத்து. முருகப்பனுக்குப் பித்துப் பிடித்து விட்டது என்று கூறிவதாகவும், யானைப் பாகன் அகப்படவே இல்லை என்றும் சொன்னான்.

"அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. முருகப்பா! யானையின் கால்கள் கட்டியுள்ள சங்கிலியை அவிழ்த்து விடு!" என்றார் இளவரசர்.

முருகப்பன் அல்லாது அவிழ்த்து விட்டுக்

கொண்டிருக்கும்போதே, "இதோ யானைப் பாகன் வந்து விட்டான்!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. "வந்து விட்டான்! வந்து விட்டான்!" என்று பல குரல்கள் ஒலித்தன.

கையில் அங்குசத்துடன் யானைப் பாகன் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான். கூட்டத்திலிருந்தவர்கள் அவரை அவரை மாக விலகிக் கொண்டு அவனுக்கு வழி விட்டார்கள்.

பொன்னியின் செல்வரும் "நல்ல வேளை!" என்று பெருமூச்சு விட்டு, யானைப்பாகன் ஓடி வந்து கொண்டிருந்த திசையை நோக்கினார்.

பாவம்! ஒருநாள் இரவு அனுபவத்தில் அவன் எவ்வளவு மாறிப் போயிருக்கிறான்? பயப்பிராந்தி கொண்டவனாக அல்லவா தோன்றுகிறான்?

ஒரு கையில் அங்குசம் வைத்துக் கொண்டிருந்த யானைப்பாகன் யானையின் அருகில் வந்து அதன் துதிக்கையை இன் கொரு கையினால் தொடான்.

யானை உடனே அவனைத் துதிக்கை யால் கழற்றிப் பிடித்தது. தலைக்கு மேலே தூக்கியது. கேட்டவர்கள் பிதி கொள்ளும் மடியாகப் பிசிரி விட்டு, யானைப்பாகனை விட்டு எறித்தது!

யானைப்பாகன் வெகு தூரத்திலே போய் விழுந்தான். அவன் கையில் வைத்திருந்த அங்குசம் இன்னும் அப்பாலே போய் விழுந்தது.

"யானைக்கு மதம் பிடித்து விட்டது!" என்று பயங்கரம் திறந்த குரல் அந்த ஜனக் கூட்டத்திலே எழுந்தது.

கற்றிலும் தின்ற ஜனங்கள் நாலா பக்கமும் சிதறி ஓடத் தொடங்கினார்கள்!

(தொடரும்)

முதல் திருடன்: "அந்த ஆளுக்குக் காது கேட்காதுவிறகு அலன் விட்டுக்குத் திருடவே போயிருக்க மாட்டேன்."

அடுத்தவர்: "என்னே! என்னாக்க?"

முதல் திருடன்: "பிரேச சாணியை எறியுங்கள் சொல்லி அவனுக்குப் புரிய வைக்கிறார்களா. அக்கம்பக்கத்துக்குத் தவங்க என்னதப் பிடிக்கட்டாக்கினே!"

— சீகாழி ஸ்ரீராம்.

பாமெல்லவதின் சாகசங்கள் பற்றிய செங்கிலன் சமீபத்தில் பத்திரிகைகளில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியதல்லவா? அவர் வாழ்க்கை இரைப் படமாகப் போகிறது. கவித்தி திரையின் பிரபலம் களான ரோகி. மீனாகவி சேஷாத்திரி, மாதுரி திரைப் போன்றோரைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டு, அமெரிக்கா-வாழ் இந்தியப் பெண் திரிடா இப் படத்தில் சதாநாளி பாக்திரைத்த ஏற்கப் போகிறார்!

— சண்டே.

* இடக்கே காணியும், தெற்கே அமராவதியும் ஒட, இடையில் இருக்கும் ஈரூர் இப்போது சிக்கித் தவிப்பது துடி தண்ணீர் குத்துதான். ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் லாரியில் தண்ணீர் விழியோக்கிவிரிகன். குழாயில் வாரம் ஒரு நடவடிக்கை வரும்! அமராவதி ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து விட்டால் மேனையில் வந்து வந்து விடும். சமாளித்து விடலாம். காணியோற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு வாத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அது முடிந்து விட்டால் பிரச்சனை திரத்தரமாகத் தீர்த்து போகும். இதற்கு எப்படியும் இரண்டு வருடமாவது ஆகும்" என்றார் கருணாச் சேகர்த் ஆர். சி. சண்முகம். இதற்குப் பதிலை அ.இ.அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. வடிவேலு திரைய முவந்தி எடுத்துக் கொண்டார். ("ஈர் நெப்போலியன்னு சொல் அங்குக்கு!")

* சண்முகம்

* மேலும் "தண்ணீர்" பத்திரிகை.

மேலும், தூவடியில் சும்பலாகக் குடங் களும், பக்கெட்டுகளும் அணிவகுக்க, பெண்கள் பம்பு அடித்துக் கொண்டிருந் தார்கள். "செய்தத் தண்ணீர்தான்... அடிச்சா வரும்... இதை அடிச்சாலும் வரும்" என்றார் ஒரு பெண்மணி. "தண்ணீர் தண்ணீர்?"

தூவாடியூர்ப்
பிரச்சனையில்
துவக்கித் துறையம்

“அது வந்து எட்டு தாளாகுதுங்க!”

பிரச்சனையில் தீவிரம் அன்று மாலை தான் தெரிந்தது. ஆம்; தன்னிடம் பிரச்சனையில் தீவிரத்தை அறிவாக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி, முக்கியமான எப்-பான் சாவலில் தாங்கள் சென்றிருந்த அன்று மாலை தேரத்தில் எவ்வாறு பேருத்துகளையும் தீவிரத்தினை பொது மக்கள், கமர் ஒரு மணி தேரப் போராட்டத்துக்குப் பிறகுதான். போக அனுமதித்தார்கள்.

எம்.எல்.ஏ. கே.வி. ராமசாமிநாயகர் சந்தித்துப் பேசினால், குடிதீர்ப் பிரச்சனை பற்றி ஏதாவது சொல்கிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலில், கருர் முனிசிபல் அலுவலகத்துக்குப் போனோம். ராமசாமி நகர சபைத் தலைவரும் கூட கேட்டோம்:

“நீங்கள் தேரத்தில் தின்ற போது மக் களுக்கு என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள்?”

தான் தெரிந்து வந்தால் கருகுக்குக் காபேரித் தண்ணீர் கொண்டு வர முடியுமேயாம். தன்னிடம் கஷ்டத்தைத் தீர்த்து வைக்கப் பாடுபடுவேன் என்றேன். அதை மறக்கவில்லை. காரிசித் திட்டம் சென்னை கமிட்டியில் சாங்குன் ஆகி விட்டது. வாரியம், அரசு நிதித் துறை அனுமதியும் கிடைத்து விட்டால் திட்டத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டி விடுவேன். இப்போது ஏழு ஓவர் ஹைட் டாங்குகளும் மூன்று பம்பிங் விசைகளும் இருக்கின்றன. இன்னும் தாது ஓவர் ஹைட் டாங்க் கட்டுகிறோம். ஏழு மைல் தூரத்திலிருக்கும் தெருவிருந்து காரிசித் தண்ணீர் கொண்டு வரும் ஏற்பாடுகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மேட்டூரிலும், இங்கே தமிழ்நாடு பேப்பர் மில்லிலும் அமைச்சரைச் சந்தித்து, குடிதீர்ப் பிரச்சனை பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நிவாயமான திட்டம்; சீக்கிரம்

* துடர்ப்பன்

* டாக்டர். ராமசாமி

ஏற்பாடு செல்கிறேன்” என்றார். காரிசனைக் கூட, மக்கள் அப்பேல் போடாத அளவுக்குத் துறைவாகவே வைத்திருக்கிறேன். எட்டுத் திசைட்டாகவிருந்து வரீ கிடைக்கிறது. நகர சபைக்கு 64 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது; தீதி தீவைமை சரளமாகவே இருக்கிறது.

புதிய தொழிற்காலவைகள் அவ்வது கடுதலான வேலை வாய்ப்புகளுக்கு ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்களா?

இங்கே பக்கத்திலுள்ள தமிழ்நாடு காகிதத் தொழிற் சாவலில் மூவாயிரம் ஏக்கர் கழப்பு விளைகிறது. சுத்திகரிக்கப் பட்ட காகித ஆலைக் கழிவு நீரை இந்தப் பாசனத்துக்கு விடுவதற்குப் பதில், ஐம்பது சதவிகிதக் கழிவு நீரும், ஐம்பது சதவிகிதம் தயிலு நீரும் வட்டால், கரும்புச் சாகுபடியும் அதிகமாகும். அதனால் சர்க்கரை ஆலைக் கும், கம்பீரத் தயாரிப்புகளும், காகித உற்பத்திக்கும் கூடுதல் வழிவகுக்கும். ஐயாயிரம் பேர் வரை கடுதலாக வேலை வாய்ப்புப் பெற முடியும் என்று யோசனை சொல்லி விருக்கிறேன்” என்றார் ராமசாமி.

நகரம் ககாதார விஷயத்தில் மட்டுமல்ல, பொருளாதார விஷயத்திலும்

* திருவி தகா
விஷயங்கள்

* தெருக்களில் துல் கதறும்
பெருக்கம்....

கற்றுப் பரிச்சென்றே இருக்கிறது. காரணம் கடனும், பிணகாய், என்னும். வெல்லும், தேங்காய் இவை எல்லாவற்றுக்கும் விவாபாரக் கேந்திரமான கரூரில், ஏராளமான வாரிசினையவர்களும் இருக்கிறார்கள். தூய வாரிகள் வைத்திருப்பவர்கள் கூட இருப்பதாகச் சொன்னார் ஏ.பி.கே. பிரதீப் ஆறுமுகம். இவருக்கு இரண்டு வாரிகள் இருக்கின்றன. தமது வாரிகளில் வழக்கமாக, போபாலுக்குத் தேங்காய் அனுப்புகிறார். "இங்கே தேங்காய் தல்ல கிணைச் சதுங்க. பஸ்ஸாய் செட் ஒருத்தர் இங்கே தேங்காய் வாங்கவென்றே ஒரு கனா வந்திருக்கார். இங்கிருந்து நிலம் தேங்காய் அனுப்புகிறார்" என்றார்.

முக்கிய விவாபார விதிவான ஸ்வாஸூர் பற்றில், தமிழ்நாடு வந்தகர்கள் சங்கத் துணைத் தலைவர் நாட்டராவணன் சந்திக் கொம். இவர் செமார் அபிப் காரீரின் செயலாளரும் கூட. "மாதம் 25 வர்ச ருபாய்க்கு விற்பனை வரி செலுத்துகிற ஸா கரூர். வருடத்துக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் இங்கம் ராகஸ் இங்கே வருவாகிறது எங்கிறது நாட்டராயன். "விற்பனை வரிப் பிரச்சனை ஆனாலும், கூலிகள் பிரச்சனை யானாலும் திருந்த நடவடிக்கை எடுத்துச் செய்கிறது வருகிறோம். விவாபாரிகளை எந்தப் பிரச்சனையிலும் கிக்க விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். கலெக்டர் அவர்கள் அமைச்சர்களைத் தேவையப்பட் டால் சந்திப்பது கண்டு. மாதத்துக்கு ஒரு நாள் விற்பனை வரி துணை கூலிகளர் அளவில் விவாபாரிகள் - அதிகாரிகள் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்து, நேரிடையாகக் குறைகளைச் சொல்லி திராரணம் தேடி வருகிறோம்" என்று தொடர்ந்த நாட் ராயன், கூலிகளில் சேவா துறைத் தலைவர், மன்றமலை ரகர் மாநாட்டுக்கு அதிகபட்ச சேவா துறைத் தொண்டர்களை அனுப்பி வைத்த பெருமை இவருக்கு உள்ளா?

விவாபார முக்கியத்துவம் இருப்ப தால்தானோ என்னவோ, கரூருக்குக் கோடி

விலும் பொது மக்களே பூனா விஷயங் களில் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். கொங்கு நாட்டி ஏழு சில ஸ்தலங்களில் கரூர் முதன்மையான, பழம்பெரும் தலம். "மூன்றாவது கிரேடு கோயில்" என்றார் கல்யாண பக்பதீசுவர் ஆலய "மனியம்" பத்மநாபன். கிரேடு மூன்றாவது என்றாலும், பூனா ஏழு காலமுட் தடைபெறுகிறது. எல்லாபேசு ஒவ்வொருவர் உபயந்தான்.

சம்பந்தி தேவாரம் பாடிய கோயில்: அருணகிரி நாதர் இருப்பதில் கரூர் பற்றிப் பத்துப் பதிகங்கள் பாடிவிருக்கிறார். இருவினைய்யா இயற்றிய கருகூர்த் தேவர் இங்கேதான் தோலத்தூன் ஐக்கியமாகிப் போனாராம்... பத்துவி. பிரம்மோத்தசவம் தான் பெரிவ இருவிழா! அப்பறம் ஆறந்தா தரிசனம், பத்து நாள் இருவெம்பாணை உற்சவம் எல்லாம் கலகவப்பாணைவ. வருடத்தில் கமார் வட்சத்து ஸம்பநாபிரம் ரூபாய் மொத்த வருமானம். பாதி, மக்கள் பூனாருக்குத் தருவதுதான். ஆரம்பத்தில் கோயிலுக்கு 3900 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது. இப்போது இருப்பது இரண்டு. முக்காய் ஏக்கர்! அதன் மூலம் குத்தகை வருப்படி 1800 ரூபாய்! தமிழ்நாடு சிறிய இனாம் ஒழிப்புச் சட்டம் 30/63 படி எல்லாம் பராரணமாகப் போய் விட்டதாம்.

இதழ்விட்ட மூன்றாவது, டி. ஜ. சுப் செகண்ட் லாக் ஆபீசும் இருப்பதால் நகர கள் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அச்சகர் நான்கு பேர் உட்கா, மொத்தம் இருபத்திரண்டு பணியாளர்கள்.

"சங்களுக்கு வருப்படி எல்லாம் எப்படி?" என்று ராஜகூலப்பதி குருக்களை விசாரித்தோம். "சம்பளம் கிடை யாது.

* கலகவாபுரி

* திராரணம்

* பக்கண திருத்திப் போனட்டம்...

“எனக்கொரு சந்தேகம் மீனா!”

மீனா, இன்னிக்கு நம்பினேன். பத்திர வது திருமண நாள்தான்...

ஆமாம். நான் சொன்னதை நம்பி இருக்கிறாயா?

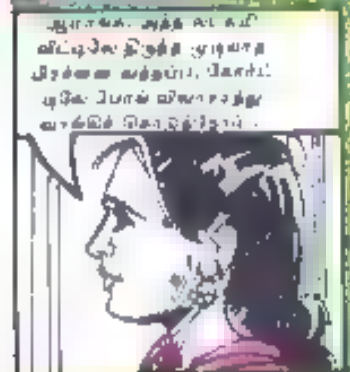
இப்போது மீனா, நான் தான். என்னை, எப்படி 'கொடே' கம்பிரைட்? இன்னும் பல கொட்டி பழக்கங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் இன்னிக்கு மதுபானம் குடிக்கிறேன். நீதான் தான்...

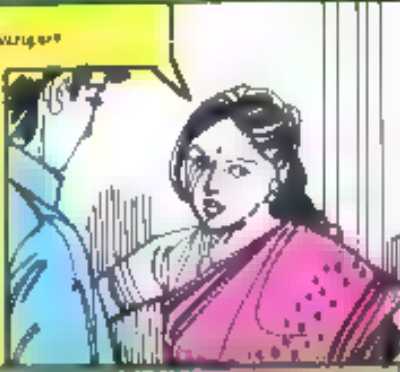
நீயும் என்னைக் கொடுத்திருக்கிறாயா. அதுபற்றி சொல்லிவிட்டு நீங்கள் அங்கு இருக்கிறீர்கள். உங்களைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இப்பத்தான் திருநீதி. நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்...

எனக்கொரு சந்தேகம் மீனா. இந்தப் பத்திர வது நன்றிக்கு நம்பி குடிப்பதற்கு மட்டுமே உபயோகம். பக்கத்துக்கு என்னவோ தெரியவில்லை. நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்...

ஆமாம். அந்த கூட்டி விட்டிருக்கிறேன். குடிப்பதற்கு உபயோகம். பக்கத்துக்கு உபயோகம். பக்கத்துக்கு உபயோகம். பக்கத்துக்கு உபயோகம். பக்கத்துக்கு உபயோகம். பக்கத்துக்கு உபயோகம். பக்கத்துக்கு உபயோகம்...

ஆமாம், மீனா. நான் கொடுத்திருக்கிறேன். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்...

பாலின் சத்து
குவியின் அன்பு

சிறந்த பொருட்களைக் கொண்டு அமைந்த
அக்கரைநாடி ஊர் தயாரிக்கப்படுகிறது.

தட்டு கெட்டுவிட்ட தவிர, அர்த்தமாய்வுக் கெட்டியில் ஒரு ரூபாய்க்கு முப்பது காசு. எட்டெட்டு நான்குக்கு இருபது காசு என்பன முறை வரும். செல்லாப், வெள்ளி, சனிக் கிழமைகளில் அர்த்தமாய்வு கணியமாக இருக்கும்.

பரம்பரை மூலவாரி காலமாகி, துத்து வகுக்கணாக யாருமே திவங்கப்படாமல் இருந்து, இப்போது மூன்று வகுக்கணாகத் தான் மூலவாரி இப்போதாகச் சொன்னார் தெருக்களாதல்.

தாங்கள் போன அன்று, உன்சூர் கால் வெள்ளி குழந்தைகள் சத்தினிதில் சேருட போடு உட்கார்த்து கொண்டு, ஆசிரியை சொல்லிக் கொடுக்க, தமிழில் பாடல் கணைப் பாடியது சற்று விவரமாக இருந்தது. இந்த கால்கெல்லாம் குழந்தைகளுக்கு, குழந்தை விவரமானம் கூடச் சொல்லிக் கொடுப்பதாகச் சொன்ன போது இன்னும் விவரம் ஏற்பட்டது!

பெயர் சொல்ல விரும்பாத ஒரு புள்ளி, கருகில் காலவ ஆக்கிரமிப்பு பற்றி ஒரு குரல் அருது விட்டார். இவராகப் பள்ளரின் இருபதாமம் ஆக்கிரமிப்பைப் பார்த்தால் தெரியும். அப்படி அடி இருக்க வேண்டிய போக்குவரத்துச் சாலை விட்டதால், இப்படி அடிதான் இருக்கும்! இவரது விவரங்கொள்! புகளூர் ரோடியில் எக்கச் சக்கமாகப் போக்குவரத்து கூடி விட்டது. அப்பே உன்ன வெல்லி விராசில் உன் குரல் நீரிட்டு அவசியம் தேவை.

இருடத்துக்கு விட்டத்துட என்பது கோடி ரூபாய்க்குக் கருகிலிருந்து மட்டும் கைத்தறித் துணி வணக்கம் வெளிதாடு கருக்கு ஏற்றுமதி ஆகின்றன. அமெரிக்கா, ஆங்கிலேயியா, நியூசிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்றுமதி ஆகும் கைத்தறித் துணி வணக்கம் எல்லாமே, முடிவாகத் தொழில் முறையில், ஆயிரக்கணக்கான விடுகளில் தயாராகின்றன. இவற்றைப் பெரும்பாலும் பெண்கள்தான் கைத்திறார்கள். இதில் இப்போது ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்திரத்தில், துணி வணக்கரின் சில பகுதிகள்தான் கைக்கப்படுகின்றன. என்றாலும் கூட, அமெரிக்காவில் இந்த முழுக் கைத்தறி ஆடை அல்லது கைத்தறி சகம் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடிகிறார்கள். முழுக்க முழுக்க அவசியம் கைக்க அனுப்புவது எதிர்ப்புக்காலம். இப்போதாக்கு இவற்றை இறக்குமதி செய்ய அமெரிக்கா திபந்தனையும் போல் சேல்கித் துகிறது. மில் தயாரிப்புத் துணி கொட்டாகி அனுமதித்து விட்டது. பிறகு அதிக இறக்கு கைத்தறித் துணி இறக்குமதி பாலகைத் குறைத்துக் கொண்டு விடுவோம் என்றார்கள்! தங்கள், அமெரிக்காவிலுள்ள இறக்குமதிபாளன்களிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் - அப்பே உன்ன அரசாங்கத்திடம் பேசி, தடைகள் ஏதும் அற்ற எக்ஸெம்பல்ஷன் அடிப்படையில், முன்பு இருந்தது போலவே இறக்குமதி செய்ய கொண்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்! என்றார் முக்கிய ஏற்றுமதியாளர்

தான் இருமதி, தான் சிலக்கண்ணன்.

கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதியாளர் சங்கத் தலைவர் கையாபுரி சொன்னார்: "ஏற்று மதி வசதி இருப்பதால் கருகில் எல்லாப் பெண்களுக்குமே வேலை இருக்கிறது. அமெரிக்க அரசின் தடவழக்கையால் ஆடைகள் இப்போது தேக்கிப் போய் விட்டன. 'விலா-வெய்வர்' என்ற சதுக்கையில் - அதாவது மில் தயாரிப்புக் கோட்டாவுக்கு அனுமதித் துக்கிற அளவுக்குள் வேரே இறையும் இறக்குமதி செய்ய கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தாலும் சிக்கல் பாலகைத் கொண்டுவிடுகிறது. பல்லா லிசக்கணக்கான மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதால் தொடர்ந்து முயன்று வருகிறோம்." வெங்கேடு பகுதியில் நெசவாளர்கள் அடிகம்.

பெரிமூலப்போக்கு என்று பார்த்தால், கருகில் தாத்த காலசபா தாற்பத்தத்து வகுக்கணாக இவங்கி வாகிறது. "கர்போர், நடனம், நாடகம் இவற்றுக்கு முன் போல் அல்லவையு கூட்டப் வகுக்கின்றன" என்றார் வெயவர் வெதாத்தாசார். ஆனாலும் தாத்த காலசபாவுக்குச் சொத்தக் கூட்டம் உண்டு. கல்யாண மண்டபமாகவும், கடைகள் வட்டை வகுக்கவும் மாநா மாநம் ஒரு காலசபாவிடம் தான் உன் சந்தி விவரங்கள் நிதி திவங்கம படு "விட்டோம்" என்ற சொல்லிலும் வெதாத்தாசாரி மாதிரி ஒருவர் இருந்து விட்டால், நிதி வசதி போதாமல் சபாக்கள் அங்கிப்பறும் திவங்கவரது!

கயங்கள், ரோட்டர் கிளப்புகள், ஜெனீஸ், பொழுதுபோக்குச் சங்கம் எல்லாம் கருவரப்பாக இயங்குகின்றன. ஆனாலும் கருக்குப் பெருமை சேர்ப்பது, துற்றாண்டு கொண்டாடி விட்டது. ஜனரணிக் கிளப்புகள், "முத்துறுக்கு மேற்பட அங்கத்தினர்கள், பாலிதிகள் - வய்பு துய்பு கிடைப்பது. சமூக சேவைக்கு நிதி உதவி செய்கிறோம். தனிக் முது இரண்டு இடங்களில் பிடிக்கும் பன்னாட்டு மாணவ, மாணவியருக்கு ஆண்டுதோறும் பரிசுகள் வழங்குகிறோம், என்றார் முத்த உறுப்பினர் சிவராமன். பழம்பெரும் தாலுக்கை (சாண்டியல்வக் கதாரா சட்டம்) எந்த தலகத்துக்காவது தேவைப்பட்டால் இவர் களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். கொடுத்து விட்ட தயார் என்றார்கள்!

— சரகுமேகி

புகைப்படங்கள்: யோகா

அரண்டாவது சூரியன்

1

அந்த மாநாடு வேலில் வலம்பக்கம் பாணுமதி உட்கார்த்திருத்தால், சூலர் கற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வேல் உட்கு நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

தொண்டலிலிருந்து உடல் ஆர்ப்பாட்டம் சென்று கொண்டிருப்பதைக் காண முடிந்தது. அளவகம் களையில் அடித்து, எகிறி, தரை கக்கி 'தேரோ' என்று கூச்சலிட்டு, வரர் வலவித்தாலும் கவனிக்காது போனாலும் அட்டகாசம் சென்று கொண்டிருந்தது. உடல் ஆண், அகம்பாவம் பிடித்த ஆண். பூமி எங்கிற பெண் மீது எப்போதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற ஆண். பூமியை விடப் பரப் பீதும் கீழவிலும் நினைவை கொண்டிருத் தாலும் போகட்டுங் போகட்டும் என்று பூமி விட்டுக் கொடுத்தாலும் இன்னும் போதாது என்று ஆட்டம் போடுகிற ஆண்.

இத்தனை அட்டகாசத்தையும் பார்த்துப் பொறுமையாய் இருக்கிறதே தவிர, பிழைக்கு அடிக்க தொன்றவில்லை. எட்டி உணர்ந்துத் தன் இடத்தை ஸ்திரீத்துக் கொள்ளத் தெரி வவில்லை. விட்ட இடத்தை மீட்கத் தெரிய வில்லை. வெறுமே காலக்காலமாக இத்த ஆண் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக் கிறது. கொட்டி கொட்டி என்று விழுநீர் அடினை யாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அடி யாங்கிக் கொண்டிருப்பதால்தான் பூமியைப் பெண்ணென்று சொல்லி விட் டார்களா? ஆட்டம் போடுவதால் உடல், அரசன் என்று பெயராயிற்று?

நிலமெல்லாம் தல்லான், தல்லவன். பொறுமையானி. குணவதி. அப்படியிருத் தால் நானும் தல்லான். இல்லையெனில் தானும் துறவனை, கெட்டுப் போனது. அடல் காதது. மிமிர் பிடித்தது. இறங்கி ஓடிப் போய்க் கடனை எட்டி உணர்ந்துத் துவம்சம் செல்ப வேண்டும் போல் இருந்தது பாணு மதிக்கு. பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு ஒரு ரெளத்திரம் தோன்றிற்று.

வண்டி தீச்செஞ்சும் தாண்டிப் பாயம் தாண்டிப் போகும் போது உலம் நதி

உடலில் கலப்பது தெரிந்தது. பெண் நதி. எதன்? வற்றாது வறும்புவதால், தெரிந்து ஓடுவதால், தாக்குத்துத் தீர் வார்ப்பதால். உணவுக்கு அவசியம் என்பதால். காண் தலம். இந்தப் பாலிகள் நிலையம் மறிக்க வில்லை. பெண்ணையும் மறிக்க வில்லை. அதனால் தான் வற்றிப் போய் விட்டதோ? உன் உறவே வேண்டாம் என்று கருக்கிப் போய் விட்டதோ! நதி வற்றியது; ஏரி வற்றியது; நுண் வற்றியது. பூமி தீரும் குறை நிறது. திட்டாடு மனிதா, உன் ஓடித்துக்கு தாயாய் அலை? மனம் சபித்தது.

வண்டி இடது பக்கத்திலும் சிறைகோர்ட்டுக்குத் துறைய, வேலாய் ஒரு கலக்கம் எழுந்தது. பத்தாவது படிக்கும் போது ஒரு சூற ஹார்பர் கற்றுலா வந்து விட்டு, இங்குள்ள புல்வெளியில் உட்கார்த்து எப்பிட்டாகக், 'இதாம் ஹைகோர்ட்டு', கச்சர் ஏதோ திறைப் கொள்ளான். மேயை வைட்டறவுக் இருக்கிறது என்றான். இப் போதுதான் துறையிறான். தன் யாழ்க்கை வில் தூர் அந்நியாவத்தை இங்கே முடிக்கப் போகிறான்.

"எவ்வாறும் இறங்கி விடுங்கள்; வண்டி பரக்கவில்ல போடலாம்." - அப்பா முன் சீட்டிவிடுத்து இறங்கினார். "குழந்தைகளு மாப்பா?" என்று பாணுமதி கேட்க.

எல்லாம் இறங்கலும்தான். ராமலிங்கம் தீ போய் வக்கில் ரும்ப இருக்காரா, பார்த்துட்டுவா. தாக்க சீக்கரைப் பத்திரம் விக்கற இடத்துல திக்கறோம்."

"தேரே கோர்ட்டுக்கு வரச் சொல்லித் டாரா?" கேசர் பதில் பேசினான்.

"தீ போய்ப் பரக்கித்துட்டு வடடா, வந்துட் டென்று கொண்டுவா."

அவரு பாணுமதி இட்டாரி கொன்னா, தானும் பாணுமதி போலிட்டு வந்து நோயே.

சரியான தந்திப் கம்பண்டா தீ. எல் லாத்துக்கும் ஒரு துணை வேணும். தீ இரு இங்கேயே. தான் போய் வக்கையைப் பார்த்துட்டு வரோம்." அப்பா சலிப்புடன் படி ஆறினார். இடது கைதா என்று யோசித்து விட்டு, வலதுபுறம் திரும்பி வராததால் வந்து மறைந்தார்.

அப்பா தனியோடு நடத்து போகதைப் பாரிக்க மனக்குச் சிரமமாய் இருந்தது. எப்போது வயசில் இவருக்கு இத்தனை வேதனை வேணுமா? உட்கார எல்லத்து உப சரிக்க வேண்டிய வயதில் தன் பொருட்டு இவர் இரவு பகலாய் அமைந்தது... யோசிக் கிற போதெல்லாம் இருட்டு மாதிரி வேதனை வலிந்தே.

தீ போம்பனைப் புண்ணம்மா. கடைசி வரைக்கும் உனக்கு தாக்க தெஞ்சாவணும். என் உடகைம இது. இத்தக் கட்டம் உனக்கு மட்டுமில்லை. வேதே யானுக்கு வந்திருத்தாலும் தான் ஓடிவாடிச் செய்திருப் போன். தன் விருப்பம் அது.

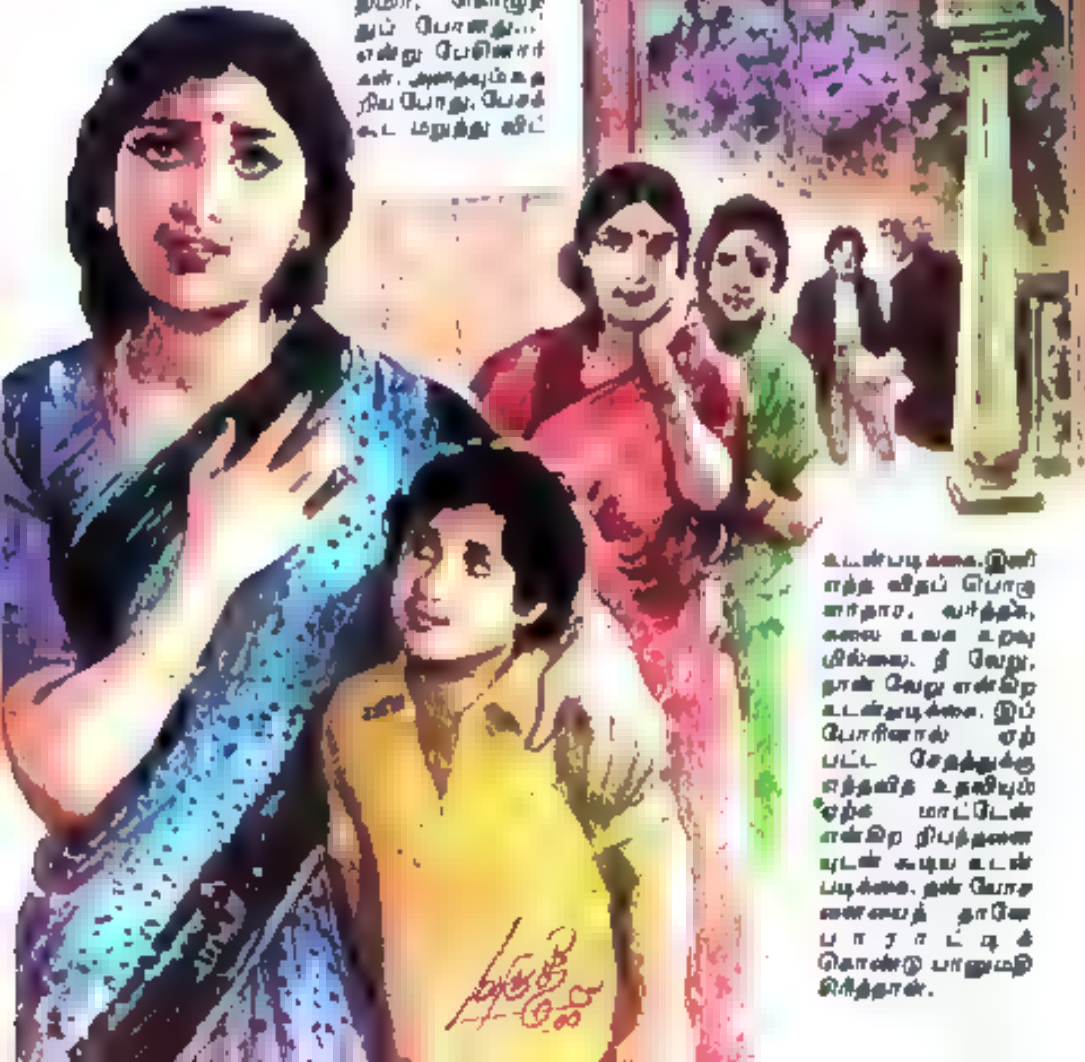
ஆனால் அம்மாய்க்குப் பிடிக்கவில்லை. பிடிக்கவில்லை என்பதை விடப் புரிய வில்லை என்பதுதான் சரி. 'நாம அறுத்துக் கட்டற ஜாதிவில்லை. தப்பு இது. பிடிக்கையா? வா, வந்து நம்ம வீட்டுடா இரு. பச்சையை இங்கே வச்சப் படிக்க வை. ஏன்ம கோரட்டுக்குப் போடு? ஊர் உலகம் சிரிக்காது?'

வாழ்த்த போது சிரித்ததை விடவா... 'ஐயோ பாவம்' என்று ஊர் கூடித் துக்கப் பட்டதே அந்தக் கேவலத்தையிடவா, அறுத்துக் கொள்வது பெரிது? அப்பா... கழிவிரக்கம் ஒரு பெண்ணைக் கொன்று போடுவது போல, வேறு கொடுமை உண்டா? மற்றவர் இரக்கம் நம் மேல் வந்திது. நமக்குள்ளே பெருகி நம்மையே இழுத்துப் போய்ச் சாக்கடைவில் தள்ளுவிற அவலத்தைத் துடைக்கத்தான் பெரு ம் போராட்டம் தேவைப்பட்டது. நிமிர்ந்து இனி அழ மாட்டேன் என்று நின்று போது

தான். 'தலதவை, திரி, கொழுத் துப் போனது...' என்று பேசினார் கள். அந்தையும் உத நிய போது, பேசக் கூட மறுத்து விட்

டார்கள். படுகாலு வகுடக் குடித்தனத் தில் சைல வேதனையும் பட்டாவிற்று. அடி விழ விழத்தான் புத்த வெறியே மூண்டது. காயப்பட்டுப் பட்டு மனசு தழும்பேறிய பிறகு தான், போர்த்தத்திரமே புரிந்தது. எப்படித் தாக்குவது, எங்கே தாக்குவது என்று யோசித்து, நடவடிக்கை எடுத்த போது, எதிர்ப்பக்கம் ஆடிப் போயிற்று.

இப்போது உடன்படிக்கை. போர் நிறுத்த

உடன்படிக்கை. இனி எந்த வீதப் பொரு ளாதார, வர்த்தக, கைல உலக உறவு யில்லை. நீ வேறு, நான் வேறு என்கிற உடன்படிக்கை. இப் போரினால் ஏற் பட்ட சேதங்களு எத்தனை உதவியும் 'ஒரு' மாட்டேன் என்கிற நிபந்தனை யுடன் கூடிய உடப் படிக்கை. தன் போச ணையைத் தானே பா ரா ட் டு க் கொண்டு பாணுமறி சிரித்தான்.

கனகசோகர்ட் வணக்கம் அந்த கனக கழல் பாய் இருந்தது. கழல்பு கனகப் போட்ட துண் கனகம் பெண்களும் தீனக் காவிகத் கட்டு கனகம் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டாம் நாளாகக் கடிக்கடிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஏம்மா இவன்மேல்மான் க்குபடர்மேல் மாநிரி ட்டரம் பண்ணியிருக்காங்க?" பண்ணி ரண்டு வயதுப் பிள்ளை கேட்டான்.

"என்ன் மாநிரி?"

"க்குபடர்மேல் மாநிரி, பிள்ளைக் தீன அக்கி கட்டிக்கிட்டு..."

"ரொம்ப தானா அப்படித்தான் ட்டரம். ஒன்று தெரியவை. நம்ம வக்கில் வந்தா தீ கெழு. கொடுவாராரு."

க்குபடர்மேல் இல்லை. வெளவால் மாநிரி இருக்காங்க. கழல்பு இருக்கையோட. ஏழு வயசுப் பெண் இடை மறித்தான்.

சக. அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. வெளவால் தலைமீழாத் தொக்குய்."

"கார்ட்டுக் கனகத்தானே வருது..."

"அது பறக்கற போது... துக்கற போது தலைமீழாத் தொக்கு. இவ்மேல்மா?" அப்பா மூக்கிலைக்க வந்தார்.

"பார்த்துட்டேன். இன்னிக்குத் தீர்ப்பா விடுமாம். சிபெயிவி கோர்ட் வரவெடுத்துப் போகச் சொல்றாங்க. காலிக்பந்து மணிக்கு ஆரம்பிச்சிடுமாம்." விசைத்தார்கள்.

"ஏன் தாத்தா வெளவால் தலை மீழாத் தொக்கு?"

"தீ க க யெ மு த் து. வரம் வரக்கி வந்திருக்கு."

"தலைமீழாதுங்கா?"

"தீ எனக்குப் பேத்தியா பொறக்கணுய் தலைமீழாது. உக்கம்மா எனக்குப் பொண்ணைப் பொறக்கணுய் தலை மீழாது. நீயும் தானும் கைகொத்துக் கிட்டி இரிதப்படி ஏறணுய் என தலை மீழாது. பாகம் பண்ணவந்தான் கோர்ட்டுக்கு வருவான். கொத்து தறாராம்... நம்ம வக்கில் எதிரிக்கியே அண்ணனும் நம்பியும் அரிச்சமமாகத் திட்டிக்கறாங்க. 'என்னங்க, பெரிய சொத்தா'ன்னு கேட்டேன் வக்கில் கிட்ட... 'கோலில் சொத்து இவன் தாத்தா காலத்துல திருடினது. இப்ப அதுக்கு அடி க்கறாங்க. ஏழு வருஷமா'ன்னாரு. 'பொண்டட்டடி கழுத்துச் செவிலை வித்து சிபெயி கொடுத்துருக்கான். தாத்தா பண்ண பாகம், பேரணைச் சாடிக்குது ஸார்ஜீக் கனா'ன்னாரு வக்கில். பீரீனுடுக்க. வந்துட்டேன்."

கனகசோகர்ட் பீர்பக்கம் போய் தீனப் பூக்கை பூக்கித்த மரக்கணைத் தானிய. இடதுபக்க வானையில் ஈழாந்து. மரப்படி ஏறினார்கள். வராத் தாலெல்லாம் ஆட்கள் உட்காரித்திருக்க. மெல்லக் கட்டி உக்கமே போய் மர பெஞ்சில் குழந்தைகளைடு பாணுமதி உட்கார்த்தான்.

நடுவே லாட வடிவ மரமொன்று போடப் பட்டிருந்தது. மெல்லுமல் கத்தி உக்க தாந்

காலிகளில் மொ வக்கில்கள் உட்கார்த்திருத் தான்.

லாட முடியில் இடைவெளி விட்டு மொன்று தாந்தகாலி. அதில் பருமனாய் ஒரு கெட்டுகொண்டிராசுப் உட்கார்த்து லாடப் அடித்துக் கொண்டிருந்தார். போன முறையே அந்முதலானவா தான். கோரோ என்னவோ பெயர்.

வந்துட்டக்கனா என்பது போல் பார்த்தார். பாணுமதி எழுத்து அருகே போய்க் கரம் குவித்தான். அவரும் வணக்கம் சொன்னார்.

"அவரும் வந்துட்டாருமமா. இப்பத்தான் பந்து சிபெயி முன்னாடி. அவங்க வக்கில் குளந்தா கத்து சொல்லிட்டுப் போனாரு."

"இன்னிக்குத் தீர்ப்பா விடுங்கனா?"

"ஆகிடலாம். அதிகம் பேசாதீங்க. என் முடியவு கறுதியா இருக்கென்று மட்டும் சொல்லுங்க. முதல் கேடு உக்கமொடது தான் இருக்கும்."

"எப்பக்க முடியும்?"

கெல் காலிக் முடியப்பண்ணிண்டா லிடும். பிறகு உக்கவதுதான்."

"திறவைக் கட்டும் இருக்கோ?"

"கெல்லப்பட்டு கேள், கனதாப்பெட்ட கென் அத்தனையும் ஒரு ஐட்டு கிட்ட தள்ளி விட்டுட்டாக்கமே. ஒரு தானைப் போவ ஏழு மணி ஆவதுமமா போக. தீக்க போய் உட்காருங்க. ஐட்டு சேம்பருக்கு வந்துட்டாரு."

கோர்ட் பத பர்த்தது. உக்கமே இடம் தேடிப் போ அணை. பாணுமதி தன் சீட்டில் உட்கார்த்து கொண்டான். அருகே அந்தப் பூக்காரப் பெண் தலைமீல் கட்டுடன் கோர் வாய் உட்கார்த்திருத்தான். போன முறை இங்கேயிராயில் அதாவது ஐட்டு சேம்பரில் இவன் அழுது புளம்பியது வாய்க் வரைக்கும் கெட்டது.

"ஏம்மா, போன தடவை நல்லா இருத் தீக்கமே. இப்ப என்ன தலைமீல?"

"கோர்ட்லையா அழகிறென்று எக்கம்மா லுட்டுக்கு வந்து அடிக்கட்டுப் போறானமா, பாவி. இன்னிக்கு இங்கிலியை சொல்லிக் கத்திடப் போறேன். பேமானி... வரணை இது வரைக்கும். பயந்துட்டான் பொட்டை." பண்ணை வந்தான். பாணுமதிக்கு அவனை அணைத்துச் சமாதானப் படுத்தத் தொ லிவது. பெண் கொடுமைக்கு மட்டும் ஐநி பேதமோ. லர்க்க பேதமோ இல்லலை என்று தொன்றிவது.

"பூ விவரயார்த்தானே உனக்கு... வக்கிலுக்கு எப்படியப் பண்ண கொடுக்கிறே?"

"தான் எங்கேந்து தாந்து. எங்க பெட்டைல ஒரு வேலை சக்கம் வக்கருக் கங்க. அவக்க தான் கெல் நடத்தறாங்க. அதோ அத்தம்மா தான் நடத்துறா. மகராசி தனியா இருக்கணும்."

பாணுமதி வக்கில் விசைத்து வந்தார். அவனைத் தேடினார். பாணுமதி எழுந்திருக்க உக்கமே தாழ்த்தார்.

"தான் இங்க வர கோர்ட் பர்மியன்"

விடுதலைப் போராட்டம்!

இந்த யுகத்தில் முக்கியமாக என்ன பெரிய அபாயம் என்றால் அபாயமான வஸ்து அப்படிச் சுண்ணாக்குத் தெரியாமல் அதுவே தொம்ப நவஸ்து மாநில வேலும் போட்டுக் கொண்டு வந்து மலக்கி விடுவது தான். அபாயத்தை அபாயமாந்து என்று தெரிந்து கொள்ள முடிந்ததாதானே அதிலிருந்து நம்மை ஜாக்கிரதை செய்து கொள்ளலாம்? பிரச்சனாக இருந்தால் அதோடு சண்டையும் போட்டு அதை அடக்கி வைக்கலாம்? பூர்வ யுகங்களில் அபாய நேரங்களாக அஸூரர்கள் தோன்றிய போது, அவர்களுடைய க்ருரமான ரூபம், வெளிப்படையாகவே அவர்கள் க்ருரமாகச் செய்த காரங்களினால்வாய் ஜனங்களுக்குத் தெரிந்த போது, அவர்கள் ஒதுக்கிப் போடப் பார்த்தார்கள். அப்படியும் இவர்கள் மேலே வந்து விழுந்து பிடுங்கிய போது, 'நம்மால் இவர்களை ஒரு சண்டை போட்டு முடிவாது' என்று பணாளிடம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். பணாளும் அவதாரங்கள் எடுத்து அவர்களை சுமந்துவிட்டார். முன்னு குத்தினால் அதைப் பிடுங்கிப் போட்டவுடன் எல்லாம் வரையாவி விடுவது போல, அப்போம் ஜனசமுதாயம் (நேவஸமுதாயத்தை யும் சேர்த்துத்தான் கொல்கிறேன்) நம்ம

படிவாடி, பணையடி நம்ம வழியிலேயே போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் கவிதிலே நவியாக இப்படி அஸூரக் கூட்டம் தாவுவதாதி என்று இய்யை, மறுகூட ஜாதிக்கு வெளியிலே அப்படியில்லை. அப்படியென்றால்... புரிவிற தோக்கியோ? மறுகூடகலில் முனைக குக்கும்மேயேதான் அஸூரர்களும். தாவுவர்களும் புருந்து கொண்டு விட்டார்கள்! இந்த யுகத்தில் அதர்மசக்தி வெளியிலே பெனதிகமாக இருந்து கொண்டு ஜனங்களைத் தாக்காமல் ஜனங்களுக்குமேயே, அவர்களுடைய புத்திக்குமேயே கெட்டெடுத்த க்ருந்திகளாகப் புருந்து கொண்டு விட்டது.

— துக்கக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரகோரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமின்.

வாங்குணும். எனக்குப் பரிசிலும் இல்லை. தந்திக்கு வெளியே. தான் கோலிட் உ சொல்லிட்டுப் போறேன். மறுபடி கேட்பாரு தூட்டி, உங்க நினைவை மதவாது மாற்றம் உண்டானது. இல்லையென்று சொல்லிடுங்க. அதிகம் பேச வேண்டாம். ஒரு வார்த்தை இரண்டு வார்த்தை பதில் சொல்லுங்க மரியாதையா. இந்த தூட்டு சோமசுந்தரம் அதிகம் பேசினா கொப்பப்படுவாரு. அமைதியாகப் பதில் சொல்லுங்க.

"உடனே தீர்ப்பாகிறதா?"

"பத்து நிமிஷத்துல முடிஞ்சும்தும். தான் வாசல்லியே இருக்கேன்."

"அவரைப் பார்த்தீங்களா?"

"பெரிய படைபோட வந்திருக்காரு. என்னவோ அரசியல்வாதி மாநிலி ஏகபத்தா. சேல் கால் ஆனதும் தீவனமும் வந்துடலாம். கூப்பி சாப்பிட்டு இரு மறுபடி உன்ன பன்னிரண்டு மணிக்கு வரலாம்."

தூட்டி இழைய, வக்கீல் வெளியேறினார். கூட்டம் எழுந்து நின்றது. சேல் தம்பர் சொல்லி ஆட்கள் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டார்கள். இவன் பெயர் சொல்லப் பட்டது. எழுந்து நின்று நீதிபதிக்கு வணக்கம் சொன்னான். நீதிபதி அவனை திரித்துப் பார்த்தார். சாத்தமான் நீன் வட்ட முன், தரை விழுந்த மேல்சிய கேசம். கீல்லை வளைத்து மேல் உதடு. கண் கலில் ஒரு திரத்தரப் பரிவு. அப்பா சொன்னார். உன் புருஷனுக்கு மேல் உதடு மேல்சிக, கோடு

போட்டாப்பல இருக்கும். நீ புத்திமனு அதைவச்சேகோலிடலாம். பாசரவேணா நம்பலாம். மெல்லிக உதடுக்காருவணை நம்பலி கூடாது.

"ஆனால் தூட்டி ஏன் கொபக்காரர்க் கறாங்க? மேற்கொண்டு சேல் தம்பர் கூப்பிடக் குழந்தையுடன் வெளியே வந்தான்."

"மேலு எட்டிப் பார்த்து, சாம்பல் நிற அப்பாண்டி தெரிந்தது. அளன் பல நடவை பலனாய் செய்த காரி. இப்போது குரோட்டன்சு செடி ஒன்றைப் பாடுவெட்டியுப் பொருத்திருக்கிறார்கள். அதை உறை வைத்து முடிவிருக்கிறார்கள்."

"கொடி வச்ச காரியவந்தா தான் பயந்து வேண்டு நினைக்கிறதா? யாரோ மந்திரி காரிய வந்து இறங்கிப் பயமுறுத்திய போது, அப்பா எழுந்து நின்று அந்தட்டினார்."

"இனி பேசக் கோரிடலாம். பேரடா."

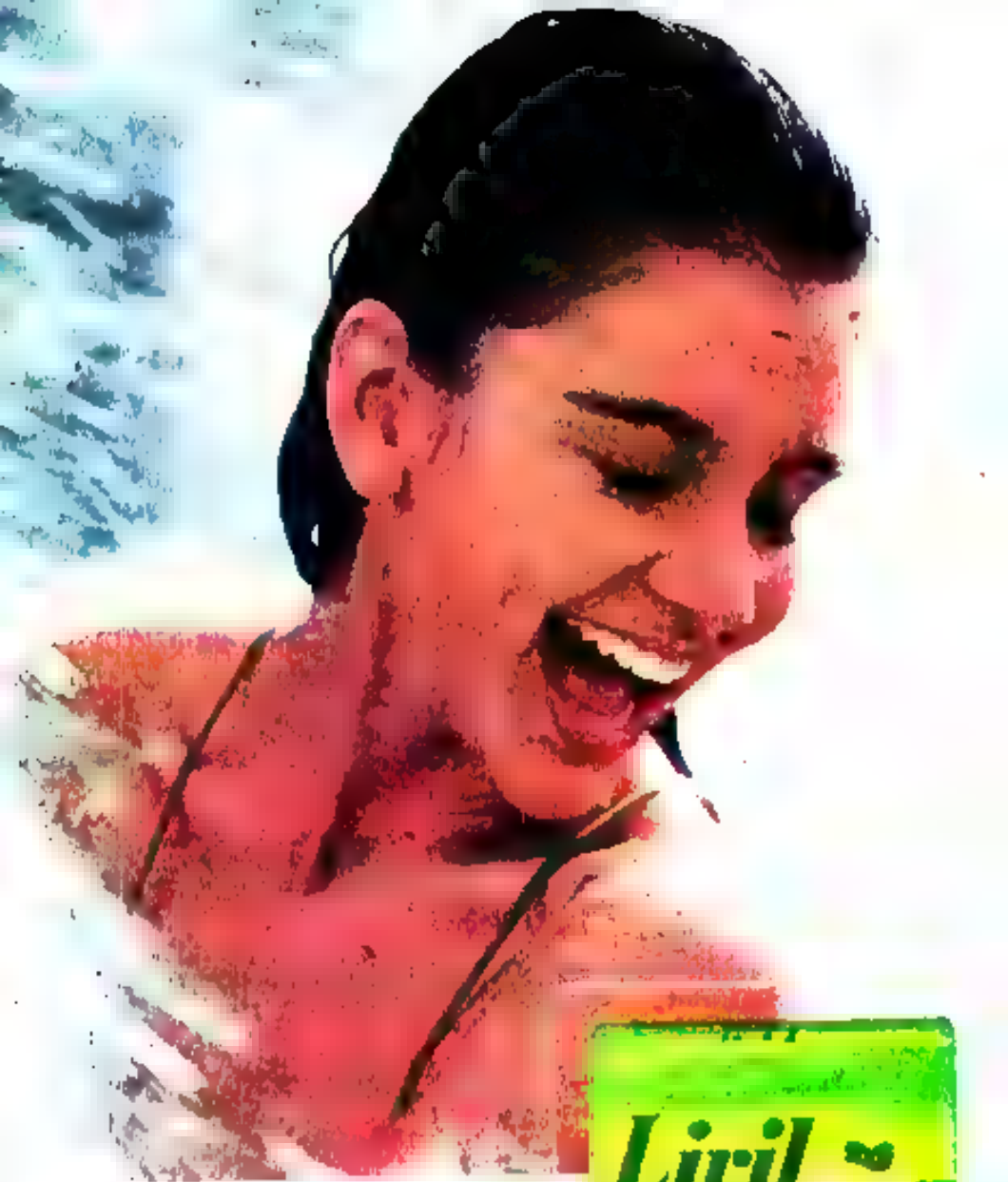
"சட்டப்படி அவன் என் மனைவி." அது உறுயிற்று.

"அந்தத்தான் சட்டம் வச்ச அறுத்து எழி வப்போறோம் போடா."

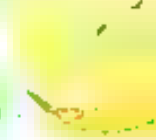
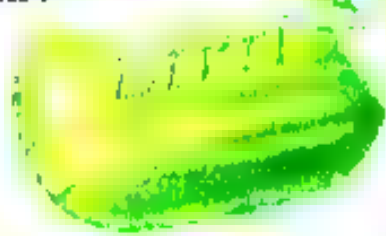
"மரியாதை கொடுத்து மரியாதை வாக்கும்."

"போண்டாட்டியைச் செருப்பால் அடிக்கறாளுக்கு என்னடா மரியாதை? உதடு கிழிஞ்சு போய் இன்னி வரைக்கும் பேச முடியுமவடா என் குழந்தைக்கு."

உமது பொண்ணு பெயர் என்ன இல்லை. அது கத்திற்று.

நிள்கிளு பரவசக் களி:
லிரில் புத்துணர்வுக் குளி!

மணம் குளிரும் ஐயுமிக்கவசப் புத்துணர்ச்சி

லிரில்
புத்துணர்வு சோப்

நான் ஒரு தருக்குறன் சொல்லப்படுமா? ஒத் தறிவான் உயிர் வாழ்வான் மற்றையான் செத்தானான் ஸவகப்பபும்."

செத்தானான் என்ஹி வாசகம் கண்ணத் தில் அடித்தது போல் சொல்லப்பட்டது.

"உன்னைக்கு அர்த்தம் தெரியும்னு நினைக் கிறேன். ஒருத்தரை ஒருத்தர் புரிஞ்சுக்கிட்டுப் போன்றி. நேருக்கு உதவியாக வாழ்பவனே உயிர் வாழ்வியவன். மற்றவர்கள் அப்படி வாழாதவர்கள்; செத்துப் போனவர்கள். கோர்ட் சவ சலத்தது.

"வாடகம்மா... உன்முகு ஒறினான் பாணு மதி, சத்தியம் சொந்தான்.

"போசிச்சிவகனா? நீங்க கெயிலுட்டி மச்சர், எம்.என்.ஸி படிச்சவங்க. மக்களுக்கு தயவு ஒரு முன் மாநிரியா மச்சர் இருக்க வேண்டாமா, மறுபடி சேர்ந்து வாழ விரும்பு மா?"

"இல்லை ஸ்வா."

"ஏன்?"

"என் கணவிராடு அனுசரித்துச் சேர்ந்து வாரும் மனநிலை என்செய்வது. என் முடிவில் உறுதியாய் நான் இருக்கிறேன்."

கோர்ட் அமைதியாயிற்று.

"நீரு தெரேசன், நிருமதி பாணுமதி இரு வரும் சேர்ந்து ஸ்தலைய பதினான்காம் தேதி ஆவிர்த்துத் தொன்னாயிரத்து எழுபத்து மூன் றாம் ஆண்டு செய்து கொண்டே இருமண ளுப்பந்தம், சென்னை பதினாண்டுகள் சிலிச் சிழ் பரஸ்பர சம்மதத்தின்படி இந்த கோர்ட் டால் விவகப்பபட்டது. விவாகரத்து தரப் படுகிறது." நீதிபதி உரக்கப்படித்து மேலது விதிகள் பேப்பரில் கைபெழுத்திட்டார்.

குப்பிரென்று ஒரு சத்தோஷமும் துக்கமும் வயிற்றிலிருந்து பொங்கிப் பாணுமதியின் உச்சி மண்டையைத் தாக்கின. உடம்பு நடுந் திற்று. தனது மொத்தமும் ஆடுவதாய்த் தெரிந் தது. பின்னானே தோணைப் பிடித்துக் கொண்டான். பின்னை அவனை இறுக்கிக் கொண்டான்.

தலை நிமிர்ந்து நீதிபதியை நோக்கிக் கும் பிட்டான். படபடப்பு அடக்கி, அவரின் பார்வையில் ஒரு துக்கம் தெரிந்தது. குனிந்த தலையுடன் குழந்தைகளோடு வெளியே வந்தான். இருண்டு கிடந்த வராததானைத் தாண்டி ஓடி வந்து அப்பாணைக் கட்டிக் கொண்டான். வக்கீதாக்கு நன்றி சொன் னான். அழுகையும் சிரிப்புமாய் நின்றான்.

"என்னம்மா.... விடுதலை கொடுத்துட் டாங்கனா?" வராததா இருட்டிலிருந்து பூக் காசி எழுத்து வருவது தெரிந்தது.

"கொடுத்துட்டாங்க பூக்காரம்மா.. பதிலில் குதூசலம் அவனை மீறிப் பொக் கிற்று. "உன்னுது என்னாக்க?"

"வந்துருக்கான், வக்கீலையா இன்னிக்கு அழுது ரகளை பண்ணிக்குண்டாங்க. எப் படியும் இன்னிக்கு விடுதலை வாங்கிட வாய்னாங்க. எடவுன்தான் கண் திறக் கணும்."

"நிச்சயம் நிறப்பார், இந்தா.. பரீக் கிறத்து நடுங்கும் விரல்களால் தாறு ரூபாய் எடுத்து அவன் கைகளில் தியைத்தான். "செல வுக்கு வச்சுக்க. இந்தா என் காசீட். இதுவ என் விலாசம் இருக்கு. என்ன ஆக்கன்னு விட்டுக்கு வந்து சொல்லு."

"தாயே, நீ தயவு இருக்கணும். சத்தோ ஷமாப் போ. உன்னைப் படிச்ச பீடை இன்னியோட போச்சு." என்னம் வயிற்று தெட்டி முறித்தான். "நான் விட்டாண்ட வரேன். எங்க பச்சை?"

"ராக... ராஜேந்திரா" பாணுமதி குரல் கொடுத்தான். தேடினான். "அப்பா குழத் தைக்க எங்கே? பூங்குளில் எங்கே?"

"அவரு கூப்பிட்டாரு. பேசிட்டிருக் காங்க."

"தோ... தோ..." பாணுமதிக்குக் கோபம் பொக்கிறிது! வக்கீல் அவனைக் கையமரத் தினார்.

(தொடரும்)

முன்மதிவர்களின் கட்டிடப்பணிகளையும், அவர்களின் புனித தூயரன திருக் குரலின் வாசகங்களையும் விளக்கிச் சொல்லும் மதகுருவிற்கு மகிப்பு (ஸிஸ்ப்) என்று பெயர். மகிப்புகள் மிக எளிய உடைகளையே அணிவது வழக் கம். அவ்வுகட ஸிஸ்ப் ரொஸ் வறுத் தப்பட்டது. அநே பெனர் நானாவட்டத் தில் உத்தியோக உடைகள் அவ்வாத எளிய உடைகளாகும் பெயராக அமைந்து விட்டது!

— எஸ். முகம்மது பூகப்.

"தமது கட்டிடத் தலைவர் சர்வ கட்டி மாதாட்டகத் திறப்பாக நடத்தியதற்கும் பாராட்டுகிறோம். மற்ற எல்லாக் கட்சி களும் கட்டத்தில் கலந்து கொள்ள மறுத் தும், தமது கட்டி நடத்து நின்று நடத்தி யது கண்டு தாடே வியக்கிறது!

— என். வி. ரமணி.

நாடகவாணி

காட்சி — 1

துணை மட்டும் இல்லவையடி...

(மேடையில் ஒரு வாகை நோக்கி புதித தனித்த இடைவெளி எந்த புதிதத்தையும் படித்துக் கொள் கிருக்கிறார்.)

வாகை (படிக்கிறார்): நாதகாரி இல்லவ தும் ஒரு வீடா? எங்கள் வீட்டில் இப் படித்திருக்கிற எல்லாருக்கும் நோக்கி விட்டது. அங்கு வந்தால், குறும்ப அனெண்டாவில் வைக்கப்பட்டு இந்த விஷயத்தில் விவாதம் தொடங்கியது. எங்கள் வீட்டில் அதற்குமுன் ஒரு முக் காவிரிதான் உண்டா...

(மேடையில் குறும்பு ஓர் அடி உலர்ந்த ஒரு முக்காவிரியைக் கொண்டு வந்து போடுகிறார்.)

...எங்கள் பாட்டி தனிர் கடைவும் போது அது உட்கார்த்து கொண்டுவான்.

(ஒரு வந்தான குறும்பு முக்காவிரியை உட்கார்த்து கொண்டு தனிர் கடைவது போல் பாணை கொட் றுகள். உடனே ஒரு நாட்டும் பாடலும் பாடிச் சொல்கிறார்.)

பாட்டி:

கொண்ட கொண்ட முகியக்கா
கொழக்காட்டு மாரியக்கா
என்ன சொன்னே எங்கிட்டே
எதுத்துப் பேச வாரியா?
என் புகுசன் கோவக்காரல்
தெய்விகுத்தா பேச வாயு...
பொட்டக்கண்ணு பொம்பியக்கா
எட்டிதின்று பேசடி நீ
சொட்டைத் தலை உன் புகுசன்
விட்டவந்தாத்தான் தெரியும்
எட்டம் பேச வந்துட்டாக்கா
சாத்திரமேன் உலக்கவாராவே...

(அவர் புகுசன் வரையிலே தத்தா பிணைல் திந்து கொண்டு அவன் தனிர் கடைவதைப் பார்க் கிறார்...)

நாதா: கட்டிய மெத்தை பாய் இருக்கு —
— பெண்ணே

கால் படிக்கவும் ஆள் இருக்கு
தோட்டத்துக்குத் தோட்டிய இருக்கு
— பெண்ணே

பாட்டி:

ஒட்டுக் கடுக்கனாம்
உடம்பெல்லாம் தேவனாம்
மூக்காவ நக்கன்களில்
கண்ணைப் பறிக்குதய்யா...

நாதா: விட்டாய் போதுமே... நீ பாட் டுக்குப் பாட்டு எடுக்கிறாயே... வேகப் பட்ட மிழைவா நீ...?

பாட்டி: நீயும் என்ன வேகப்பட்ட ஆளா...? காய்ப்பிக்க ஆறு தேருதிருக்க, இந்த வயசு...

நாதா: அடுக்கை பரவாயி... முக்காவிரி சரியா இருக்குதான்னு கேட்டேன்.

பாட்டி: சரியா இருக்குதி. என்ன செய் தீ?

நாதா: உம் பாரியான் உடம்புக்கேத்த மாநிரி தச்சன்விட்டச் சொல்லிக் கொஞ் சம் அகலமாகச் செய்வச் சொன்னேன்.

பாட்டி: இப்படி வாகை — உட்கார்த்து தனிர் கடைவாத்தான் கடைஞ்சு மாநிரி இருக் கி...

நாதா: இதுக்குமேல் உப்பாநே? இனிமே தச்சனைக் உப்பிட்டு மூக்காவியை அகலப்படுத்த முடியாது...

பாட்டி: அப்படி என்னத்தை உப்பிட்டேன்? அதுக்குள்ளுட்டு தட்டைக்குச்சி மாநிரி இருத்தா நல்லாவா இருக்குது? வேறு நாயக்களுக்கு ஒரு மருமக வந்திருக் கானே... தெருதெருன்னு ஈர்க்கி மாநிரி, தலைவியே குஞ்சத்தைக் கட்டி விட் டோம்னா... காணயப் படிச்சிவிட்டு ஒட்டை அடிக்கலாம்...

(இரண்டு நிமிஷம் கொண்டு உடனே போகிறார் உம்...)

வாகை (தொடர்ந்து படிக்கிறார்): முதல் தான் எங்கள் வீட்டிற்கு ஒரு குறும்ப நன் பர் விஜயம் செய்தார். அவர் ஒரு சப் ஜெட். வந்தவர் தம்மைப் போல வேட்டி உடைய போட்டுக் கொண்டு வரப் படாதோ...?

கதை: கி.ராஜநாராயணன்

நாடகவுழவு: கோமல் சுவாமிநாதன்

(மேட்டும் சூட்டுமாக மேடைக்கு ஒரு சப்தம் தடிமறார்.)

...இந்த முக்காலியில் ஒரு சாலியன் என்ன வென்றால், அதன் கால்களுக்கு நேராக இவ்வாயில் பக்கத்தில் பாரம் அழுப்பினால் வாரித் தட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்.

(சப்தம் மேடைக்கு வர தாத்தா, பாட்டி, அப்பா, அம்மா, மகன், மகள் முதலானவர்கள் வருகிறார்கள்.)

அப்பா: வாங்க... வாங்க... இது... எங்க அப்பா... இது எங்க அம்மா...

(தாத்தா பாட்டியை அழிமுடிப்பதற்கு விரைவாக.)

சட்டையாங்க...

(சப்தம் முக்காலியில் உட்கார்ந்து பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். முக்காலியில் மகன் மனைவி கொண்டு போன அது இப்படிவும் அப்படியும் சாக்கிறது. கத்திவாழ்க்கையின் வேகத்தை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பேசிக் கொண்டிருந்த சப்தம் முக்காலி கொடித்துக் கொண்டன்கள் கீழே விழுகிறார்கள்.)

எல்லாருக்கும் சிரிப்பு...

அப்பா சிரிப்பு அடக்கிக் கொண்டு சப்தத்தைத் தாக்கி விடுகிறார்.

சப்தம் தோபமாக, முனாக்க, அப்பா சிரிப்பு அடக்கி முடிவாயல் பின்னடைவை அடக்கியது போல உன்னை போய் விடுகிறார்.

சப்தம் தன்முற்றும் பார்த்து விட்டு, முக்காலி மையக் கலாய் வந்துக் கொண்டு போகிறார். எல்லாரும் திரும்பி வருகின்றனர்.)

அப்பா: எங்கே... அவரைக் காணோம்?

மகன்: அப்பா முக்காலியும் காணோம்பா...

அப்பா: அவர் முக்காலியை எடுத்துக்கிட்டுப் போயிட்டாரா?

அம்மா: சப்தம் துக்கு எதுக்கு முக்காலி?

அதை ஏன் அடக்கி எடுத்துக்கிட்டுப் போகணும்? தம்ப வீட்டுக்கு அது ஆணி வந்த முக்காலி.

மகன்: அப்படிச் சொல்லாதேம்மா, ஆணியை வாங்க வந்த முக்காலியைச் சொல்லு...

அப்பா: அதை என்ன பண்ணப் போறாரு அவரு?

மகன்: உங்க வீட்டுக்கு வந்தா இதைப் போட்டு என் இடுப்பை ஒடிக்காதீங்கன்னு சொல்லாம சொல்லிட்டாரு...

மகன்: அப்பா இப்போன்னே... என்னக் கியன் மாதிரி அதை எரிக்கப் போட்டுச் சாம்பலாகக் கரைக்கக் குடிக்கப் போகிறாரே என்னமோ...

பாட்டி: நான் இப்ப எதுவு உட்கார்த்துக் கிட்டு மோர் கடை வேன்?

தாத்தா: ஆங்... என் தோளில் உட்கார்த்துக் கிட்டு மோர் கடை...

பாட்டி: உங்க தோளிலே உட்கார்த்துக் கிட்டா காதுதான் துண்டவலாம் — மோர் கடை ய முடியாது.

(எல்லாரும் சிரிக்க, விளக்கொளி மங்குகிறது.)

வாசகர் (படிக்கிறார்): இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னேயே எங்கள் வீட்டில் எப்படி யாவது ஒரு நாற்காலி செய்வதென்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. இந்த நாற்காலி செய்வதில் தடைமுறைக் கஷ்டம் என்ன வென்றால், முதலில் பாட்டியைக்கு எங்கள் ஊரில் ஒரு நாற்காலி கூடக் கிடை யாது. அநேக நாற்காலி செய்வத் தெரிந்த தர்ஜனம் இல்லை.

(மகன்கு ஒலி பெரிதாகிறது.)

காட்சி — 2

மகன்: டவுன்வ செய்து விக்கிற தாற் காலியை வாங்கிட்டு வந்துட்டாய் போகே.

அப்பா: அதெல்லாம் அவ்வளவு உறுதியாக இருக்காதுப்பா. மெழுகைவைக்க அடைத் திருப்பான். வீட்டுக்கு வந்தாக் காதுய்த் காலும் பொலபொலன்னு கிணர்ந்து போகும்.

அம்மா: தாற்காலிக்குக் கால் இருந்தாப் பத
தாதா? எக் எதுக்கு வைக்கணும்?

பாட்டி: நல்லாச் சொன்னே போ... அது
என்னது கையில்லாத தாற்காலி... ருவி
அலங்காரி கணக்கா... பார்த்து அழ
காலா இருக்கும்...?

அம்மா: எகக்கு அனாவசியமா மசம் செலவு
தானே...?

பாட்டி: ஆமாடி... ஏதில் போய்ச் சிக்கனம்
பண்ணா... பாரு சூக... குதிரை வாய்க்கி
டுச் சவுக்கு வாங்கக் கட்சம் பிடிச்ச
னாம்...

மகன்: அதுமே - மாமாதான் கஞ்சமுட்
டிண்ணா தீயும் அப்படியே இருக்கிறியே?
அப்பா, செய்யறதைச் செய்யறோம் -
நல்லா நூலு காது வச்ச இரண்டு எக் வங்கக்
கட்சப் பிடிச்ச ஆளை அசத்துற மாடுகி

பண்மரிடுவோம்.

(மாமா கஞ்சிறார்)

அம்மா: வாங்க அண்ணே...

சபை: வாங்க மாமா... உங்களைப் பத்தித்
தான் பேசிக்கிட்டு இருத்தோம்...

(மாமா வாயில் வெற்றிலை போட்டிருப்பதால்
வண்ணம் பத்திரம்... என்ன பேசிக் கொள்கிறீர்கள்
என்ற பாய்மையில் எகளை ஆட்டுகிறார்...)

சபை: நுண்ணுமில்லே மாமா... ஊர்ல
மாமாவுக்குத்தான் தாராளமானாக அலுக்கு
குப் பின்னால அந்த வார்த்தைக்கே இந்த
ஊர்ல அர்த்தமில்லாமல் பொலிடுமனு
சொல்லிக்கிட்டிருத்தோம்.

(மாமா - அண்ணை அழகில் அலுத்து வண்ணத்தைப்
பண்ணக் கெடுகிறார்.)

மகன் அப்போ எந்த வலி பொறுக்க முடியாமல்
குதிக்கிறார்.

மாமா கந்த முத்தும் பார்த்து விட்டு, முக்காவி
கக்கெ என்ற பாய்மையில் எகளைக்கிறார்.)

அப்பா: எதைக் கேட்டுநிற்க?

மாமா: முக்காழி... முக்காழி...

(மகன்மூலம் நிரிசு மகனாகவுரு ஒத்தும் புரிவதில்லை.)

மகன்: உங்களுக்குத்தான் அந்தத் தான் இருக்குதே மாமா... வறுக்கம் போல அறிவே சாவுக்கிட்டு இருந்தே...

(மாமா சாவுக்காகத் துண்டைத் துறையாகத் தட்டி விட்டுத் துறையில் சாவுக்கு போய் உட்காருகிறார்.)

அம்மா: இருங்கண்ணே... மோர் எடுத்துத் திட்டு வந்தேன்...

(அம்மா உட்கா போக மாமா குதிரையைத் தட்டி முடித்து விட்டுக் கீழே வீழ்கிறார்.)

மகன்: என்ன மாமா... ஏதாவது கீழே போட்டுட்டங்கனா?

மாமா: இல்லை... மோமம்... மோமம்...

மகன்: என்னது மோமம்?

மகன்: அதுதான்னே ரோமம். முடிவைத் தொல்வரு...

மகன்: அதுதான் மாமா... ஊரிலேயே பெரிய கஞ்சு முட்டி நாய்க்கு... ஒரு முடிவைக் கூட இங்கே விட்டுட்டுப் போக மாட்டாரே...?

(மாமா சாவுவைத் துண்டைத் துறையாகத் தட்டி விட்டுத் துறையில் சாவுக்கு போய் உட்காருகிறார்.)

அம்மா: கோர் கொண்டு வருகிறார்... மாமா அப்பறம் சாப்பிடுவதற்குக் காலை உட்காருகிறார்.)

மாமா (வாய் குளறுதுடன்): மாப்பிள்ளை. அந்தப் பகலாடு என் தங்கச்சிக்காக நானே கண்ணாவரம் போய் வாய்க்கிட்டு வந்தேன்னே...

அப்பா: ஆகா... என்ன அந்தச் சந்தமாய் புரியது. என்ன சொல்வதற்கு மச்சான்?

(மாமா வெத்திலையைத் துப்ப வேஸிலே போகிறார்.)

அப்பா: இதை முதலியேயே செய்திருக்கப் படாதா? வெத்திலை போட்டாத்தான் அங்களுக்கு 'ர' போச மாட்டேங்குதே...

(அம்மா திரும்பி வருகிறார்.)

மாமா: மாப்பிள்ளே. அந்தப் பகலாடு என் தங்கச்சிக்காக நானே கண்ணாவரம் போய் வாய்க்கிட்டு வந்தேன்னே...

அப்பா: இதை நெறைய வாய்க்கி நீயேனே எங்கிட்டச் சொல்லியிருக்கேன்களே...

மாமா: நல்ல விஷயத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுமே தப்பியே...

(மாமா கண்களில் கண்ணீர்.)

அப்பா: அது போகட்டும்... ரொம்ப வெவரம் தெரிந்தே ஆனாச்சே - உங்க கிட்ட ஒண்ணு கேக்கணுமே...?

மாமா: என்ன விஷயம்?

அப்பா: நாற்காலி செய்யக் கூடிய தச்சன் யாராவது தெரியுமா உங்களுக்கு?

மாமா: தச்சன்களுக்குள்ளே, ஊரிலேயேயே விழுந்தாத் தச்சன்கள் மேலேதான் விழுது கூறும்...

அப்பா: உன்னுடைய தச்சனுக்கு யாரும் வேண்டாம். அங்களுக்குள்ளேயே வண்டிப் பட்டா அடிக்கத்தான் தெரியும். நல்ல அனாக நாற்காலி செய்வனும். கட்சல் வேலை எல்லாம் தெரிஞ்சவனா இருக்கணும்.

மாமா: பக்கத்து ஊரிலே ஒரு ஆளு இருக்கிறான். கில்லாடி. அவன் செய்வாத நாற்காலியே இடையாது. கவர்னரே அவன் செய்த நாற்காலியைப் பார்த்து மெச்சி விடுகிறார்.

மகன்: பக்கத்து ஊருக்குக் கவர்னர் எப்ப மாமா வந்தார்? இப்ப அடிக்கிறீர்களே?

மாமா: கவர்னர் ஏண்டா பக்கத்து ஊருக்கு வருணும்... இய்கிறந்து நாற்காலி கவர்னர் மானிக்கத்தப் போக்தா. உளியைக் கைலியே பிடிச்சாண்டா சரக்கரணு சொக்கி விடுத்துடுகான். அந்த மாதத்துக்குள்ளே எப்படித்தான் நாற்காலிகன் மேலாகன். அவமானிகள். கிளிகள். குருகிகள் எல்லாம் ஒன்றிக்குக்கிட்டிருந்தேனாண்டா ஆச்சரியப்பட்டுப் போய்விடுவோம். இப்படி எடுத்துத்தேச்சாண்டா. நாற்காலியை மரத்துல முகம் பார்த்துத் தலை நீசிக்கலாம். எங்கடா.

அப்பா: சரி. இன்னன்கே அந்தத் தச்சனுக்கு ஆள் விட்டுடுங்க.

மாமா: எங்களுக்குக் கூட விட்டிலே ஒரு நாற்காலி வேணும். இரண்டாகச் செய்யச் சொல்லுவோம்.

அப்பா: ஆமா... எந்த மாதிலே செய்வது?

மாமா: வெப்பமரத்துல செய்வதுதான் நல்லது. அறிவே உட்கார்த்தா உடம்புக்குக் குளிர்த்தி. நல்ல விவாதி கிட்ட நடந்தது.

நாத்தா: ஆமா... அதுதான் நல்லது.

மாமா: பாரும்... விட்டுவேயே ஒரு கேச இருக்கது...

அப்பா: ரொம்ப சௌகரியமாப் போச்சு. என் மனைதப் புதுசையிலே ரொம்ப நாள் நினை வரம் பாய்த்து ஒரு வெப்ப மரத்தை வெட்டி ஆறப் போடணும்னு முந்தாதான் ஆட்கள் கிட்டச் சொல்லிக் கிட்டிருக்கிறேன்...

மாமா: அந்தவே அறுத்துடுவோம்...

மகன்: பூவரசம் கட்டையிலே செஞ்சே ரொம்ப நல்லா இருக்கும்பா. அது உன் இருக்கமுள்ள மரம். பனபனப்பாக இருக்கும்.

அப்பா: பனபனப்பாக இருந்தாப் போதுமா? உளுக்க வேணாமா?

மகன்: அடுத்தலாம் ஒண்ணும் வேணாம். பூவரசங்கட்டையிலே செய்தா வெண்ணாயா இருக்கும். பார்க்கச் சலிக்காது.

செங்கரும்பு திறத்திலேயோ என்ருப் புண்ணாக்கு மாநிரி கறுப்பாக இருக்கிற மரத்திலோதான் செய்வனும்...

அம்மா: ஆமா, அல கொய்த மாநிரி என்ருப் புண்ணாக்கிலேயே செய்துடலாம்.

மகன்: ஆமா, என்ருப் புண்ணாக்கிலேயே செய்... மாடு வந்து தின்னுட்டுப் போயிடும்...

அம்மா: இவன் யாரோ... திறத்தைச் சொன்னேன்டா...

அப்பா: ஆனானுக்கு ஏதாவது கொய்க்கிட்டு இருக்காதிங்க - மாமா விலாந்தெரிஞ்சவர். அவரு எல்லாம் பக்கலா ரெண்டு தாற்காலி செய்து முடிப்பாரு - என்ன மச்சான்...?

மாமா: எங்கிட்டே விட்டுட்டிங்கல்லோ, தானா சிம்மாசனம் மாநிரி இரண்டு தாற்காலி கொண்டு வந்து இதெரிப்புடனே... பேசாம இருங்க...

காட்சி - 4

(மகன் ஓர் மங்குலிதான்...)

வாசகர் (படிக்கிறார்): இரண்டு தாற்காலிகள் எங்கன் வீட்டுக்கு வந்து இதெய்யே போது. அதில் எத்த தாற்காலியை மாமா வீட்டுக்குக் கொடுத்தனுப்புவது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றைப் பார்த்தால் மற்றதைப் பாரக்க வேண்டாம். அப்படி ராமலட்சுமணி மாநிரி இருந்தது. ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு மாமா வீட்டுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தனுப்பினோம். மாமா வீட்டுக்குக் கொடுத்தனுப்பியதுதான் நல்ல தாற்காலியோ என்ற சந்தேகம் இருந்து கொண்டே விருத்தி.

காட்சி - 5

(மகன் ஓர் பெரிதாவிறது. தாற்காலி வந்ததற்குத் தாற்காலிக் என்ற குறையால் உத்தேசமாக இருக்கிறான் பெண்டன் மகன், அம்மா, தந்தை, பட்டி எல்லாரும் ஓடி வந்திருக்கிறார்கள்.)

மகன் தாற்காலியை கிழிச்செட்டல் துக்கியவர்ப் போனால் அப்பாவும் வந்திருக்கிறார்.

அந்த ஊரிலேயே போட எவ்வளவு நக்காருங்கோ, அருகாமையிலிருந்து, அங்கே இருக்கும் - எந்த ஊரில் வந்தால் வந்திடுங்கிறீர் அப்பா அதில் உட்கார்ந்து போகிறார்.)

அம்மா: இருக்க... யாரும் உட்கார் வேண்டாம்...

(அம்மா உத்தேச போல் ஆரத்தித் தட்டை எடுத்து வந்து தாற்காலிக்கு ஆரத்தி எதிர்ப் போட்டு வைக்கிறாள்.)

முதலில் அப்பா உட்காருகிறார். பம்போன்ஸ்கில் உட்கார்ந்து பார்க்கிறார். நொய்ப் நொய்க்கிறான் இருக்கு என்று கதிக் கொள்கிறார்.)

மகன்: இருங்கப்பா... நான் கொஞ்ச நேரம் உட்காருகிறேன்.

(மகன் பல மண்டல்களில் உட்காருகிறான்.)

**ஆரத்தி வேண்டி
அப்பா வேண்டி
இருக்கப்!**

தென்னா நகரில் மிகப் பழைய நிலமாத்திரையெட்டிகள் சில இருக்கப்பட்டு, வளிக் கனாக்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆனந்த் திரையெட்டியும் இயந்திர விட்டுக் 'வடிகெட்டி' கம்பெனாகக் கட்டப் போகிறார்கள் என்றனர் சிலர்; கல்யாண மண்டபம் கட்டப் போகிறார்கள் என்றனர் சிலர். உண்மை என்ன?

அந்த அபிபர் ஜி. கமரபதியைச் சந்தித்துக் கேட்டோம்.

"பழைய திரையெட்டிகள் இயக்கப்படுவதன் காரணம், வறுங் குறைச்சல்; முதலிருக்குத் தகுந்த காரணம் இருக்கவில்லை என்கிறதோடு டிக்கெட்டில் கமரா அறுபது சதவிகித வறுமை வரிக்களாகவே கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதும் தான். இதன் காரணமாகவே தானும் திரையெட்டி முடிவேன்."

"ஒரு பக்கம் திரையெட்டி வீற்று விடுவதென்று தான் முடிவெடுத்த போது, மறுபுறம் என் பெண்டளும் பிள்ளைகளும் 'விக் வேண்டாம்' என்று பலமாக எதிர்த்தார்கள். தானும் சரிவென்று இருந்தேன். அப்போதுதான் முதலியார் கணவரை 'என்ன கமராசாமி' திரையெட்டி ஏன் முடிவைத் திருக்கிறீர்கள்' என்று விசாரித்தார். தானும் என் பாலகன் கட்டைப் பாகுக்கள் என்று அவரிடம் உண்மை நிலவரத்தை எடுத்துச் சொன்னேன்."

அந்த அபி, 'நான் வரிசைக் குறைக்க முடியாது; வேண்டுமானால், நீங்கள் டிக்கெட் விலையில் குப்பது சதவிகிதம் கூடுதலாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றார்.

"இப்போது டிக்கெட் விலையைக் கூட்டி விட்டோம். எட்டு ரூபாய் டிக்கெட்டில் ரூ. 3.20 அளக்கும் ரூ. 4.80 திரையெட்டிக்குக் கொடுக்கிறது. என்னை இப்போது திரையெட்டி முடிவைக் வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படவில்லை; டிக்கெட் வேண்டியதும் இல்லை!"

சந்திப்பு: 'சித்தாரத்'

எப்படிமமா இருக்குது?

அம்மா: ஆறாம் ஜாதி மன்னர் உட்காரித்
மாதிர் இருக்குது. திருஷ்டி மட்டுமே
போக்குடா...

மகன்: இருக்கே... நான் உட்காரிறேன்
(மகன் ஆசனத்தில் ஏறாமலிருக்கிறான்.)

மகன்: எப்படி இருக்குது? விக்ரமாதிசய
மகாராணி உட்காரித் மாதிர் இருக்குது?

மகன்: நான்கைக் கொஞ்சம் தொங்க விட்டுக்
கிட்டேன்... நம்ம னாறு எல்லாக்களில்
உட்காரித் மாதிர் இருக்கு.

மகன்: விடைத்துடன் போகணை...
(வருகிறான்...)

அப்பா: இதை... நீ கொஞ்சம் வந்து உட்கா
ரித்து பாரு.

அம்மா: பெரியவங்க மூன்னாவ நான்
அப்படியெல்லாம் உட்கார மாட்டேன்.
(அம்மா உள்ளே போக...)

மகன்: அப்பாடா - நம்ம வீட்டுக்கும் ஒரு
நாற்காலி வந்தாச்சு.

சின்ன மகன்: இருக்க... இதை நான் என்
கிட்டாளிங்கவிட்டு எல்லாம் கொங்
கிட்டு வந்துடறேன்.

(சிறுமி வெளியே வருகிறாள். என்னாள் நாற்கா
லாட்டி தவிர உங்களைப் போலிருக்காள். நாற்கா
லின் முற்றும் பார்த்து மென்மலர் போட்டாள் அழைக்கிறாள்.)

பாட்டி: ஏன், எதுக்குக் கம்புடறீர்?

நாற்காலி: இங்கே வர...

(நாற்காலியின் அழைப்பைக் கேட்டுக்கொண்டு.)

எப்படியிருக்கு?

பாட்டி: நல்லாத்தான் இருக்கு. கட்ட
பொம்மன் ராசா மாதிர்.

நாற்காலி: நீயும் இப்படி வந்து பக்கத்து

நிக்கு -

பாட்டி: அட என்னக்கு வெக்கமா இருக்குது.
நாற்காலி: அட வந்து நிக்குங்கறேன்...

(பாட்டி நாற்காலி அருகில் வந்துகொண்டாள்.)

இப்படி நிக்கு -

(நிக்குகிறாள்.)

அம்மா: என்னவ வந்தாச்சு.

(பாட்டி நாற்காலி மேல் நடவந்துகொண்டாள்.)

அட... நாற்காலியே இன்னும் - என் தோள்
மேல் வந்தவா போட்டுக்க -

பாட்டி: இப்ப நமக்கு என்ன கல்யாணமா
தடக்கப் போகுது? போயிடு... பாட்டு
பிடிக்க...

(நாற்காலி: இப்படி விட்டுப் போகிறாள்.)

நாற்காலி: நல்லாத்தான் இருக்குது. கம்மா
நெல்லப்பாட்டா. வெள்ளைக்காரன்
நாற்காலியை ஒன்று கண்டுபிடிச்சான்
பாட்டி

(மகன் வருகிறான்.)

மகன்: நாற்காலி, நாற்காலியை வெள்ளைக்
காரன்தான் கண்டுபிடிச்சான்னு உங்க
கிட்டே ஆதாரம் சொலுது இருக்குது?

நாற்காலி: இந்த மாதிர் தக்கமான் புத்திவெல்
லான் அவனுக்குத்தான் இருக்குது.

(மகன்மேல் வருகிறான்.)

காட்டி - 8

(சின்னமணி பெரியாள் இப்போது சிறுமிநாற்காலி
யை உட்கார்த்து படுத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.)

சிறுமி: தக்கமானத்துப் பாயிலி கத்தாங்கன்
பண்ட. விஜய தகரத்துப் பண்ட. சையா கிடி.
1565-ம் வருஷம் தலைக்கோட்டை
புத்தத்தியில் தோற்கடித்தன. தலைக்
கோட்டை சன்னாபினால் விஜயதகர
சாயிராஜ்யம் விழ்ச்சிபண்டித்து.

(நிக்குப் படிக்கிறாள். அவள் தலை வருகிறாள்.)

தங்கை: த அப்பாப் பிடிக்க உட்கார்த்துக்
கெட்டிருக்கிறேன் - எழுந்திரு - நான்
உட்கார்த்தும் இப்போ...

சிறுமி: நான் இப்பத்தான் வந்து உட்கார்த
றேன். எத்திக்க முடியாது - போ -

தங்கை: இப்ப எத்திக்கப் போறியா
இன்னமமா?

சிறுமி: முடியாது - என்னால் ஆனதைப்
பார்த்துக்க.

(படிக்கிறாள்.)

தக்கமானத்துப் பாயிலி கத்தாங்கன் பண்ட.

(தங்கை அவள் கையைப் பிடித்து அவளைக் கீழே
தள்ளுகிறாள்.)

அவள் இதை தள்ள கையைப் பிடித்துக் குதுக்க
இதன் திவென்று வருகிறாள்.

இந்த நேரத்தைப் போட்டுக் கொள்கிறாள்.
அவள் விஜய உட்கால எடுத்துக் கொண்டு
உள்ளே வருகிறாள்.)

ஸ்ரீ விசாலம் சிபண்ட் விமிடெட்

புதிதான அலுவலகம் : திருப்பிக்வேலி-627 006, தொலைபேசி : 22474
 பின்புல அலுவலகம் : மயங்குதுர்-623 107, தொலைபேசி : 73 & 106
 மத்திய அலுவலகம் : சென்னை 600 002, தொலைபேசி : 667806 & 668244

முதன்மைகத்தில் மக்கள் தங்கிக்கக்கூடிய பாத்திரமான ஒப்பற்ற சீட்டு திருவனம்

4 மாநிலங்கள்	70 கிலோகள்	41 ஆண்டு சேவை
சீதி விலை ரூ. 31.3 00-ல் உள்படி (தானியமாக செயல்படும்)		
அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் :	ரூ. 25.00	மட்டம்
செலுத்தப்பட்ட மூலதனமும், விசுவாச நிதிமும் :	ரூ. 11.41	மட்டம்
ஆயத்திரம் :	ரூ. 24.92	சேலுக்கு மேல்
சீட்டு கூலிமூலம் சீதி :	ரூ. 32.10	சேலுக்கு மேல்
மட்டமிட்டவர் : AR, விசுவாசம் S PR, கணக்காளி M A.		

மக்கள் 70 கிலோகள் மூலதனம் பங்கேற்று மதிப்புள்ள மாதம் ஒன்றுக்கு, இரண்டு, மூன்றுமற்ற தினங்களில் சீட்டுமும் கூட்டுத் தகுதிமும், மேலும் ரூ. 25,000/- முதல் 500,000/-வரை உடனடி மதிப்புள்ள சீட்டுமும் சேலுக்கு மேல் குடிப்புகக்கூடிய மக்கள் அனைவர் மத்திய அலுவலகம், மதுரை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், திருச்செங்கோடி, பெங்களூர், காரைக்குடி, பாண்டிச்சேரி கிளைகளில் கூட்டுத் தகுதிமும்.

Dr. L.R.M. அருளுகை, B.E., M.E. (PH) M.I.E.
 பொதுமக்கள் தொடர்பு அதிகாரி

AR, பஞ்சாயத்து,
 பின்புல அதிகாரி

RM, அருளுகை
 கிளாசு இயக்குநர்

தரமான பொருட்களை நாடுவோர்க்கு ஏற்ற சிறப்பு அங்காடி விதான்.

நியாய விலைகளில் தரமான
 மளிகை பொருள்கள் மற்றும்
 ரெய்டுமேட் ஆடைகள்,
 வண்ணப் புடவைகள் இன்னும்
 பல வகையான வீட்டுதேவை
 பொருட்கள் வங்கு சிறப்பு திட்டம்
 - விதான்.
 தொலைபேசி மூலம் ஆர்டர் செய்யலாம்.

முக்கிய
 கிரெடிட்
 கார்டுகள்
 ஏற்கப்படும்

குளிர் சாலைம் சென்னை சிறப்பு அங்காடி.
 172-A, மண் சாலை ரோடு, கமலாபுரம், சென்னை-600 004 தொலைபேசி: 76384, 71165.

அம்மா: இதற்கு பேரும் இப்ப உன் போய் போறீங்கனா இய்யவ்வா?

(என்று அழ்க...) (அம்மா அழுகிறாள்)

செல்வி: தாய்தான் தாற்காலியில் உட்கார்த்து படிக்கவிட்டிருந்தேன். இவன் என்னை இழுத்துத் தள்ளிருக்கான் -

தங்கை: எய்யட்டு நேரம் அவன் அடில் உட்கார்த்திருக்கான்.. எனக்குக் கொஞ்ச நேரம் உட்கொடுக்க மாட்டேனென்றான்.

(அப்பா வருகிறார்)

அப்பா: எங்கள் என்னை?

அம்மா: எங்கள் இதை தாற்காலியில் இடம் பிடிக்கத்தான் என்னை.. ஒன்று போட்டுக் கொள்க. வீட்டு நாலுது. சைத்து மூடு. இவ்வளவு சரிக்கு சரி நின்று என்னை போட்டுக்கிட்டு இருக்கே - போ உன்னை.

(செல்வின் உட்கொண்டான்...)

அப்பா: சரி. பக்கங்கள் அப்படித்தான் இருக்கும்.

அம்மா: நானும் பக்கங்கள் பார்த்திருக்கிறேன். நம்ப வீட்டு புத்தகங்கள் மாநிரியா... வாய் வார்த்தை இருக்கும் போதே, என்னை ஒன்றை என்னை படிக்க? சைத்து மூடுங்க. இந்த தாற்காலி வந்தபின்னால்தான் தெரிந்தம் பொருது விட்டது சான்னைதான். தாற்காலியில் வாய் உட்கார்த்துள்ளது மத்யஸ்தம் பன்னை சரியா இருக்கும். ஒரு நா அந்த தாற்காலியை வெட்டி வெட்டி அடுப்பில் போடப் போறேன்.

அப்பா: இதை... தாற்காலியை வெட்டினால் என்னை வெட்டினால் மாநிரி. தெரியுமா? இனிமே அப்படியெல்லாம் போகாதே..

(இவ்வாறு ஒன்று பேர் வர அங்கம் உட்கொண்டார்கள்)

வந்தவர்: என்ன.. சொல்ல தாய்க்கேரே.

தங்கை: ஆபதேஷன் தெரிவை ஏன் டாக்டர் சிகிச்சையாகவே வந்திருக்கிறார்?

டாக்டர்: பேஷன்ட் ஓடிப் போயிட்டான் என்ன சொன்னது?

— செந்தி.

தாற்காலி வரக்கிடுக்கிடுக்கானாமே?

அப்பா: ஆமா... இது இருக்கு பாகுக்க...

(வந்தவர் ஓடி வந்தார் தாக்கீதில் பார்த்தார்.)

வந்தவர்: உருவாக்கப்பட்ட தாற்காலி.. நல்லாதான் இருக்குது. அதென்னங்க அப்படி ஒரு வளவளப்பு? வளவளவளத்தொட்ட மாநிரி... நல்லா உருவிய இருக்குமல்ல..

(தங்கை தாய்க்கிடம் துண்டு ஒன்று கொடுத்தார்)

அப்பா: ஏங்க, அதைப் போட்டு அப்படி குத்துங்க... உங்க மூதுமே குத்தினால் எப்படி இருக்கும்?

வந்தவர்: அட என்னப்பா, அப்படி ஒரு கரிசனம்.. மரக்கட்டைதானே அது.. வளிக்கவா போகுது? வளிய அசெய்யா ஒரு தாற்காலி வரக்கிடுக்கிடுக்கானாமே பாக வந்தோம். அதுக்கென்ன இதை பிடிக்கும் பிடிக்கிறீர்கள்?

அப்பா: அடில்லை மாமா. புது தாற்காலி.. ஹாலிடெல்லாம் சரியா அடிச்சிருக்க மாட்டான். அதுக்காகத்தான் சொன்னேன். தாற்காலியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

வந்தவர் 2: தாற்காலியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதிசயம் பண்ணுவதுக்கு மாடு வேணும். அதையும் பத்திக்கிட்டு போகலாமனு வந்தேன்.

அப்பா: மாடுதானே... மத்யஸ்தம் வேண்டி விட்டிருக்கும் பிடிக்கிட்டுப் போங்க..

வந்தவர் 2: (தாற்காலியில் உட்கார்த்து) நம்மாதான் இருக்குது தாற்காலி...

(வெளியே பார்த்து அங்கம் போகிறார்கள்)

ஏனே... வாரீராவன்... காடுமுழுக்க ராத்திரிக்குள்ள தன்னி பாச்சிட்டிணுமல்ல... இது சொன்னால்தான் மூலகுத் தோலை உரிச்சுடுவோம்.

அப்பா: என்ன மாமா...

வந்தவர் 2 (உட்கொண்டிருக்கிறார்): தாற்காலியில் உட்கார்த்துவதானே ஒரு அந்தஸ்துவதுதான்... தாற்காலியை ஒரு பவர் இருக்கத்தான் செய்யுது. நான் வந்தேன்.

(வந்தவர்களைப் போலீஸ்கள்)

அம்மா (வந்து கொண்டே): மூதல்வ தாற்காலிக்கு ஒரு உரை எதக்கணுங்க..

அப்பா: ஏன்?

அம்மா: அதுக்கு வேட்டி கட்டிக்கிட்டு அசையிட்டு உட்கார்த்திடுறாங்க.

அப்பா: செத்த மூண்டாடி அதை வெட்டி அடுப்பில் போட்டுண்டு சொன்னே..

அம்மா: அதெல்லாம் ஒரு கோபத்துல சொல்றதுதான்... தாற்காலிக்காகத் தன்னை போட்டுக்கிட்டாப் பத்திக்கிட்டு வருகிறீர்கள்...

(இருவரும் உட்கொண்டார்கள்)

காட்டி — 7

(வந்தவர் ஒன்று கிட்டுப் போய்விட்டார்.)

கள்ளாடுப் பேராசிரியர்: காலேஜிலே
உங்க கையனைக் கண்டுகிட்டு மிரட்ட
துக்கு ரொம்பச் சங்கடமா இருக்கு.
நான்மர்: ஏன் அப்படி?
முன்னவர்: உங்க கையனைப் பார்த்தால்
என்னைவிட வளமானவராத் தெரிய
றாது!

— வி. கிருஷ்ணசுந்தரம்.

இரவு நேரம்.
கெலியே தூய தூய எந்த ஓரம் போயிற்று.
அப்பா, அம்மா, மாமா, மாமா முன்னமோர் வரு
கின்றார்.)

மகன்: வாங்க... என்ன?

வந்தவர்: நம்ப ஐயு நாயக்கரு தவறிப்
போயிட்டாருங்க...

அப்பா: என்ன சொல்கிறீர்? சாவதிறம் கூட
மறையிலே போகிவிட்டிருக்கிறோம். நான்
புக்கு மினகாப் பரிசு பண்ணலாமனு
சொல்லிவிட்டிருந்தாரு...

வந்தவர்: ஆமாங்க. மினகாய் விதைவெல்
லாம் போய் வாங்கிட்டு வந்தாருங்க.
பன்னிரண்டு மணிக்கு தென்க் கவலிக்
குழன்வாரு. கவந்தியனார் கூட்டிக்
கிட்டு வந்ததுக்குள்ளே மூச்சு நின்று
போச்சுங்க.

அப்பா: என்னங்க இது? நம்பும்படியா
இல்லையே... நோக்காடுவன்னு ஒரு நா
கூடப் படுத்தியிருக்க... இப்படியா ஒரு
சாவு வரும்...

அம்மா: ஊருக்குள்ள நல்ல மனுசுக்கல்லாம்
இவ்வொருத்தாரைப் போலிவிட்டிருக்க
காங்க...

வந்தவர்: என்ன செய்யுறதுங்க? சாவு நம்ப
கையிலா இருக்குது? உங்கவிட்டயும்
தகவல் சொல்லிட்டு நாற்காலியை
வாங்கிட்டுப் போகலாமனு வந்தேன்...

அப்பா: நாற்காலியா... எதுக்கு?

வந்தவர்: உங்க வீட்டு நாற்காலியிலுதான்
ஐயு நாயக்கரை உட்கார்த்தி வைக்
கணுமனு பசங்க சொல்றாங்க. போட்
போப் பிடிக்கக் கூட ஆள் அனுப்பி
யிருக்காங்கனாம்.

(தருவர் முகத்தை ஓரூர் பார்த்துக் கொள்கிற
கை.)

அம்மா: என்னங்க இது... நாற்காலியைக்
கொடுத்தனுப்பப் போறீங்கனா?

அப்பா: என்ன செய்யுறது? உசிறை விட்டு
ருக்கிறவரு ஊரில பெரிய மனுசன்.
இல்லைவன்னு சொன்னா நல்லாவா
இருக்கும்?

அம்மா: நம்ப வேணா, குடும்பத்தோட
போய்த் துட்டியில கலந்துப்போம்.
நாற்காலியெல்லாம் கொடுக்க வேணாம்.

அப்பா: ஒரேயடியா நாற்காலியைத் தூக்
கிட்டுப் போற எண்ணத்தோட நான்.
வந்திருப்பான் போல இருக்கே. பேசிப்
பார்ப்போம்... (வந்தவரிடம்) அது
என்னங்க, புது வளக்கம்.. பொணத்தை
நாற்காலியில உட்கார்த்தி வைக்கிறது...

வந்தவர்: துக்கென்ன தெரியும்? அந்தப்
பசங்க எந்த ஊரில போய் எந்த மோன்
தரைப் பார்த்துக்கிட்டு வந்தாணுக்கனோ
தெரியலே... என்னைக் கூப்பிட்டு 'கரிவ
நாயக்கரே, சோலை நாயக்கரு விட்டய
இருத்து நாற்காலி வாங்கிட்டு வாங்கன்'
ஐட்டாங்க.

மகன்: இதுக்கு முன்னால செத்துப் போன
வங்களை நம்ப ஊரில தரைவிலுதான்
உட்கார்த்தி வைப்பாங்க.

அம்மா: அதானே! உரையைப் படுக்க வச்ச
அது உருண்டுடாம இருக்க அன்னடக்
கொடுத்து. ஒரு கோணச்சாக்குல வருகு
வைக்கோவைத் திணிச்ச அனைப் பாட்டு
சாத்தில உரல் மேல் சாத்தி அந்தச் சாய்
மாணத் திண்டுல செத்துப் போனவங்க
கணைச் சாஞ்சு உட்கார்த்தி இருக்காப்பல
உட்கார்த்தி வைப்பாங்க.

வந்தவர்: ஆமாங்க. எனக்கு விவரம் தெரி
யாது போலச் சொல்றீங்கனே... போன
மாசம் எங்கப்பாரு செத்த போது
அப்படித்தான் செய்தேன்.

அம்மா: உங்கப்பாரு ஆலி நல்லாத்தாலே
போய் சேர்த்திசோ?

அப்பா: நாற்காலியே இந்த ஊருக்கு வந்த
நிலவே. அது வந்தவுடனே அதுக்குப் புது
உபயோகம் கண்டுபிடிச்சிட்டாங்க.
எடுத்துட்டுப் போங்க...

(வந்தவர் நாற்காலியை எடுத்துக் கொண்டு
போகிறார்.)

மகன்: என்னப்பாது? கஷ்டப்பட்டு நாற்
காலி வாங்கி அதைப் பொணத்தை
உட்கார்த்தி வைக்கக் கொடுத்தனுப்பு
றீங்கனோப்பா?

அப்பா: இல்லைவன்னு சொன்னா, ஊரில
கெட்ட பேரு வரும், பிசாத்துப்பய் நாற்
காலி வாங்கிட்டானாம்.. ரொம்பப்
பீதிக்கிறான்பாங்க.. போகட்டும்...

அம்மா: அந்த நாற்காலி திரும்ப வந்தா

அதிலுள்ள உட்கார மாட்டேம்பா..

(அம்மா உன்னை போகிறாள்)

அப்பா: அதெல்லாம் அப்பறம் பேசிக் குயம். காளையில எத்திரிச்ச முத வேணையாத் லுட்டிக்குப் போயிட்டு வரணும். போலப் பறங்க..

(எல்லாருக் போக விளக்கு ஒளி மங்குகிறது.)

காட்சி — 3

(விளக்கு ஒளி பெகிறா. லுட்டி நாயக்கனா வாய்க் உட்கார நாயகனிய உட்கார்த்தி வைத்திருக்கிறாக்கள்.

சுற்றிலும் உட்டம் துக்கம் கொண்டிருக்கிறது. சோலை நாயக்கா குடுப்பமும் துக்கத்தில் உலித்து கொள்கிறது.)

அம்மா (வந்து கொண்டே): ராசா! (ஓப்பா பாடுகிறாள்):

சத்தி நின்று மாறடிக்க உணக்குச் சுற்றத்தா! மெத்த வுண்டு வுண்டது நின்று மாறடிக்க உணக்கு வங்கிசத்தா! மெத்த வுண்டு

பாட்டி:

உற்றா! அறியாமல் உணக்கு உடன் மாணம் வந்ததென்ன? சாதிரணம் அறியாமல் உணக்கு சதிமாணம் வந்ததென்னவ.. என் ராசா

மகள் (சகோதரியிடம்): அம்மாவும் பாட்டியும் நெசமாகவே துக்கம் தாங்காம அழுதாங்கமா. இல்ல நம்ப நாற்காலிக்கு இந்தக் கி வந்திருக்கேன்னு அழுதாங்கமா?

(மகள் சிசிப்பது அடக்கி உள் எடுத்து வரையைப் போத்தி சகோதரியையும் அடக்குகிறாள்.)

ஒருவர் (அப்பாவிடம்): சோலை நாயக்கரே, நாற்காலியை எங்கிட்டுப் புடிச்சீங்க? அப்பா: நல்லாருக்கா?

ஒருவர்: அற்புதமா இருக்குது. அதுல பொணத்தை உட்கார்த்தி வச்சா அதுவும் ஒரு அம்சமாதான் இருக்குது. பாருங்க. லுட்டி நாயக்கனா அவர் செத்துப் போனவர் மாதிரியா தெரியுது? உங்க வீட்டு நாயக்காலில உட்கார்த்துவாடனே அவருக்குப் புதுக் கணைய வந்திடிச்சே...

அப்பா: கம்மா வயித்தெறிச்சனைக் கிளப் பாதீங்க... பொணத்துக்குக் களை வந்திருக்காம... நாற்காலிக்குக் களை போலிடுக்கங்க...

(விளக்கு ஒளி அகலுகிறது - மீண்டும் விளக்கு எரிய)

காட்சி — 4

அப்பா (உள்ளேயிருந்து வந்து கொண்டே): ஏலே... அந்த நாற்காலியை நல்லாகக் கழுவுவீமா?

மகள்: கிணத்துக்கு எடுத்துட்டும் போய் வைக்கலாம தேக்கத் தேக்கப் பெரிய வாலியில ஒரு பதிலாவதுக் காணீத் தள்ளு! காதலிக் கழுவிடுக்கீம்பா..

அப்பா: காதுகிருக்கல்ல... அதை உன்ன கொண்டாந்து போட்டேன்..

(மகள் நாற்காலியை எடுத்து வர சோலை நாயக்கர் அதிலு உட்காரப் போகிறார். உன்னேயிருந்து அம்மா ஒரு வருகிறாள்.)

அம்மா: எத்திரிங்க... எத்திரிங்க...

அப்பா: ஏன்?

அம்மா: அதில உட்காராதீங்க.

அப்பா: உட்கார்த்தா என்னவாம்?

அம்மா: என் வாயால் சொல்லப்படுவாங்க... அதுல நீங்க உட்கார்த்ததைப் பார்த்தா லுட்டி நாயக்கரைப் பார்த்த மாதிரியே இருக்குதுங்க...

(அப்பா திடுக்கிட்டுத் தள்ளி வருகிறார்)

அப்பா: கம்மா ஏதாவது ஏடாகுட்டமா சொல்லிக்கிட்டிருக்காதே. பொணம் உட்கார்த்தா அது வந்து நாற்காலியை ஓட்டிக்கிட்டிருக்குதா? அதை நல்லாகக் கழுவி விட்டாச்சு.. அப்படித்தான் உட்காருவேன்.

(அப்பா நாற்காலியில் உட்காருகிறார்)

அம்மா: ஐயோ... தான் இந்தக் காட்சியைப் பார்க்க மாட்டேன்.

(வேகமாக உன்னை போகிறாள்)

அப்பா (மகனிடம்): ஏலே கிட்டவா...

மகள்: இவ்ளெப்பா... தான் இங்கேயே ழிக்கிறேன். சொல்ல வேண்டியதை அங்கிருந்தே சொல்லுங்க.

அப்பா: ஏலே... தீயமாடா...

(ஒரு விருந்தாளி வருகிறார்)

அப்பா: அடடே... வாங்க உப்புநாயக்கரே...
அம்பாசமுத்திரத்திலேயிருந்து எப்ப
வந்தீங்க?

விருத்தாளி: இது வந்துகிட்டேயிருக்கேன்.

அப்பா: போன காரியம் எல்லாம் நல்லா
முடிஞ்சதா? பொண்ணு வீட்டுக்காரங்க
களைப் பார்த்தீங்கனா?

விருத்தாளி: நல்லா முடிஞ்சது, அவங்க
களுக்கு நம்ப வீட்டோட சம்பந்தம்
பண்ண ரொம்பச் சம்மதம்.

அப்பா: அப்படியா... வாங்க, உட்கார்ந்துக்
கிட்டு பேசுங்க...

(என்று நாற்காலியைக் காட்டி)

விருத்தாளி: இதுவ உட்கார்ந்துக்கிட்டுப்
பேசுவா? என்னப்பா, விவரம் புரியாத
ஆனா இருக்கே... கல்யாண விஷயத்தை
அந்த நாற்காலியில உட்கார்ந்துக்கிட்டுப்
பேசுறதாவது... வாங்க வெளித் தண்ணை
யில உட்கார்ந்து பேசுவோம்.

(மகன் சித்திக் கொண்டு நின்றுகொண்டு,
சிறுமி படித்துக்கொண்டே உட்கார் வருகிறான்.)

சிறுமி: தக்காளித்துப் பாயினி கத்தான்
கன் படை விஜயநகரத்துப் படைகளை
இ. பி. 1565ம் வருஷம் தலைக்கோட்டை
யுத்தத்தில் தோற்கடித்தது.

மகன்: ஏம்மா, நானும் பார்த்துக்கிட்டே
யிருக்கேன்... ரொம்ப நாளா தலைக்
கோட்டைச் சண்டையை விட்டு வெளிய
வரமாட்டேங்குறே..

சிறுமி: இந்தக் கேள்வி 'நிச்சயம் பரிட்
தசைக்கு வருதாம். அதான் தெட்டுகுப்
போடறேன்.

மகன்: அந்தபேன் இப்படி உலாத்திக்கிட்டே
பாடிக்கிறே? நாற்காலியில உட்கார்ந்துக்
கிட்டு நிதானமாப் படியேன்..

சிறுமி: அந்த நாற்காலியினியா? வேணாம்.

மகன்: ஏன்மா?

சிறுமி: அதுவ உட்கார்ந்தா ஜம்பு நாயக்
கர் மடியில உட்கார்ந்த மாநிரி இருக்
குது.

(விளக்கு ஒளி மங்குகிறது.)

காட்சி — II

(விளக்கு ஒளி பெரிதாவதுடன் வாசகர் வரு
கிறார்.)

"அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு
ரோம்பலும் குறம்புதான்!"
"எப்படிச் சொல்றீங்க?"

"நான் அனுப்பி இருந்த தொடர்களைத்
தையப் பிரகரிக்க லாயக்கு இல்லைன்னு
சொல்லி வாரம் ஒரு அத்தியாயமா
எனக்குத் திரும்பி அனுப்பிக்கிட்டு இருக்
காதி!"

— வனம்ஜி ஆசைத்தம்பி.

வாசகர்: திரும்பவும் ஒரு தான் ராத்திரி
யாரோ இந்து போய் விட்டார்கள் என
நாற்காலியைப் தூக்கிக் கொண்டு
போனார்கள். இப்படி அடிக்கடி நடந்
தது. நாற்காலியை வருத்தத்தோடுதான்
கொடுத்தனுப்புவோம். இழவு வீட்டுக்
காரர்கள் எங்கள் துக்கத்தை வேறு
மாநிரி அர்த்தப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.
நங்களவர் இறந்து போன செய்தியைக்
கேட்டுத்தான் இவர்கள் வருத்தம் அடை
கிறார்கள் போலிருக்கிறது என்று
நினைத்துக் கொள்வார்கள். துக்கம்
கலைந்த எரிச்சல் வேறு. செத்துத்
தொலைக்கிறவர்கள் ஏன்தான் இப்படி
அகாலத்தில் சாகிறார்களோ தெரியல்வே
என்று அம்மா ஒருதரம் சொன்னாள்.

"நல்ல நாற்காலி செத்தோமடா நாம,
செத்துப் போன ஊர்க்காரனுக்கு உட்
கருவதற்காக" என்று அலுத்துக் கொண்
டார் அப்பா.

"நாற்காலி செய்யக் கொடுத்த நேர
பலன்" என்றான் மகன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில்தானே
மாமா வீட்டு நாற்காலியும் செய்தது.
அது மட்டும் அதிர்ஷ்டம் செய்திருக்
கிறதே..

நாற்காலியை மாமாஸைத் தவிர அந்த
வீட்டில் யாரும உபயோகிக்கக் கூடாது.
காணவில் எழுத்ததும் முதல் காரியமாக
அதைத் தடைத்து வைப்பார். ஓர் இடத்
திலிருந்து இன்னொர் இடத்துக்குத்
தாமே மெதுவாக எடுத்துக் கொண்டு
போய்ச் சப்தமில்லாமல் தண்ணீர்
நினைந்த மண் பாணையை இறக்கி எலுப்
பது போல அலுவலாவு மெதுவாக
வைப்பார். அதில் அமர்ந்து நிதானமாக
வெத்தினை போடுவார்.

அவர் வீட்டு நாற்காலி கொடுத்து
வைத்த நாற்காலி. ஒரு நாள் மாமா
வீட்டுக்கு வந்தார். அப்பா நாற்காலியில்
அமர்ந்து உக்கிரமோட்டை பார்த்தவன்
எனம் இருக்க...

மாமா: மாப்பிள்ளை, என்ன ஆக்க மாப்
பிள்ளை?

அப்பா: கம்மாயிருங்க மாமா... நான்
யோணையில் இருக்கேன்.

மாமா: அப்படியா? நான் வேறு என்னமோ

"வீட்டுக்கு மருமகன் வந்த பின்னாடி தான் உ. வி. வாங்கலாம்னு சொல்றியே! ஏன் அப்படி?"

"உ. வி. பார்ச்சிறதாலே ஏற்படற எரிச்சலைத் திட்டித் தீர்த்துக்க ஆன் வேண்டாமா?"

— கருதி எஸ். சேதுராமன்.

நினைவுச்சிட்டுடன்.

மகன்: வாங்க மாமா...

மாமா: கப்புலக்கமி வீட்டுல இருக்குதுங்க... ஒரு சங்கதி சொல்லணும்.

அப்பா: இருக்காங்க வாங்க...

மகன்: மாமா, நாத்காலி எப்படி இருக்குது?

மாமா: அது சிம்மாசனம் மாநிலில் இருக்குது... தச்சன் யாரு? நான் சொன்ன ஆளு இல்லை? தவானரே அவன் கை நேர்த்தியைப் பாராட்டினவராச்சே... உன்னாந்த தச்சன்களுக்கு என்ன தெரியும்? கோடாலியைக் கொடுத்தா விறகுக் கட்டையைப் பொனப்பாணாங்க... செய்புற வேளையில் ஓர் அழகு வேணும்... ஒரு நேர்த்தி வேணும்... கூடத்திலே இப்படி ஒரு நாத்காலியைப் போட்டாலே லக்கமி களை தாண்டவ மாடும்.

(மாமா உங்களைப் போலிதான், மகன் பொதுமூடல் நினைவுகள், மகன் வருகிறான்.)

மகன்: கேட்டியா மாமா சொன்னதை? கூடத்துல நாத்காலியைப் போட்டா லக்கமி களை தாண்ட வமாடுதுங்க... மாமா, நம்ப வீட்டு நாத்காலியில் சவக் களை தாண்ட வமாடுது.

மகன்: இதுவரைக்கும் பதினொரு பொணம் அதிலே உட்கார்த்திறுச்சென்னை, ஒம்பு நாயக்கர்லே ஆரம்பிச்சு முத்து நாயக்கர், பிலையா நாயக்கர், விசாலாட்சிப் பாட்டி...

மகன்: போதும் போதும்... இந்த நாத்காலியில் உட்காரணும்னே பொகக்குப் பொகக்குன்னு இந்த ஊர்க்காரணுக சாவாணுக போல இருக்குது...

மகன்: அன்னிக்கு அப்பா... நிர்தாட்சனி யமா இந்தக் காரியத்துக்கெல்லாம் நாத்

காலி கொடுக்கிறதில்லென்று சொல்லி விருத்தாரணா வம்பே இல்லை...

மகன்: நம்ப வீட்டு நாத்காலிக்கு ஏற்பாடு. இந்த களங்கத்தை நாம துண்டிச்சோங்கறோம்.

மகன்: யாபோ ஓர் ஆயிரம் ஊருக்குள்ள வந்து சொல்ல நாயக்கர் வீடு எதுவனு கோட்டிக்குங்க. அதுக்கு ஒரு ஆளு 'சாவு' வீடுக்கு நாத்காலி கொடுத்தனுப் புவாரே, அந்தச் சொல்ல நாயக்கர் வீடு தாலேவ்னு கேட்டிருக்கான். என் லிநே நிதி சொல்லிச் சொல்லிக் கிண்டல் அடிக்கிறா.

மகன்: அப்போ... மணியக்காரர் பொம்மி நாயக்கர் காலையிலே இருந்து இழுத்துக் கிட்டு இருக்காராம். சலாசம் முட்டிப் போகுதாம். ராத்திரித் தாண்டாதுங்க நாய்க். எனக்கு வேற தவணையாக இருக்குது. சொந்தக்காரங்களுக்குச் சொல்லி யனுப்புறார்களோ என்னவோ... முதல்வ நாத்காலிக்குச் சொல்லிடுவாங்க...

மகன்: இதுக்கு ஏதாச்சும் ஒரு முடிவு கட்டணும்.

மகன்: எனக்கு ஒரு யோசனை போணுது...

மகன்: என்ன?

(மகன் வாதோடு தவணைக ஓடுவது உறுதிநாக். பெண் மறிச்சிடிடல் தவணைகச்சிறான்.)

மகன்: அப்ப... நாத்காலியைத் தூக்கு...

(இருளும் நாத்காலியை உட்கா எடுத்துச் செக் கின்றனர். விளக்கு ஒளி மக்குகிறது.)

காட்சி — II

வாசகர்: ராத்திரி அகாலத்தில் தவறு துடும் சப்தம் கேட்டது. வீட்டில் எல்லாரும் அயர்ந்த உறக்கம். பெண் தன் அண்ணனை எழுப்பினாள். இருவரும் வெளியே வந்தார்கள்.

(ஒருவர் வந்து நினைவுகள்...)

மகன்: என்னங்க?

வந்தவர்: என்னத்தைச் சொல்வேன்... கர்ண மகாராஜா போயிட்டாரங்க...

மகன்: என்னயா சொல்றே?

வந்தவர்: ஆமாங்க, தரிபுத்திரன் போயிட்டாரங்க...

மகன்: ஏங்க, ஏதாவது மகாபாரதம் கேட்டுட்டு லாய்களா? விஷயத்தைச் சொல்லுங்க...

வந்தவர் (அழுது கொண்டே): மணியக்கார பொம்மி நாயக்கரு தவறிப் போயிட்டாரங்க...

மகன்: இப்பத்தானா?

வந்தவர்: என்ன கேட்டங்க?

மகன்: தல்லாரூதாரே மறுசன்..

வந்தவர்: ஆமாங்க... இப்பப் பொணமா செத்துக் கிடக்காருங்க...

மகன்: செத்துப் போனப்புறம்தான்யா

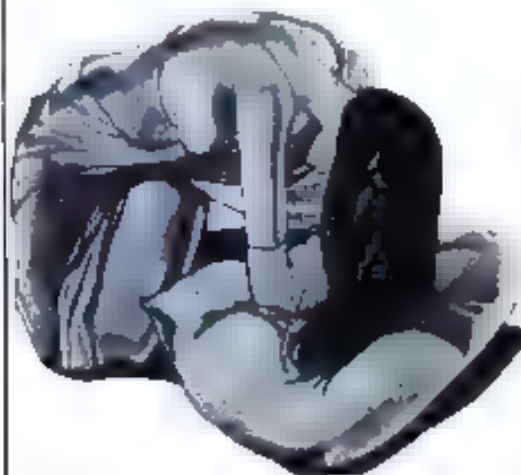
பாவம், இந்தப் பெண்கள்!

சாவி

ஆகஸ்ட் 2ம் தேதி
இதழில் ஆரம்பம்

பெண்களின் கங்கை

எழுதும்
புதுமைவாசன்
உள்ளமைக்
கதைகள்

வெளிநாடுகளில்
வாழ்க்கைப்பட்ட
பெண்களின் கண்களில்
கதைகள் வரிவரி
எழுதுகிறார்.

வெளிநாட்டு இந்தியக்
கண்களில் மிகுந்ததும்,
அந்த கொடுமை
கண்களிடமிருந்து தப்பி
தாய்நாடு திரும்புவதற்கே
திண்டாடும் பெண்களின்
பரிதாபத்தை இது
பொன்ற பாவம்
உள்ளமைகளை
வெளிநாட்டிலிருந்து காட்டப்
பொருத்தும் புதுமை
வாசன்.

ஒவ்வொரு கதையும்
உயர்ந்ததை உருக்கும் ஒரு
கதை சித்திரம்.

பொன்னம். சரி, காணவில்ல வந்து சேர்
நோம்..

வந்தவர்: சரிங்க. உங்க வீட்டிலேயிருந்து
நாற்காலி எடுத்துட்டு வரச் சொன்
னாங்க.

மகன்: அடடே... நாற்காலிதானே? அது
எங்க மாமா வீட்டில இருக்குது. அங்கே
போய்க் கொணங்க. தகுவாரு. இப்படிச்
காரியங்களுக்கு இல்லைன்னு சொல்ல
முடியுமா? அதுவும் உன்ன மகாராஜா
தர்மபுத்திரன். பொம்மி நாயக்கருக்கு
இல்லைன்னு சொல்வாங்களா? ஒரு
வேளை தரமாட்டேன்னு மாமா
சொன்னானான்னா ஊர் பொதுக் காரி
யம்னு சொல்லிப் பார்த்துக். அங்கே
இல்லை. கெல்வேண்ணா நேரா இங்கே
வாங்க... அப்புறம் ஏதாவது ஏற்பாடு
செய்யோம்...

வந்தவர்: சரிங்க... நான் விரைன். தகுமராசா.
போயிட்டியே...

(வந்தவர் போனபின் இருவரும் சிக்குச்சிந்தை...)

மகன்: கம்மா நாமே எத்தினி தானைக்குக்
கொடுத்துக்கிட்டிருக்கிறது? மாமா நான்
ஒரு நாள் கொடுக்கட்டுமே...

மகன்: அதானே... மணிவக்காரர் பொம்மி
நாயக்கரீட்ட இருக்கு ஒரு தொடக்க
விழா ஆரம்பிச்சு வைக்கட்டுமே..

(இருவரும் உன்னை போக விளக்கு ஒளி மங்கு
கிறது)

காட்சி — 12

வாசகர்: இப்பொழுது மாமா கட்டில்
மறை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த
புனித கைக்கரீயத்துக்கு அவர் நாற்காலி
போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மணிவக்
காரர் பொம்மி நாயக்கர் பின்னைவரை
தரி போட்டு ஆரம்பித்து வைத்த பணி
சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ரொம்ப நாள் கழித்து மகன் நன் மாமா
வீட்டுக்குப் போன போது...

(விளக்கு ஒளி மங்கிப் பெரிதாகிறது.)

மாமா நாயக்கர் உட்கார்ந்து வெத்திலை போட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்.
(மகன் வருகிறான்.)

மாமா: வாங்க மாப்பிள்ளை... வெத்திலை
போடுங்க...

மகன்: சின்னப் புள்ளைங்க... வெத்திலை
போட்டாக் கோழி முட்டும்.

மாமா: அட அது கோழிக்குக் கொம்பு
இருந்த காலத்துல வந்த பறமொழி.
இப்பத்தான் கோழிக்குக் கொம்பு
இல்லையே...

(மகன் எதிர்த்துக் பார்த்தான்)

மகன்: என்ன மாமா, இப்படி இழை உட்
கார்த்திருக்கீங்க? நாற்காலி எங்கே?

மாமா: ஓ அதுவா? ஊரிலே எத்தனை சாவு

அந்த இனிக்...

"பிரதமருக்கு
எல்லாமே
விளையாட்டாக
இருக்கிறது!"

— மனைசு காத்தி சிறப்புப் பேட்டி

வருது. அந்நாள அந்தக் காரியத்துக்கு
வக்கக் கொள்ளும்படி நான் கொடுத்துட்
டேன். அந்தக் காரியத்துக்கும் ஒரு நாற்
காலியேண்டியவதுதான்... நம்பலிட்டியே
வருத்து ஒவ்வொருவாட்டி நாற்காலி
வெனிலே போகும் போது அக்கம்
பக்கத்திலவாரு, மப்ப. எத்தினி மணிக்கு,
என்ன ஆச்ச அப்படின்னு நம்மை
துக்கம் விசாரிக்க ஆரம்பிச்சுடறாங்க.
இந்தத் தொல்லை தாங்காம அதுக்
குன்னே அதை ஒதுக்கிட்டேன்.

மகன் (தனக்குள்): அப்பா... இப்பத்தான்
நிம்மதி. எங்க வீட்டு நாற்காலி நப்பிச்
சது. இனி அதரிமமா கூடத்துல அதைக்
கொண்டாத்து போடலாம். அதரிமமா
அதுல உட்காரலாம். இந்தச் சந்தோசு
மொச்சாரத்தை முதல்வீட்டுல எல்லா
பிட்டவும் போய்க் கொல்லணும்..

மாமா: என்ன மாப்பிள்ளை போசிக்
கிறீங்க?

மகன்: ஒண்ணுமில்லை மாமா... உங்க
தாராள மனைசு நெனைச்சு சந்தோசுப்
பட்டுக்கிட்டிருக்கேன். நான் அப்புறம்
விரைன் மாமா...

(போக முற்படுகிறான்)

மாமா: இதைக் கேட்டுட்டுப் போங்க...
நாற்காலி பழக்கப்பட்டுப் போயிட்டது
னால அது இல்லாம நம்மான் மொளிக்க
முடியலையே. உங்க வீட்டுல உள்ள நாற்
காலியை இங்க கொண்டு வந்து போட்டு
டுங்க. தங்கச்சிக்கிட்டையும், மச்சான்
பிட்டவும் கொல்லிடுங்க. சாவங்காலும்
இந்தப் பக்கிட்டு வருய்பொது எடுத்துட்டு
காரியனா மாப்பிள்ளை...

(போனவன் பிரதம பிரத்தமன் போய் நி
லினான்.)

(இடை)

என் ஒயர்க் கதாவுன்

இதுவரை படிக்காதவர்களுக்கு...

பிட்டு —

சந்தர்த்தேவன் பட்டி ரொமத்தில் இவர் அழகி. னுக்குள் நாடகம் போட வந்திருப்பதை நெய்நாலை சந்த இளைஞனைக் கவனித்தான். இவருடைய கீழ் அவன் அப்பா அளவுக்கு வேறு கார்ப்பின்மை சந்தர்த்து சொல்லும் சமயத்தில், பிட்டு நெய்நாலை ஒரு பட்டினத்திற்கு சமீபம் குடிவிறகம்.

சமீபத்தில் கருப்போலு தான் அணித்திருந்த தலை கணையெல்லாம் கழுத்திற் நெய்நாலைப் போட்டுத் துறையில் பட்டினத்தில் கிளப்பாத்திருக்கான முறையிலாகப் பணப்படுத்திச் சொல்லுதல்படி கூறுவிறகம். அவன் இவ்வகையை வாங்கித் தன் கப்பலின் பத்திரம் படுத்திச் சொல்கிறான்.

இவன் காலையில் சொந்தை வந்து சென்ற போது, நெய்நாலைவைக் காணாது இவருக்குப் பணத்திடம் கிட்டுவதை விட்டு வெளியேறுவிறகம் பிட்டு. அப்போது இவன் குப்பத்தைச் சென்ற சிவகாமசுந்தரி இளைஞன் தருமன், பிட்டுவைக் கண்டு — தலைகாது ஒருவாறு ஊறித்துச் சொல்லு அமைதத் தவறு குப்பத்திற்கு அளவுதந்துச் சொல்கிறான்.

பிட்டுவின் அமைதத் தலைகாது கைத்தட்டி யுடைய கை ஒரு வேளது, தருமனிடமிருந்து பிட்டுவைத் தட்டிக் கொண்டு வந்துவிட்டால் அவனைத் தவறு 'தொழித்துக்' பணப்படுத்திச் சொல்லாமைமையென்ற ஆதாரத்தில் பிட்டு தவிர்ந்த தருமனின் குடிசைக்குத் தவறு சொல்லுகிறார் போவிறகம்...

அத்திலாவதம் 16

கொண்டது மனது

"இவ்வாறு யுகலி... யுக்தா இந்தப் பக்கம்? இன்னா சமயகாரம்?" என்றான் மலிகா.

"அட இது ஒன்றும் இப்போ மலிகா... தம்ம ஆளுங்க குன்றிவேந்து புத்தா ஒரு பார்ட்டியை அனுப்பித்தொனங்க. அந்த இடத்து வந்திருக்கு தான் இந்தத் தடயத்தை அனுப்ப. இவன் அடைவானம் தெரியாம யில் பண்ணிக்கிறான். அப்பாவே வெளாரிச்சப்பறந்தான் தெரிது தம்ம தருமன் கைவதான் பார்ட்டிக்குன்னு. அதான் இட்டுகிணு போகவாமனு வந்தேன். பார்ட்டியைக் கூப்பிடு... அடமாவது, போவது

யும்..." என்று யுகலிப்பு குடிக்குமான் மலிகாவின் கைகல் கைரையைப் பிளந்திருந்தது.

இந்த யுகலி அனாவியமாத் தகராறு வானா. தருமன் இந்த என் கைலே வுட்டுப் போகிறுக்குது. அது வந்துக்கன்னா அப்பாவே உலக்குத்தான் பேசுறாரு. அந்தாவே கம்மன்னு யுடு... சொம்மா இங்க வந்து ஊளை உதாரெல்லாம் வுடாதே அடிக்...

யுகலி எரிச்சலில் எதிரினான். "ஏய் தான் யாரு தெரியுமில்லே? இங்க கிற அத்தினி பேசறயும் தாண்டு பண்ணிடுவேன். இன்னாங்கடா தருமன் பெரிய கொம்பனா... இன்னாவே புத்தாண்டி காட்டுங்க..." என்று கத்திக் கொண்டிருக்கும் போதே, காவத்தில் இரு சொடா பார்ட்டியல் சந்தித்துச் சண்டையில் இருப் பல கைகல் கைகள் பூழிவிடுவிறக. அமைத் தொடரித்து தருமனின் "ஓய்" என்ற குரலுக்கு அகிர்த்து, குப்பமே போலியே வந்திருந்தது.

"தேவ் திராணம், சம்பத்த... எல்லாறா யும் இட்டுக்கிணு வாங்கடா இங்க..."

தருமனின் ஆணைக்குட்பட்டுக் குப்பத்திலுள்ள ருக்காலவாசினினை கையில் கருட்டுக் கட்டை, சொடாப் பார்ட்டியல், கைகளின் செலின் மற்றும் கத்தமாக இத்தியானிலியே தயாரித்தப்பட்டு, பல்வேறு ஆயுதங்களை அமைப்ப பித்தொடரிலைதக் கண்ட யுகலிக்குத் தருமனுடன் மோதிய பழைய சம்பவங்கள் ஒரு தொடி தோன்றி மன்றய. 'யுகலி' உஷாரானான்.

சற்று நேரத்திற்குமான் கத்திக் கொண்டிருந்த யுகலியின் குரல் இப்போது பெண்மையடித்திருந்தது. அகிலம் தெளிந்து, யின், "வா... தர்மா, உலுக்குத்தான் காத்துக்கிணு இருக்கன். தீவே வந்துட்டே... சொக்கிவமா?" என்று கேட்டான்.

"அத்தெல்லாம் இருக்கட்டும். எங்கே இந்தப் பக்கம்?"

அது வேறொரு ஒன்று இங்க தர்மா... தே... இப்பத்தான் மலிகா கைலே கூட சொல்லிக்கிணு இருத்தேன். குன்றிவேந்து தம்ம ஆளுங்க அனுப்பன பார்ட்டி ஒன்று எப்படியோ தேத்து எக்மோரிலே யில் ஆகிரிச்ச. அப்பாவேதான் தெரிஞ்சது தான் இட்டுகிணு வந்துக்கிறென்னு. அதான்

யுக்தாண்ட

உன் கைலே கேட்டு அந்த இடம் போலாம்னு....

"எப்படி... எப்படி...? அது உனக்குப் பரிசுடா... குண்டுபோட்டுப் பறந்துப் போனது அதுவா? இதை அடைய தயார் கேட்கக்கூடாது... உன் பிணை இன்னா... எல்லாம் என்னுடைய கிணைத் தெரியும். எதோ தெரிஞ்சு மூல்கியாகிறதானாலே அதுவே இப்ப என்னை கேட்டுப் போடாமே அனுப்பிறேன். இதே வேறே யாரோ கண்டி இருந்தா நடத்துக்கறதே வேறே. கண்டுபிடி... என்னுடைய கிணைத் தெரியும். இருந்த சோடாப் பாட்டியை விட்டு, காணத்தில் எழிய, வேறு எங்கிருந்தோ வந்த மற்றொரு சோடா பாட்டியை அழைத்து முதுகில்

கொள்ள, மீண்டும் ஒருமுறை அங்கு கண்ணாடி மண்ணு பொழிந்தது.

இதற்கு மேலும் தருமனிடம் ஏதும் வாழிப்பது என்பது தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு இன்னாயானதொரு முட்டாள் தனமான செயல் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்த யுகவிபாபு உயிர் பிழைக்கும் அவசரத்தில் குதிரை குப்பத்தை விட்டான்.

தீவிர சிந்தனைக்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய்த் தருமன் பொன்னம்மா அக்காவிடம் சொல்லிக் கொண்டு சிட்டு விட்டுத் தந்தையைக் கண்டு விவரம் தெரிந்து வர அவன் கிராமத்திற்குச் சென்று நிரும்பி

விரும்புகள்.

ஊரில் இருந்து திரும்பி வந்தவன், ஏதும் விவரம் சொல்லுவான் என்று காத்திருந்து காத்திருந்து அவனிடமிருந்து பந்தவீத வாரித்தையும் வராத்தாய் பொறுமையின்றிப் பொன்னம்மாக்கா "இன்னாடா தருமா, போனியே, எதனாச்சம் வெகாரேச்சியா? அவங்கப்பாணயக் கண்டுக்கிது வந்தியா? இன்னா மேட்டராம்?" என்று மூக்க விடாது விசாரிக்க...

"தே... அம்மாந்த தொவடி போயிட்டி வந்துக்கறேன் இவ்வே... இன்னாடா நாயிடா பண்ணியா? பசிக்குதான்னு எதனாச்சம் கேட்டியா தீ... வந்தியா. வேலோலோன்னு கூவுறியே. சோத்தன எடுத்திப் போடு, நான் போயி சாவை எழுதினா வாரேன்..."

கத்தி விட்டுச் சென்றவனை ஆச்சரிய மாய்ப் பாரித்தவாரே அவனுக்குத் தட்டில் கொற்றை எரித்துப் போட்டு விட்டுக் காத்திருந்தான்.

திரும்பி வந்தவன், "யக்கா போயிருத் தேன் யக்கா. அத்த ஏன் கேக்கறே போ... இத்துப் பேச்சைக் கேட்டுவினு ஏதோ ஊருன்னு தெனச்சிக்கிது நான் போனா... அங்க ஒரு தாது மொட்டைத் தென்னை மரம், தம்ம குப்பத்துமேலேதே... புன்னியாரு கோவிலா.. அத்த மாநிரியே ஒரு கோவிலு டக்கா. பொனப்பில்லாம அனவயற ஒரு தாது பெரிக்கங்க... டவுசுருப் போட்டுவினு அனவயற ஒரு தாது மொட்டைப் பச்சங்க... மொத்தமே இவ்னோதான்! இது ஒரு ஊராம் யக்கா, நான் பெஜாராவிட்டேன் யக்கா..." என்றான்.

தொடர்ந்து, "கொஞ்சம் கொயம்பு ணத்து. அப்பாமே வெசாரிக்கி... பொன்னு அப்பணைப் போய்ப் பாத்தேன், ஆளுக்கு வலக ஆவுதே ஒழிய, அத்த அளவுக்கு அறியே இவ்வேயக்கா. அஆய் நாம தெனச்சா மாநிரியே மேட்டரு பெரித்தான் யக்கா. இந்தப் பொண்ணை எவ்வெரிடாவு டுச்சிக்கிறான். இதுவும் அவன் கையே

காதல் மலர்ந்த இடம்!

* திருமண வரலாற்றுக் கிபாத்திரம் - பாயு.

ம.வி. (புகழி நேர) செங்கி வாசிப் பாளர் கிபாத்திரா திருதிப்பென்று காதல் திருமணம் செய்து கொண்டது. ம.வி. நோக்கர்களுக்கு ஒர் இப்ப அறிச்சியாவி விட்டது. திருமணம் திடீரென்று நடத்தாலும் காதல் திடீரென்று வந்திருக்க முடியாதே! விராரித்தோம்.

கிபாத்திரா முஸ்லிம் மதத்தைச் சார்ந்தவர். அவரது பெற்றோரும் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள்தான். இவர் இந்தியக் ஆயில் காப்பொரேஷனில் வேலைக்குச் சேர்ந்த அபேத சமைய்தில்தான் பாபுவும் வேலைக்குச் சேர்ந்தாராம். பாபு இது.

கிபாத்திரா வேலை பார்ப்பது சென்னை தங்கம்பாக்கம் தெருஞ்சாலைவீதியுள்ள "இந்தியக் ஆயில் பலன்" கட்டடத்திலுள்ள ஐந்தாவது மாடியிலுள்ள ஹிப்பனைப் பிரிவின. பாபுவுக்கு முதல் மாடியிலுள்ள அக்கவுண்ட் பிரிவின வேலை இருவருமே கொஞ்சம்-கம்-டை பிழிட்டு.

கிபாத்திரா கலையை உட்ப. பாபு அவருக்கு நேரொதிர். இந்த எதிரொதிர் தன்மைதான் சரப்புத் தன்மைக்கு அடிக்கல் நாட்டி விரி. து போல் இருக்கிறது.

இருவரும் பழக ஆரம்பித்தது ஆயிரி தான் "தெக்கியேஷன் திளப்பில். சனி, ஓரவிய விடுமுறை திளங்களில் கூட இருவரும் காலைய பத்தரை மணிக் கு திளப் பின் ஆஜராவிடுவார்கள். டேபிள் டென் னின் விளையாடுவார்கள். மோ. ஸப்பிக்கிள் 'வாக்கிவி' போவார்கள்!

பழிவுத் திருமணம் நடந்த போது மிக நெருங்கிய தண்பாக்களை உடனிருந்தார்கள். மானவ வரலாற்றுக்கு மட்டும், ஆறுவலகத்திலுள்ள சக ஊழிய தண்பார்கள். ம.வி. திணைய தண்பர்கள் என்று கொஞ்சம் விந்தாயாக அளரப்புகு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது யளரவாக்கத்தில் குடித்தனம். பத்திரிகை பேட்டிக்கா அணுகு பயர்களைத் "தடங்கலுக்கு வ கு ர் து திரோம்" என்று பலமாக மறுத்து விடுகிறார் கிபாத்திரா.

— எஸ். சத்திரமெனலி

படம் - உதயி: திணைத்தந்தி.

கறிவேப்பிலையோ வேப்பிலை!

காய்கறிக்கெல்லாம்
தாய்ப்பிள்ளை

மற்ற காய்கறிகளில் காண முடியாத அருங்குணம்
கறிவேப்பிலையில் தான் உள்ளது என்பதை இப்பழமொழி
வலியுறுத்துகின்றது.

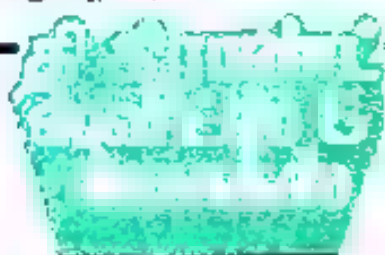
கண்களுக்கு ஒளியும், காது தரம்புகுக்கு வலிமையும்
தோலுக்கு மென்மையும், தலைமுடிக்கு கருமையும், கல்லீரலுக்கு
துணையுமாக பல்வேறு மருத்துவக் குணங்களைக்
கொண்டுள்ளது கறிவேப்பிலை. பக்கவாதம், மூட்டுவாதம்
போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தினசரி உணவில்
கறிவேப்பிலை, மல்லி, புதினா துவவயல் சாப்பிட்டு வர
விரைந்த பலன் காணலாம். தாய் - பிள்ளையை எவ்வளம்
கண்ணின் இமைபோல் காத்து வளர்ப்பானோ - அதுபோல்
கறிவேப்பிலை மனிதர்களைப் போற்றி வளர்க்குமாம். எனவே
தினசரி உணவில் கறிவேப்பிலை அரிய சத்துணவாகும்.

தந்தி: முனிகை மணி

எங்களுடைய கறிவேப்பிலைப் பொடியை
வாங்கி உபயோகிக்கவும்.
அத்துடன் கிராண்ட் ஸ்வீட்ச் வாங்கி தலிலோருக்கு
விநியோகம் செய்யவும்.

திருமண வைபவங்களுக்கு: சீர் முறுக்கு, சீர் முன்னுத்
தேங்குழல், தேங்குழல், சீர் அதிரசம், அப்பம், திரட்டுப்பால்,
பருப்புத் தேங்காய் வகைகள் செய்துத் தரப்படும்.

24, 2வது மெயின் ரோடு,
காத்தி நகர், அடையாறு,
சென்னை-600 020.
போன்: 412557

ராகிகாணவ
புரபஞ்சன்
பேட்டி
காண்கிறார்

வெட்டு
பெண்ணு
கண்ணு
பெண்ணு

போராட்ட
வாருங்கள்
போலீசாரே

விற்பனையாகிறது
ஆகஸ்ட் 1-15

போலீஸ்
செய்தி

மடிஞ்சிடிச்சி. அந்தப் பேமானி இந்த மெட்ராஸாக்கு இட்னு வந்து சேர்க்கா வெச்சுக்கிறேன். அப்படி இப்படிண்டு சொல்லி இது லுட்லெகிற நுகையெல்லாததையும் கெளப்பிக்கிறது வரச் சொல்ல... இத்தும் அவனை நம்பி அவன் கூடக் கம்பி திட்டிட்டுக்கிறது... கூட்டிண்டு வந்த காமாலம் யழிவிலேயே நுகையெல்லாம் கவிட்டுகிறது பொண்ணையும் அம்பொண்ணு வுட்டுட்டு அம்பெலாமிட்டுக்கறான். அதான் இது மெட்ராஸாலே எறங்கி முறிச்சிக்கினும் அயதுகினும் இருத்துருது...

அப்பாலே நான் அயங்கப்பன் கைலே எடுத்துச் சொன்னேன். இன்னா இருந்தாலும் அது வெவரம் தெரியாத பொண்ணு. நம்ப காலம் மாநிலி இப்பல்லாம் கண்ணா யாரு இருக்கறது. ஏதோ தெரியாம தப்புப் பண்ணிடுச்சு. நம்ம பொண்ணு இன்னாதான் ஆயிரம் தப்புப் பண்ணாலும் அத்த மன்னிச்சி நாமதான் ஏத்துக்கணும். அப்படிண்டு சொன்னேன். அதுக்கு அத்தானா இவ்வ யக்கா, கைல ஒரு சொம்பை எடுத்துகிறது கூடலே என்னையும் கூட்டிகிறது எப்பிவோ போனான். யக்கா... சொன்னா நம்பலே மாட்ட யக்கா, நம்பணாலே ஒது பாரு கூலம், அத்த மாநிலிய அங்க ஒண்ணு ஒது யக்கா. கெயவன் அதுவே எறங்கிச் சொம்புல தன்னைய மொண்டு மொண்டு தலைக்கு ஊத்திக்கினான். அட, இது இன்னாடா குளிக்கறதுக்கு எதுக்குடா கெயவன் நம்மளக் கூடக் கூட்டிக்கிறது வந்துக்கறாண்டு பார்க்கிறான்... அவன் சொல்றான் யக்கா... அவன் பொண்ணைத் தலை முடிவிட்டானான்...

"அவன் அது கைலே எப்பவும் சொல்லுலாவான். பொண்ணாப் பொறத்தவளுக்கு அச்சம்.. மடம்.. பவிப்பு அத்தெல்லாம் இருக்கணுமாம்... என்னிக்கு அவரு பொண்ணு ஒத்தனோட ஒடிஞ்சோ, அப்பலே அதுக்கு அது எதுவும் கெடயாதாம் யக்கா... பொண்ணெல்லாம் மறுபடியும் ஏத்துக்க முடியாததுண்டு கண்ணாவுளாச் சொல்லிட்டான் யக்கா..."

ஒரே மூச்சில் தருமன் சிட்டுறவன் யாழ்க்கை வரலாற்றை ஒப்பித்து விட்டு. மூச்சு வாங்கிப் அந்த இடாலேனையில் பொண்ணைமா, "அதுக்கு நீ இன்னாடா சொன்னோ?" என்றான்.

"நான் இன்னாத்தச் சொல்ல... பொண்ணைப் பெத்தவனே அத்த வேணாண்டு சொல்லிட்டான். இனி நாம் சொல்வதுக்கு இன்னா கீது? அத்தத்தான் கேக்கறாய். அத்தக் கூப்பிடு..."

பொண்ணைமா குடிசையில் சிட்டுறவன் காணாது குழம்ப, திடென்று யாபிரா ஒடி வந்து. தருமா நீ இட்னு வந்த பொண்ணு டிச்சிக் குழியிலே விழுந்திருச்சி ஒடியா... என்று கூவத் தருமனும் பொண்ணைமாவும் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஒடினர்.

(தொடரும்)

“நான் கிளப்பிய கசுபோகத் தீவுகள்...”

இருபத்தெட்டு வாரங்களாகக் கசுபோகத் தீவுகளைப் பிரபஞ்சன் கட்டிக் காட்டிய விதம் மிக அருது. விநோதின், சிறுஞ்ஞாழ்த்தி பாத்திரப்படைப்புக்கள் மிக அருமை.

கவி. யக்காவின்.

அரசியலில் அயலங்களை அக்கு வேறு ஆனியெறாகக் கிழித்துத் தான் கிளப்பி விட்டான் பிரபஞ்சன். சிறுஞ்ஞாழ்த்தி - விநோதின் இணைத்து இடையித்தது.

மதுரை - 1.

பிரபாகர் பரியன்.

இந்தச் சமுதாயத்தின் அழகிய அரசியல், பொய்க்கை, புரட்டுக்களைப் பிரபஞ்சன் அடித்த அடி அருமை! அயதவிட அந்த அடிக்களம் என் போன்றோருக்குக் கெடத்த மனதில்லாதி இருக்கிறதே... அத்த காக உங்களுக்கு என் தந்தி.

பெரம்பலூர்.

அ. சிங்கார வேலு.

அரசியலில் புதுத்து, ஆடம்பரத்தின் பிடிவிக் கிதி. அருமைவான் வாய்வை இழுந்து விடுவானோ சிறுஞ்ஞாழ்த்தி, என் நினைத்தேன். நல்ல வேளை எய்கோருக்கும் பிடித்தமான முடிவையே, கொடுத்திருக்கிறார் எழுத்தாளர். மிக்க தந்தி.

சென்னை - 48.

ஏ. துணைப் காதல்.

ஒருவன் (சிறுஞ்ஞாழ்த்தி) தேர்ச்சு வறிக்கு எப்படித் திருப்புகிறான் என்பதைக் கதை எடுத்துக் காட்டினாலும் கூட, மற்ற அரசியல்வாதிகள் அதே அரசியல் சாக்கடையிலிருந்து விடுபட வழி காட்ட வில்லையே கதை!

தேர்.

அ. முகமது நிறாமுத்தின்.

ஒவ்வொரு வாரமும் எதிர்பார்க்கப்படக்கூடிய கதை. பிரபஞ்சனுக்கு என்னுடைய பாசாட்டுக்கள், குத்தாலம்.

ஜி. ஆர். ஜெய்.

ஒவ்வொரு பாத்திரத்தையும் செதுக்கியிருந்த விதமும், உணர்ச்சி பூர்வமாய் எழுதப் பட்டிருந்த உணர்வாட்களும், அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு உயிர் கொடுக்கும் வகையில், எழுத்தின் தூசிகளிலிருந்து பிரத்திருத்த ஓவியங்களும் - ஜெஞ்சா விட்டு அகலாதவை! கொரட்டர்.

கே.என். ஸ்ரீநிவாஸ்.

சம்சார சாங்கீதம்- அரசியல் அபஸ்வரம்...

"என் படத்தை ஓட வீட்டர்ஸ் செல்வதற்காக அமைச்சர் உள்ளிட்ட தி. மு. க. பெரும் புள்ளிகள் தியேட்டர்காரர்களை மிரட்டினார்கள். இதனால் வேறுர், விழுப்புரம், தூத்துக்குடி ஆகிய ஊர்களில் என் படம் திரைவிடப்படவில்லை" என்று குற்றம் சாட்டுகிறார் டி. ராஜேந்தர்.

"இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை? சென்னையில் படம் ஓடும் தியேட்டர்களில் விசாரித்தால் உண்மை நிலவரம் தெரிய வருமே" என்று கருதிச் சென்றோம்.

நடராஜ் தியேட்டர் ஜெயவேலு கூறுகிறார்: "நான்கிட்டத்தட்ட இருபது வருடங்களுக்காக இத்தத் தியேட்டர் மாணேஜராக இருந்து வருகிறேன். "சம்சார சங்கீதம்" படத்தை வெளியிட்ட பிறகுதான் எங்களுக்கு வசூலி கவரி அதிகாரிகளின் கெடுபிடி அதிகமாக இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஆறு மாதம், எட்டு மாதத்துக்கு ஒரு முறை வரும் அதிகாரிகள். இப்போது தினசரி வந்து படம் ஓடும்போது தியேட்டருக்குள் புகுந்து மக்களிடம் டிக்கெட் சோதனை செய்கிறார்கள். ரசிகர்கள் எரிச்சலடைகிறார்கள். 'டி'டி தியேட்டர்களில் திவ்வுமுல்லு செய்ய முடியாது. படம் பார்க்க வருகிறவர்கள் விவரம் தெரிந்துவர்கள். பணத்தைக்கொடுத்த பிறகு டிக்கெட் தரவில்லையென்றால் எங்களைத் தட்டிக் கேட்கக் கூடியவர்கள். ஆய்வுவாறு இருக்க இந்தத் திமர் கெடுபிடி எதற்கு? அதுபக் காரணங்களுக்காக எங்களை அதிகாரிகள் எச்சரித்து விட்டுப் போலீசுக்கிறார்கள். முத்து சில நாட்களில் போலீஸார், டிக்கெட் ரிஸர்வ் செய்துவிட்டுக் காத்திருந்த ரசிகர்களைத் தியேட்டருக்கு வெளியே

தூரத்திலும் இருக்கிறார்கள்."

சங்கம் தியேட்டர் மாணேஜர் ஜெயகுமாரைச் சந்தித்தபோது, "சம்ப காலமாக வசூலி கவரி அதிகாரிகளின் கெடுபிடி அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது" என்று அவரும் சொன்னார். "டி. சி. ஆரைப் (டெய்லி கலெக்டர்ஸ் ரிப்போர்ட்) போட்டு முடிக்க தூத்து நியிடங்கள் தாமதமானாலும் அபராதம் போடுகிறார்கள்!"

"படம் திரைவிடக் கூடாது என்று மிரட்டல் ஏதும் உண்டா?"

"தேரடியாக இல்லை; ஆனால் தொலை பேலியில் மிரட்டல்கள் வந்தன."

"பட்டாக வெடித்தவர்களைப் போலீஸ் கைது செய்ததாமே?"

"சாஸையில் பட்டாக வெடித்ததாகவும் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் என்று கூறிப் போலீஸார் அவர்களைத் தள்ளிக் கொண்டு போனதாகவும் கேள்விப்பட்டேன்."

கீழ்ப்பாக்கம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் சென்று விசாரித்தபோது, பட்டாக சம்பவம் நடந்தபோது இருந்த இன்ஸ்பெக்டர் மாற்ற வாகிப்போய்விட்டார் (தற்செயலா?) என்றும் கைதான நபர்களை ராஜேந்தர் அபராதம் கட்டி வெளியே அழைத்துப் போனார் என்றும் தெரிய வந்தது.

எது எப்படியோ, சங்கம், நடராஜ் ஆகிய இரு தியேட்டர்களிலும் பெண்கள் கூட்டம் தெரிகிறது!

— ப்ரியன்
படம்: கபா

ஆயத்தமாகிவிட்டார் ஆனந்தமான நேரத்தை அனுபவித்திட.

அறையகத்தில் ஓயாத உழைப்பு, பதற்றம், ஆறும் ஓய்விடாத அற
முக ஒளிந்து விட்டது. குழந்தைகளோடு குழந்தைகள் அளவற்ற சந்திப்புடன்
விரிவடைகிறது.

ஊட்டச் சத்துக்கள் மூலம் போஸ்ப ஊர்லிக் கொடுத்து நாம் முழுமையான
அவருக்கு வேண்டிய வலிமையும் ஆற்றலும் அளிக்கும் உங்களுக்குத் தந்தி.

“ஊர்லிக்லிக், வலிமைக்கும்,

ஆற்றலுக்கும், தக்க உடல்

ஆரோக்கியத்துக்கும்

தேவையான புரோட்டீன்ஸ்,

விட்டமின்ஸ், மினரல்ஸ்,

ஃபோஸ்போரேட்ஸ்

- ஆகிய முக்கிய

ஊட்டச் சத்துக்கள் அடங்கியுள்ளன.

அதனாலே, நாம் முழுமையான ஆரோக்கியம்

தரும் ஊர்லிக்லிக் தேவையாம்.”

சந்திப்புக்கான உங்களுக்கான

புதியது!

உங்கள் குடும்பத்திற்கு
அமிர்தாஞ்சன் நிருவனம்
வழங்கும்
கின்னுவெமாகு தயாரிப்பு

அமிர்தாஞ்சன் கோல்ட் ரப்.
இதமான, மென்மையான
ஜுவதோஷ திவாரணி —
நலம் தரும் ஐக்கலிப்டஸ்
(நீலகிரித் அதலம்)
கொண்டது.

அமிர்தாஞ்சன்
கோல்ட் ரப்
மார்க்கெட்டிலிருத்தும்,
ஐக்கலிப்டஸ்
தொல்லையிலிருத்தும்
விரைவாக திவாரணம்
நரக்கடிவது.

குறிப்பாக,
குழந்தைகள்
மென்மையான
சருமத்திற்கு மிகவும்
இதமானது —
அன்னைகள்
அரவணப்பைப் போல.

புதியது

அமிர்தாஞ்சன் கோல்ட் ரப்